

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌هران شه‌همه‌د هه‌بیب

له‌ستایشی شه‌ده‌یدا

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی رایه‌پرین، هه‌ولیتیر

س.پ. ژماره: ۱ تله‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

شوینی ئاراس له‌تۆری ئینتهرنیتدا:

www.araspublisher.com

له ستایشی ئه دهیدا

کۆمهڵی وتار

وهرگێرانی له ئینگلیزییهوه: شیرزاد ههسهن

پیشهکی: ریتوار سیوهیلی

ناوی کتیب: له ستایشی ئه دهیدا- کۆمهڵی وتار

وهرگێرانی له ئینگلیزییهوه: شیرزاد ههسهن

پیشهکی: ریتوار سیوهیلی

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۶

دهرهینانی هونهری: بهدران ئهحمهد حهیب

بهرگ: شکار عهفان نهقشبهندی

نووسینی سههر بهرگ: خووشنوووس محهمهد زاده

پیت لێدان: نسار عهبدووللا

ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل

سههرپرشتیی کاری چاپخانه: ئاورهحمان مهحمود

چاپی یهکهم - چاپخانهی وهزارهتی پهروهرد، ههولێر- ۲۰۰۱

له کتیبخانهی بهرپهرایه تیبی گشتیی رۆشنییری و هونهر له ههولێر ژماره

(۴۳۶) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوهتی

لهوديو ستايشکردنی ئهدهبهوه

رېښوار سيوهيلي

۱

ئهدهب جگه له «ئهدهبياتبونی» خوځی، جیگه هیچ شتیکی تر ناگریتهوه و به هیچ شتیکی دیکهش جیگه که ی پر نابیتتهوه. ته گهر بشی باسی هزری ئهدهبی، رهنگی ئهدهبی، رووناکایی ئهدهبی و شیوهی میوانداریی ئهدهبی بکه یین، ئهوه ئهدهب هزری خوځی، رهنگی خوځی، تیشکی خوځی و شیوازی پیشوازیکردنی تایهت به خوځی هیه. له بهرامبه ر ئه مه شدا ئه رک و دهروهستی ئهدهب، به رجهسته کردنی ئایدیایه ک و تیگه یشتنیکی دیار و ناسراو نیبه، که دهشیپت به زمانیتیکی دیکه و به ده رپړینی دیکه به رجهسته بکړی. ته گهر بلتین ئهدهب پیش هه موو شتی «ئه زمون» ه، ئهوه نووسینه وهی ئه و شته ی ئه زمونکراوه، ئهدهب ده خاته به ردهم وه لامدان وهی ئه و پرسیاره ی که ده پرسیت: ئایا ئه و ئهدهبه له بهرامبه ر رووداوه که دا ئهدهبیکی راسته قینه یه یان ساخته. پرسیارئ که گومان له حه قیقته تی ئهدهب ده کات و دهیخاته ژیر پرسیاره وه. بزه له جیاتی ئه وهی ئهدهب خوځی گیرۆده ی وه لامدان وهی ئه و پرسیاره بکات و به رگری له راستی و ساخته یی خوځی بکا، چاکتره مانایه ک به رهم به یین که پیشتر بوونی نه بوو بیت بو ئه وهی ئه و پرسیاره ش که له سه ر ئه زمونو ئهدهبی ده کړی، پرسیارئ بیت به مانای نوپوه سه ره لدا ت. **ژبانی ئهدهب له وپوه دست یی ده کات که جیهانی خوځی به یینته به رهم، جیهانی وشه یی خوځی.**

۲

ئهدهبی راسته قینه ته نیا به ناماده بی خوځی، خوځی ده سه لیتنی. پتوبست ناکا ئهدهب له لگری په یامیتک بیت یا خود ده رپړی مانایه کی دیار بکراو.

بوونی ئهدهب له خوځدا، بوونی ئهدهبه بوځوی. ئه و ئهدهبه ی له خوځدا و بوځوی بوونی هه بیت، ئهدهبیکه ئیمه ش ده توانین بچینه ناو پوه، تیایدا بژین و ئه زمونو بکه یین. چونکه له بنه مادا ئهدهب بوویکه له ناو بووه کاندا و دیارده یه که له ناو دیارده کاندا. ئهدهب له ویدایه بوځوی، لیره یه بو ئیمه و له گه ل هه موو شته کانی تر دا ناماده یه، به لام به یاسا کانی خوځه وه و به عه و دالبیه کانی خوځه وه بو گه یشتن به ناستیکی دیکه ی گه شه و پیگه یشتن.

هه موو ئهدهبی ده رپړی به رزترین پله ی خودیتی نووسه ره و ته نیا ئه و ئهدهبی هه خواونی خودیتی خوځه تی ده توانی بانگه شه ی نووسه ریتی خوځی بکا. ئهدهب به واقیعیکردنی ئیراده یه که، که ناستیکی تایبه تی زمانیی خوځی، موسیقای خوځی، وینه ی دیار بکراوی خوځی هیه. ته نیایی ئهدهب له وه دایه که بوځوی جیهانیکی تایبهت پیکده هینتی و به و شیوه یه ش، له سه رووی هه موو ئه و شتانه وه یه که خواونه ی جیهانی خوځیان نین.

۳

دهشیپت ئهدهب نمونه ی دنیای ده ره وه، نمونه ی واقیع، بکاته سه ره شقی جیهانی خوځی و سه رله نوی دایرپژئی، به لام ئه وهی ده بیتته «نوو سینی ئهدهبی» و «جیهانی ئهدهب» هه میسه شتیکی تره و واقیعیکی تری لیده که ویتته وه. واقیعیترین جیهانی ئهدهب ئه وه یه که نووسه ر ناتوانیت له سه روشتی خوځی، میزاجی خوځی و شیوه ی خوځی و به کورتی هه ستیاری خوځی بو وه رگرتنی شته کان، خوځی ده ربا زکات. دنیای ئه دپ له و کابووس و خه ون و ئازار و ئومید و وینایانه پیکدیت که ئه و به جهسته و رۆح خوځی تیفرېداون و له سه ر نه خشه یه کی تایبهت به خوځی و به پیتی ئه و یاسایانه ی که هه رگیز راځه ناکرتن، به **نوو سین** دایانده رپژیتته وه. به م پیبه ش ئهدهب ده رچه یه ک بوځوی ده دوزیتته وه، زمانی خوځی ده سازیتن و له گه رووی ده رپړینییه وه ده نگیک دیتته ده ر، به لام دانسه یی ئهدهب و

بئى فونەبىبەكەي لەو شتانەدايە كە ھېشتا نەيگوتون. لە دوا ئامانجا،
پروژەي ھەموو ئەدبىيەتي راستەقەينە ئەو ھەيە كە بتوانيت ئەدەب بکاتە
سەنگەري بەرگريکردن لە دانسقىبى و تاكبونى كەسايەتى خۆي، بتوانيت
«من» يەك بەرھەم بەيئيت كە ھەميشە «من» يەك دانسقىبىت. ھەك چۆن
شربخەي ھەر ھەورەبرووسكەيەك لە ھەرزى رەھيئەدا تايبەتمەندي خۆي
ھەيە، پتيويستە ئاواش لە ھەرزى رەھيئەي ئەو واقيعەدا كە نووسەري
راستەقەينەي تيادا دەژي، سەداي ئەديب جياواز بيت.

٤

خۆزگە ئەدەب بتوانيت جيھانيەتي تايبەت و بەدوور لەدنيای
داھينەرەكەي بخاتە گەر. خەلکانيتەر چي لە ئەدەب دەكەن، ئەو كيشەي
نووسەرەكەي نيبيە، كيشەي ئەدەب خۆبەتي.

٥

ئەدەب ھەك نرختەك، ھەك بەھايەكي داھينراو، لە ھيچ بواریەكي دیکەي
بەرھەمھينانی ھونەي و مەعريفی چاکتر نيبيە و ئامانجی ئەدەبیش ھەمان
ئامانج نيبيە كە زانستە سرووستيبيەکان، فەلسەفە، ھەروونشیکاری،
سۆسیۆلۆژي، ئايين و ھەر بواریەكي دیکەي لەو بابەتە بوخۆيانيان
لە پيشچاو گرتووە. شتيازی ئيشکردنی ئەدەب، توانای ئەو ھەداتەي كە
بە شتیبەھەيەكي تايبەت بمانجولتيني و تەكافان پيبدات و بە شتیبەھەيەكي
تايبەتیش کاریگەري خۆي لەسەر ئيمە جيئەتلي. ھەر بواری لە بواریەکانی
مەعريفە و داھينان رەوايەتي خۆيان و ھاندەري بنەمايي خۆيانيان ھەيە و
ليئەشەو ھەريەك لە بواری زانستەکانی سرووست، فەلسەفە،
ھەروونشیکاری، سۆسیۆلۆژيا و ئايين، بە پتي گوتاری خۆيان و لە
چوارچيۆي تيرمۆنۆلۆژيي خۆياندا، لە بارەي واقيعەو ھەسەن دەكەن. بەلام
ئەدەب رتيك ئاليرەدا لەو بواریە جيا دەبيتەو، چونكە **ھونەي ئەدەب**
رەوايەتي خۆي لەوتووە بەدەست ناھيتي كە قسەکردنە «لەبارەي واقيعەو»،
بەلکو لەوتووە دەھيتي كە ببیتە «واقيعەتي تايبەت».

٦

بۆي ھەيە ئەدەب لە باوھشي ھزرە فەلسەفيەکانەو سەردەر بەيئيت،
ھەر ھەكو چۆن بۆي ھەيە لە ئاميتزي ھونەري وينەكيشان، پەيگەرسازی و
مۆسیقاشەو ھەر ھەكو. بەلام خۆزگە لەم باروودوخەدا ئەدەب پارتيگاري لە
خەسلەتي «ئەدەببابتبون» ي خۆي دەکرد و ناسنامەي خۆي لەدەست نەدەدا.
ئەدەب بەر لە ھەر شتەي ھونەريەكە و ئەو ھونەري بەتەنيا ھەكو «ئايديا» و
«شيکردنەو» و «راھينانی ھەندەسي» خۆي دەناسيتي، ھونەريەكي
سەرنجراکيش نيبيە. ئەو ھەي ئەدەبببیت دەسازيتي، ئايديا و شيکردنەو ھەمان
نين، بەلکو وشەکانن. راستە زۆرجار فەلسەفە و ئەدەب ھەولتەدەن ھەمان
دنيا بخولقيين و پەيوەندي خۆيانی پتيو دەستنيشان بکەن، بەلام گوتاری
ئەدەبي و گوتاری فەلسەفي، لەگەل ھاوبەشيشياندا لە پانتايي زماندا،
ھاونا سنامە نين. پرسيارەکانی فەلسەفە پرسيارن لە دنيايەكي کۆنکرتي،
يان ويناکراو، لە کاتتیکدا ئەدەب پرسيار و ھەوالتبوونە بەدوای خولقانەدي
دنيايەكي ئەلتەرناتيفدا. خەسلەتي ھەر سەھەريەكي ئەدەب بریتيبە لەو ھەي
كە بە شتیبەھەيەكي تايبەتي لە رتيگەي زمانەو ھەسفی رووبەرە بيگانە و
نااشناکان دەکات. ئەدەب بە زمانکردنی ئەو رووبەرەنيە کە تائيستە
دەستيان لي نەدراو. بەم مانايە ئەدەب ھاواریەكە بەرووي ئەو تەفسيرانەدا
لەسەر دنيا، کە پتيان وایە چارەسەري کيشەکانيان لەگەل خۆيان ھيتاوە،
چونکە رووبەري رۆح بەلای ئەدەبەو، بەرفراوانترە لە ھەر تەفسيريەك و
لە ھەر چارەسەريەك.

٧

فەيلەسوفی نەمسایی (لودفي فيتگنشتاين) نووسی: «ئەو شتەي
ناتوانين لەبارەي ھەو بەدويين، پتيويستە ليی بيئەنگ بين». بەلام ئەمە رتيك
ئەو سنوورەيە کە ئەدەب ھەولتەدات لە رتيگەي خولقانەدي و نووسينەو ھەي
دنيا تازەکانەو تیکيشکيتي. ئەدەب لەبەنەمادا بوونيەكي سنوورشکيتە،

ئەدەب ئاخواوتنە لەبارەى ھەموو ئەو شتانەى كە بۆ ھەمبەشە و بەكجارەكى ھەموو شتەىكىان لەبارەى ناگوتىڤ و دەبەت بەردەوام لە نووسبەندا داپتەرتەنە و لە ھەر دارشتنە و بەكەشدا لاىەنەىكى نەگوتراوىان ئاشكرا دەبەت. لىرەشە و ئەدەب ھەر بەكالا كەردنە وەى شتە ئاشكراكان نىبە بە ھۆى زمانە وە، بەلكو لە وەدا كە زمانى ئەدەب زمانى ئازادىبە؛ ئەو ئەدەب فراوانكەرى سنوورەكانى زمان خۆشەى تى بەبەى ئەو بەنگاشە بكات، كە ھەمووشتەى لە زماندا دەركەتەندىڤ.

دەتوانىن لىرەدا پەرسىن: لەكوئەدا زمانى ئەدەب دەبەتە زمانى ئازادى؟

لەو شوئەندا كە ئەدەب دنىبەى ئاشنا جەدەھەتەى و ھەنگاو بەرەو خولقاندن و ئاشكرا كەردنى دنىبەىكى نەزانراو دەنەت. ھەرئەمەشە ئەدەب لە جەھانەىكى داخراو وە دەكاتە جەھانەىكى كراو: كراو وەبەى ئەدەب، واتە كراو وەى بەرەو دنىبەىكى نەناسراو، بەرەو ھەرتەمى ئازادى. داخراو وەبەى كەشى واتە دووبارە كەردنە وە و كۆپەكەردنە وەى ھەمان ئەو جەھانەى دەنەسەىن و تىايدا دەژەن: جەھانەى دەسەلات و كۆبلاىە تى و نایەكسانى، تەنەت لە زمانەشدا؛ چونكە زمان لەو دىو دەسەلات و كۆبلاىە تى و نایەكسانىبە وە نىبە.

۸

لە ئەدەبدا عەودالىى و خۆزگە خوازى و تەمەننا، عەودالبوون و خۆزگە ھەلكەشەىن و تەمەننا بە پەنناو بەدەنگەشەىن ئەو شتانەى دەنگەىان نىبە و گەروو بەكەىان نىبە بۆ خۆ دەرپەن: شتە كپ و بە زمانەكان؛ بەلام ئەدەب جوانىى خۆى لە وئەدا دەپارتەت كە ھەموو شتەى نەتەىت و گشت نەتەىبەىكى خۆى ئاشكرا نەكات. جوانىى ئەدەب لە وەدا بە كە فرە ھەندەىت، چونكە كاتەى ئەدەب نەتەىبەىكانى خۆى ئاشكرا كەردن، ئەو لە تاكە ھەندەىدا نەغزە دەبەت.

نەتەىبەى ئەدەب چەبە؟

«نەتەى» بەتەبەى لە و رەگەزە گەنگەى كە خۆتەنەر دەبەستەت بە ئەدەبە وە، تەنەت دواى خۆتەندە وەشى. ئەو ئەدەبەى ھەنگەى نەتەى خۆى بەت، بە بەكجار و چەندەىن جار خۆتەندە وە لە مانا بەتال نەتە وە. تەنەت دواى تەبەرىنى سەدە و سائەكانەىش. ئەدەبەى ستەبەشكراو، ئەدەبەىكە پە لە نەتەى و راز كە ھەتەى ئەو دەداتەى لەگەل تەبەرىنى سەدە و سائەكانەى تازە بەتە وە: لىرە وە خۆتەندە وەى كلاسەىكەكانى ئەدەب كارتەكە لە بەر دەم ھەموو نوئەخوازەىكى ئەستادا.

۹

ئەگەر راست بەى كە ھەموو ئەو شتانەى دەیانزانەى لەرەتەىكى زمانە وە دەیانزانەى، ئەو نەتوانەى بەتەىن بەرۆكە و ئایدەىكانى ناو سەرمان بەتەننا ھى خۆمانەى! چونكە ئەگەر زمان سەرچا وەى زانەى ئەتە بەت، ئەو دەبەت زوو دەدان بە وەدا بەتەىن كە جۆرەكانى نەرتە (بەنەرتەى ئەدەبەشە وە) لەرەتەىكى زمانە وە بەسەرماندا سەپاون. لىرەشە وە ھەموو رەتەكەردنە وەبەىكى رابەردو ھەنگاو تەكەشە بەرەو سەپنە وەى یادەرى. ئەدەبەى نوئە ئەنەنجامى سەرھەلدانى «نوئە» ئەنەنجامەىكى چا وەروانكراو لە وەى پەش خۆى. گەلەتەى بەرۆكە و ئایدەى ھەن لە ما وەبە كە دەبەن و دوا جار چالاك دەكەرتە وە، یاخود وەكو فرمانەىكى چا وەرواننەكراو خۆبەن دەسەپنە وە.

لىرەدا پەرسەىر ئەو نىبە: ئەدەبەى ئەستەى ئەتە بەبەى ئەدەبەى پەشەىنەكان چۆن دەبوو؟ بەلكو پەرسەىارى سەرەكى ئەو بە: **ئایا دەشەا ئەدەبەى نوئە سەرھەلدات ئەگەر پەشتر ئەدەب بە زمانى ئەتە نەووسرا بە؟ ئەو بەى بەبەى خۆى وەكو «نوئە» پەناسە بەكات، چاكتەرە لەبەرى بەت ئەو «نوئە وە» بە ئەو، تەننا لەبەرامبەر شتەىكى دىكەدا نوئەبە كە ئەستە ئیدەى پەمانا بە «كۆن» بوو. ئەگەر ئەدەبەى عەودالىى گەشەن بە «نوئە» بەت، نەتوانەى بە ئەنەنجامەىكى شەبا و بەگات بەبەى ئەو نەكە و تەبەتە كە شەكەردنى ئەو بەى**

له پېش خوځېده هه يووه. «نوی» ته نیا به ووه خوځی نادان به دهسته ووه که خوځمان له رابردو و جیا بکه یه ووه و به نه فره تی بکه یه. بویه ناسینی نه ریته ئه ده بیی ناو زمانیک، بؤ نمونه زمانی کوردی، مه رجه له به رده مه نووسه ری کدا که ده یو ویت ئه و نه ریته رت بکات و نه یه ویت جزه ئه ده بییک بنووسی که پیشتر نووساوه.

ئو که سهی به ره می کلاسیکه کان له به رته ووه ده چه پینی و به که م ته ماشایان ده کا، چونکه له «رابردو و دان»، ریگه ده گریته له نویو و نه ووه ئه ده ب له ئیستا شدا. ئه مه یه وه لامي من بؤ ئه و که سهی پی وایه خوځ خه ری ک کردن به شاعیری کی وه کو نالییه ووه، «دوو که و تنه ووه یه له تازه گه ری»..

۱۰

«ئیستا» هیچ مانایه کی نه گوری نییه. ئه م دپره ی «ئیستا» ده ی نووسم **ئیسای** خوځی له م کاته دا ته ی ده کات و کاتی چند چرکه یه ک به سه ر نووسینیدا تیپه ری، ئه و «ئیستا» یه ده بیته «رابردو و». «ئیستا» هه میسه ساتی کی تیپه ری ووه و نه ک هه ر هه لگری ره گه زیکی رابردو و یسه، به لکو پریشه له چاوه روانی له به رام به ر ئه و شته ی که به ریو به بگات. به للام رابردو و مانایه کی تابه ت ده به خشیت هه نوو که: رابردو و به مانای یادوه ری نه ک نوستالیثیا. جیا وازی چییه له نیوانیاندا؟ نوستالیثیا: **گه رانه ویه کی پر مه ترسییه بؤ رابردو و**، یادوه ری: **گه رانه ویه کی پیوست!**

ئه وانه ی ته نیا له ئه ده بی پیشینه کاندای بؤ وه لامي پرسیاره کان ده گه رین، له نوستالیثیا دا گیربان خوار دووه، چونکه ده یانه وئ به راکردن و چا و نو قان دن له ئیستا و تی نه گه یشتن له هه نوو که، «رابردو و» گه وره تر پیشان بدن له ووه ی که هه یه (هه ر بویه شه هه میسه قه باره ی کتیبه کانی میژووی ئه ده ب هینده گه وره و ژماره ی لاپه ره کانی شیان زورن!). ئه ده بی نوی ناتوانی بیته هه لگری ئه زمونی ئه ده بی پیشوو، شه ری ئه ده بی نوی،

شه ره تا بوځوی ئه و شتانه ئاشکرا بکا، که هه میسه هه بوون و ره نگ و بوی خودی خوځان پیبیه خشیت؛ به للام له هه مان کاتیشدا له پیناوی ئه ووه ی ئه زمونی ئه ده بی نووسه رانی پیشوو بناسیت، پیویسته خاوه نی یادوه ری بیت له گه ل ئه و ئه ده به دا.

۱۱

ئه گه رچی ئه ده ب هه رده م گریدر اوه به و سه رده مه وه که تیایدا به ره هم دیت و ده نووسری و ده شچیته ژیر کاریگه ری هه سته ئیستا تیکی و شتوازه باوه کانی نووسینه وه له هه مان سه رده م دا، به للام هه میسه هه لگری شتیکی دووره ده سته یسه، شتیکی که هیشتا ناماده نییه و هیشتا نه هاتوه و سه ری هه لته داوه.. بویه **ئه ده ب بریتیه له هه ولدان بؤ نووسینه وه ی «ئیستا» پیش ئه وه ی تیپه ریت**. به للام نووسین و زمان هه میسه له چا و هه سته کاندای دواتر ده گه ن. ئه ووه ی هه سته پیده که یه و ئه ووه ی له زماندا وه ک ئه زمونی ئه و هه سته کردنه ده ی نووسین، له رووی کاته وه دوو شتی جیا وازن.

۱۲

بوچی شپرزاد هه سه ن وه ک چیرۆکنووسیک، کومه له و تاریک به م هه موو جوانییه و هه ده گریته و له دوو تویی کتیبیکدا به ناوی: **«له ستایشی ئه ده بدا»** بلاویان ده کاته وه؟ ئه مه ئه و پرسیاره بوو که ماوه یه کی زور سه رنجی راکیشام، به تاییه تیش دوا ی ئه ووه ی پیشتر کتیبیکی دیکه ی به ناوی **«بئ کتیب هه لئا که م»** خسته به ر چاوی خوینه ره کانی.

بؤ که سانیک له نزیکه وه شپرزاد ده ناسن، باش ده زانن کاتیک تووره ده بیت و هه سه له ی پاسا و هینانه وه ی بؤ ئه و شتانه نیه که پروای پتیا ن هه یه و ده یانکات و هه ندیک له ئیمه به دلما ن نین، رسته یه ک زور دوو باره ده کاته وه: **«وازم لی به یتن ده نا سه ری خو م هه لده گرم»**. له راستیشدا ژبانی ئه م کابرایه زنجیره یه کی سه یه له سه ره لگرتن و کوچی به رده وام:

له مندالییه کانی گه ره کی تهیراوهی ههولیرهوه بۆ ناو قوتابخانه کانی سلیمانی، له ناو توۆری په یوه نندی خیزان و بنه ماله وه بۆ چینی په یوه نندییه کی خوشه ویستی پر له به خشنده بی، له جیهیشتنی ئه رکی مامۆستایه تیبیه وه بۆ وه ئه ستۆگرتنی وه زیفه به کی ئازادتر، سه فه ره له کوردستانه وه بۆ ولاتی فینه کان، دواجاریش گه رانه وهی له ئه وروپاوه بۆ خوۆه لاتی ناوه راست، بۆ هه مان ژوور که تیایدا زۆریه ی کارت و نامه کانی بۆ هاواریکانی دهنووسی، به بی ئه وهی چاوه رپی وه لامیان لی بکات!

هه لبه ت هه ندیك له م سه فه رانه له ژبانی هه ر مرۆقیكدا، که هه یچ پتویست ناکات نووسه ر بیته، دووباره ده بنه وه. وه لی سه فه ره له شیرزاد مرۆیه کی به خشنده و ده ستبلاوی دروستکرد و ئه و شوینه ی ئه م کابراه به ئا راسته یدا سه ره له ده گری، هه یچ کامی له و شوینه نه نیه که پیشتر بۆیان چووه. من وای بۆ ده چم له بنه مادا سه ره له گرتنی شیرزاد هه رگیز به مهستی گوۆرینه وهی شوینیك نه بووه به شوینیکی تر، شاسه فه ری ئه و به رده وام به ره و دنیای ئه ده ب بووه و ته نیا له ویدا توانیویه تی هینه ده ئازادی به ده دست به یینیت، که ئیدی پتویستی به پاسا و هینانه وه نه بیته بۆ ئه و شتانه ی بروای پتیانه و ده شیته ئیمه لیبان تینه گه ی، یان به دلیمان نه بن، یاخود جوۆه تی ئه وه مان نه بیته دانبان پیدا بنیین. لییره وه، مانای دهسته واژه ی «**وازم لی به یین**» له رسته ی «**وازم لی به یین دهنه سه ری خۆم هه لده گرم**» ی شیره دا، سکالایه ک نیه بۆ به ته نیا مانه وه و گوۆشه گیری، به لکو هاواریکه بۆ ئازادبون، چونکه ته نیا مرۆقی ئازاد له فه زای شوین و له پانتایی رۆحیشدا سه قامگیری خۆی به ده دست ده هینیت. ئه وه ته نیا مرۆقه نا ئازاد و ده ستبه سه رکراوه کانن که ناچار ده بن به رده وام کوچ بکه ن و بی نیشتیمان میننه وه. دنیای ئه ده ب له ئه زموونی ئه م مرۆقه دا، ئه و هه ریمه یه له نامه ترالییه ت که پرپوه له ئازادی بۆ رۆحی نووسه ره که مان. لییره شه وه دنیای ئه ده ب بۆته ئه و جیهانه دوور له واقیعه ی که ره خنه گره کان پتیانویه

ده بیته ئه ده ب «ره نگدانه وه» ی بیته. ئه گه ره ئه ده ب و هه و له ئه ده بییه کانی شیرزاد ره نگدانه وهی شتیك و دۆخیك بن، ئه وه ده بیته ئه و شته و ئه و دۆخه، دۆخی ئازادییه ک بیته که دنیای ئه ده ب بۆ «خه یال» ی شیرزادی فه راهم کردووه. بۆیه کاتیك شیرزاد ده به ویت، «سه ره له لگرتیت»، راسته وخۆ به ره و دنیای ئه ده ب ده چیت، چونکه ته نیا له ویدا یه که ئه و ناچار نییه په یه وهی له یاسا و بنه ما واقیعه ده ستوییه گره کان بکات، که ئیمه ده مانه ویت به هۆیا نه وه مندالییه کانی شیرزاد و ئازادییه کانی کوۆترۆل بکه یین.

۱۳

خۆشه ختانه هیشته کاهه ش له واقیعی ئیمه دا که سانیتک هه ن له «ستایشی» ئه م مرۆقه بۆ ئه ده ب تیبگه ن و له گه ل خوۆینده وهی بابه ته کانی ئه م کتیبه دا په یوه نندی رۆحیی خۆیان به دنیای دا هینانی ئه ده بییه وه تازه بکه نه وه. ره نگه ئه مه ش یه کیك بیته له هانده ره سه ره کییه کانی شیرزاد بۆ «ستایشکردنی ئه ده ب». وه لی ئایا ئه ده ب هه میشه ستایش نه کراوه؟ ئایا میژووی ئه ده ب، میژووی سه رفرازی و شکواری ئه م به ره مه ئینسانییه نیه و نه بووه؟

راستییه که ی له پشت بانگه واژه که ی شیره وه بۆ ستایشکردنی ئه ده ب، ئه و نیگه رانییه به دی ده که م که مه ترسیی «پووکانه وهی ئه ده ب» یان «بی بایه خبوونی ئه ده ب» و «ئاوابوونی ئه ده ب» هه ست پیده کا، به تایبه تیش کاتیك ئه م نووسه ره له دوا رۆمانیدا: «**پیده شتی کارمازیه کوۆراوه کان**» زهنگی مه ترسیی «ئاوابوونی عه شق» ی به گویدا داین! بۆیه پیموایه چه نده ئه م کتیبه ستایشکردنه، هینه ده ش بانگه واژه بۆ وریا کردنه وهی ئیمه له ئاست چاره نووسی ئه ده ب له م ولاته دا. چاره نووسی که ئیدی رووبه رووی مه ترسی بۆته وه. بیهینره پیش چاری خۆت: هه یچ کاتیك له نیشتیمانی ئیمه دا هینه دی ئیستا «کتیبه ئه ده بییه کان» به چاپ و پازاندنه وهی هونه ری

و نهوعیه تی بالای تهوتووه نهکهوتوونه ته بازاره وه، وهلی هیچ کاتیکیش تیراژی کتیبه کان هیندهی ئیستا نزم نه بووه. له مهش کۆمیدبانه تر ته وهیه که زۆر له دهزگاکانی بلاوکردنه وه و چاپخانه کان، بریاری پیشینه یان ههیه سه بارهت به چاپنه کردنی شیعر و چیرۆک! زۆر له گۆقار و بلاوکراره کان شانازی به «**فیکری بوون، فلهسه فی بوون و رهخه یی بوون**» ی خۆیانه وه دهکن، که چی جورته تی تهوه یان نییه خۆیان وهک بلاوکراره ی ته ده بیی پروت، پیناسه بکه ن. ده کۆرئ پیرسین: هۆی ته م بئ ته ده بییه چییه به رامه به ته ده ب؟ ته ترسه له ته ده ب و له به ره مه می جیدی خه یال بۆچی و له کۆتوه هاتووه؟

١٤

من پیموایه ته م ترسه له دوو خالی سه ره کییه وه هاتووه، که یه کتیکان په یه نندی ههیه به **جه وهه ری ته ده ب** خۆیه وه و ته ویدیکه شیان په یه نندی ههیه به **دۆخی رۆشنیری گشتی کۆمه لگاوه**:

ته ده ب هه رده م به ره مه مه یته ری ترسیک بووه، هه مه شه هه ره شه یه ک بووه بۆسه ر ته وه ی نه یوستووه بگۆریت و ره ها و تازاد بیت، ته مه ش له کاتیکدا ته ده ب به درێژی ته مه نی خۆی بانگه وازی بۆ گۆرانکاری و تازادی کردووه. خالی جه وهه ری ته ده ب بریتیه له ده وه مه ندکردنی ئینسان به هه موو ته و شتانه ی که ناکریت له رێگه یه کی دیکه وه پینان ده وه مه ند بین. ترس له ته ده ب و به که م ته ماشا کردنی و بایه خه ندان به به ره مه ته ده بییه کان، جۆرته که له کۆنپارتیزی ده زگاکانی بلاوکردنه وه و خۆ دزینه وه یان له ده ره ستیه کی نه ته وه یی: وه ختیک ده با ته وان سالانه بانگه وازی بکه ن بۆ خه لاتکردنی چه ندین کتیبی شیعی و ریوایی، که چی ته ماشا ده که یان خۆیان له م کاره هه نووکه بییه ده دزنه وه به و بیانووه ی گوایه ته وان «**فیکر و فلهسه فه و رهخه**» ده خه نه پيشه وه. به لام تايان ته م بایه خدانه به **فیکر و فلهسه فه و رهخه** بۆخۆی نیشانه ی جیاکردنه وه یه کی

هه له ی جه وهه ری ته م ژانرا نه نیه له جه وهه ری ژانری ته ده ب، که له دو اجاردا ته نجامی بئ تاگییه له هه ر یه ک له فیکر و فلهسه فه و رهخه و ته ده بیش؟! مه گه ر دا برکردنی ته ده ب له جه وهه ری فلهسه فیانه و فیکریانه و رهخه بییه و دو اجار ئیستاتیکبانه ی خۆی، بئ تاگییه کی کوشنده نیه له په یه نندی نیتوانیان که له سه ر پرنسیپی گۆرانکاری و تازا کردنی مرۆقه وه دامه زراوه؟

هۆی دووه می ترسان له ته ده ب، وهک له پيشاندا نووسیم: په یه نندی ههیه به دۆخی رۆشنیری گشتی کۆمه لگاوه: ئیمه تا دیت له کۆمه لگایه کدا ده ژین، که ئاستی رۆشنیری له لایه ن ده زگاکانی راگه یانده وه ده ستنیشان ده کریت و ته م ده زگایانه ش له پشت جۆرته که له به ره مه مه یانی رۆشنیرییه کی سه رگه رمکه ره وه وه ستاون. واته رۆشنیرییه کی ئان و ساتی و ساده کراره ی حازر به ده ست، که پشتیکی زۆر ده به ستیت به ئامیره کانی ته کنه لۆژیا. تا دیت رۆشنیری گشتی له کۆمه لگای ئیمه دا (که ده بوو نیشانه ی په یه ندی کردنی مرۆقه کان و گۆرینه وه ی ته زمونی خۆیان بیت له گه ل یه کتر)؛ ده بیته رۆشنیرییه ک، که مه هاره تی به کاره یانی ته کنه لۆژیا سنووری بۆ داده نیت. جیاوازی نیتوان که ناله ئاسمانیه کان و رۆژنامه کان، نیتوان که ناله ته له فزیۆنییه لۆکاله کان و گۆقاره ره نگا وره نگه کانی تایبهت به هونه ر و سینه ما و خانمه کان و وه رزش و هتد، له «جیاوازی گوتاریی» ته وان وه نه هاتووه؛ به لکو جیاوازییه که له ئاستی ئیمکانیات و شیوه ی خۆرازانده وه ی ته کنه لۆژیا نه ی هه رکامیکان دا یه. له ولاتی ئیمه دا هه رگیز به کاره یانی ته کنه لۆژیا له پیناوی گه یانندی په یامیکدا نه بووه، به لکو «ته کنه لۆژیا خۆی بۆته په یام»! ته گه ر وانیه، بۆچی هه تا ئیستاش رۆشنیری به ره مه مه یته ره کانی ئیمه له ده ره وه ی سنووری ته م ده زگایانه ن و بۆچی به ده گمه ن نه بیت، کارمه ندانی په یامی ته کنه لۆژیا نابنه رۆشنیری خاوه ن په یام!؟

له ناو ئه م هه لومه رجانهدايله كه ئه دهب، وهك به رهه مه پئانتيكي پر
دهرده سه ري و خاوهن جيهاني سه ري خو، ده كه ويته مه ترسييه وه، چونكه
به په راويژ ده كرئت. بۆيه پيوسته نهك هه ر ئه ده بي جيدي به رهه م بيت،
به لكو ده بيت به رده واميش سه ري خو مان به ره و جيهاني ئه دهب هه لگرين و
ستايشي بكه ين، چونكه ئه دهب جگه له «ئه ده بياتيونى» خو، جيگه ي
هيج شتيكي تر ناگرته وه و به هيج شتيكي ديكه ش جيگه كه ي پر
نابيته وه: ئازادى هيج ئه لته ر ناتيقيكي نيه ..

٢٠٠١/٩/١٥

هه ولير

نووسین... بۆ...؟

نووسینی: ژولیا کاسترتن

من هه‌میشه به‌سه‌سامیییه‌وه له‌خۆ ده‌پرسم: بۆ ده‌نووسم؟ بۆ چه‌نده‌ها سه‌عات له‌مه‌ر ئهم مه‌سه‌له‌یه گه‌توگۆم له‌گه‌ڵ هاوڕێکاندا کردووه، ئه‌وانه‌ی که نووسهرن و ئه‌وانه‌شی که نووسهر نین. له‌میان‌ه‌ی بیست و پینج سالی قو‌ناغی یه‌که‌می ته‌مه‌ندا وا چووبووه دل‌مه‌وه که هه‌ر یه‌که‌یک له‌ ئی‌مه سه‌رگه‌رمی نووسینی رۆمانیکه یان ئه‌وه‌تا رۆژنیک له‌ رۆژان ویستووبه‌تی بینووسی. دواجار ژنیک که من کارم له‌گه‌ڵدا ده‌کرد زۆر بۆ پینج و په‌نا پیتی وتم که ئهم هه‌ج ئاره‌زوویه‌کی له‌و باب‌ه‌ته‌ی نییه، ئهم قسه‌یه ته‌واوی له‌ دلی دام.

من هه‌ر وام مه‌زه‌نده کرد که ده‌کرێ ئه‌و ژنه به‌ دزیسه‌وه و له‌ ژیره‌وه بینووسی. من وای بۆ ده‌چووم که له‌ سه‌رتاسه‌ری دونیادا نووسه‌ران ئه‌و خوه سه‌یره‌یان هه‌یه که چه‌ز له‌ ته‌نیایی و شوینی هه‌یمن ده‌کن، وام ده‌زانی ئه‌و ژنه‌ش وایه، که‌چی دوا‌یی زانیم که ئه‌و به‌رده‌وام سه‌یری ته‌له‌فزیۆن ده‌کا یان ئه‌وه‌تا له‌گه‌ڵ هاوڕێکانیدا ده‌چوو به‌ر و مه‌یخانه‌کان: به‌و نیاز‌ه‌ی که ده‌یه‌وی رۆحیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌بێ. نووسین هه‌موو کات چالاکییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نییه، ته‌نها ئه‌و کاتانه نه‌بێ که له‌گه‌ڵ کۆمه‌لای نووسه‌ری دیکه‌دا له‌نیو یه‌ک گروپدا کار ده‌کن و خۆ له‌سه‌ر نووسین و داهینان رادینن وه‌ک جو‌رنیک له‌ جو‌ره‌کانی راهینان له‌سه‌ر نووسین - به‌لام هه‌تا له‌و کاتانه‌شدا هه‌ست ده‌که‌ی زۆربه‌ی وه‌خت پیتووستت به‌ ته‌نیایی هه‌یه و هه‌ر به‌ ته‌نیاش زۆربه‌ی نووسینه‌کانت ته‌واو ده‌که‌ی، بۆ ئه‌وه له‌هه‌ر شو‌تینیکدا بیت هه‌ولێ ئه‌وه ده‌ده‌ی که کات بۆ خۆت بپه‌چرینی.

شتیک هه‌یه که زۆر ئاشکرایه: نووسین وه‌ک هه‌ناسه‌دان سروشتی نییه. ئه‌فسانه‌ی نووسه‌ری «سروشتی» که ده‌توانی ورد و جوان شیع‌ر و په‌خشانی

مه‌زن بچن، کارامه و نه‌خشه‌ساز بێ و هه‌ر به‌ سه‌لیقه بنووسی جگه له‌ درۆیه‌کی فیل‌بازانه هه‌یچی دیکه نییه، زۆربه‌ی نووسه‌رانیش هه‌ول ده‌ده‌ن که ئهم ئه‌فسانه‌یه له‌سه‌ر خۆیان لایه‌ن، گه‌ر سه‌یر بکه‌ی ئهم جو‌ره روانینه زۆره که بروای به‌وه‌یه هه‌ندێ نووسه‌ر هه‌ن هه‌ر به‌ سه‌لیقه به‌هه‌ردارن، په‌نگه ستوونه ئه‌ده‌بییه‌کان و هه‌ندێ فلیم له‌سه‌ر نووسه‌ران ئه‌و روانینه قو‌ولتر بکاته‌وه، یان یاداشتنامه‌ی هه‌ندێ له‌و نووسه‌رانه ئه‌و هه‌یمایه بیه‌خشی که ئه‌وان مه‌زنن، هه‌ر بۆیه خاوه‌نی یاداشتن. گرنگ نییه چه‌ند له‌و نووسه‌رانه دژی بیه‌رکه‌ی به‌هه‌ر و به‌سه‌لیقه نووسین، ئه‌وانه‌ی که خۆیان (نانووسه‌رن) چه‌ز ده‌کن که کرده‌ی نووسین به‌ ئاسان تی بگه‌ن، له‌وه ده‌چی به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر سووکی بزائن.

نووسه‌ران چاک ده‌زانن که نووسین چ کاریکه‌ی پر له‌ زه‌حمه‌ت و سو‌ز و عه‌قله... چ نه‌رکه‌یکه‌ی قورسه. «سیمۆن دی بو‌قوار» زۆر تووره بوو ئه‌و وه‌خته‌ی که‌سیک ناما‌ژه‌ی به‌وه کرد که هه‌رک‌ه‌س ده‌توانی کتیبیکه‌ی له‌ باب‌ه‌تی «یادگاره‌کانی کچیکه‌ی گو‌ت‌رایه‌ل» بنووسی. وه‌لامه‌که ئه‌وه‌یه: گه‌ر هه‌موو که‌س ده‌یتوانی شتیکه‌ی له‌و باب‌ه‌ته‌ بنووسی، بۆچی ئه‌و که‌سه به‌ ته‌نها «سیمۆن دی بو‌قوار» بوو؟ نووسه‌ران هه‌میشه دوو‌چاره‌ی جو‌رنیک له‌و زو‌لم و ناهه‌قییه ده‌بن، وا باشه نووسه‌ران ئه‌وه‌یان له‌بیر بێ که ده‌کرێ به‌پیتی په‌له‌وپایه‌ی خۆیان مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌کرێ، هه‌ر بۆیه گه‌توگۆ کردن له‌سه‌ر نووسین له‌گه‌ڵ که‌سانی ناشاره‌زا و بێ باک بێ سووده.

من وایزانی خه‌لکی بۆیه ده‌نووسن، چونکه پیتووستیان به‌وه هه‌یه بنووسن. «لو‌رانس داریل» رۆمانووس و شاعیر له‌و پروایه دایه که نووسین وا ده‌کات که که‌سیک بێ به‌ مرۆف... واتا نووسین رێگه‌یه‌که بۆ به‌ مرۆف بوون. پرۆسیسه‌که شیه‌ی جو‌رنیک له‌ به‌شداری بوونه له‌گه‌ڵ خه‌لکی دیکه‌دا، به‌یه‌که‌وه فرینه، ئه‌زموونیکه له‌ پال خه‌لکیدا نه‌بێ ناکرێ؛ هه‌روه‌ک شه‌ره بۆکسیته‌ی یابانییه‌کان، یان رازاندنه‌وه و نه‌خشه‌کاری به‌ کۆمه‌ل. دیاره له‌گه‌ڵ نووسه‌راندا له‌ کرده‌ی نووسیندا خۆی به‌رحه‌سته

دهکات. کاتیکي زوری دهوی تا له پتوستی نووسین تی دهگهین، بهلام من پروام وایه که چنده پتر بنووسین، زیاتر له و حقیقه ته نریک دهپینه وه که نهویش نهوویه: نهو شته که گرهکمانه دهبی ههر بیکهین.

له کتیبی «ژوریک بو خوی» دا که نووسینی «قیسچینیا ولف» ی رومانووسه قسه لهسهر نهو دهکات که بههره ی نووسین ههرچنده کم بی، له گهل نهوهدا... مهگهر مردن بتوانی بیشاریتته وه. نووسهر، له بهر ههر هویک بی، له ژیر فشاری نهوهدایه که بنووسی، نهو نووسهره، نیر بی یان می، ده توانی بو ماوهیهک نهو ثاره زووه ی نووسین له خویدا سهرکوت بکات، بهو بیانووه ی که لهوانه یه کاریکی دیکه بکات، که پتر جیی بایه خ بی و کمترین خویهرستانه بی؛ به و اتا کات بو شتیکی به فهرتر له نووسین به کار بیینی. بهلام کی ده توانی بلتی نیمه بهم خو سهرکوتکردنه چ ویرانه یهک له خوماندا دروست دهکهین و چون توانای نووسین له خوماندا دهکوژین نهو وهخته ی بو ماوهیهکی درپژ نهو سهرکوتکردنه بهردهوام دهبی؟

نهفسوونیک له وشهکاندا هه به. نیمه هه میسه زور به زحمهت ری دهکهین، له نیو بازنه به تالهکاندا دهخولیتینه وه و بی ناراستهین، ههروهک خویندنه وه ی بی حکمه تی هه زاران لاپه ره ی روظنامه کان که زوریان دهستخه رومان دهکهن. زور ناسانه نهو حقیقه ته ساده به له یاد بکهین: بلتی نهوانه چهند وشه یهکن و بهس... ههر نهو قسه یه و نهو جوړه خویندنه وه یه و امان لی دهکات که توانای نووسین و قسه کردن له دست بدهین، که دواچار نهو دوو توانایه یه و امان لی دهکات بیینه مرؤف. نهو وه وشهکانه و امان لی دهکهن له هه موو بوونه وریک و شتیکی به هیتتر بین لهسهر نهو زوییه دا. نهوانه ی که ناتوان بنووسن هیزی که متریان هه به لهو که سانه ی که ده توان بنووسن: کرده ی نوانان له شته کان له لای نهوان سنورداره، به تنها قسه بو که سانیک دهکهن که بیجگه له گوینگر هیچی دیکه نین، نهو که سانه ی که له ده وروبه ری خو باندا دهژین. نهوانه ناتوان له گهل کومه لگاکانی دیکه دا بیرو را بگورنه وه، نهوانه له وه بی بهشن که

بتوانن پرد له گهل نهو که سانه دا دروست بکهن که هیتتا له دایک نه بوون، بهلام نهو که سانه ی که ده توان بنووسن هه موو نهو شتانه یان پی ده کری. «بیرتولت بریتشت» ناموژگاری خه لکی دهکات، نهوانه ی که برسین، رینماییمان دهکات که فیری «نهلف و بی» بن. زابینی هونه رهکانی خویندنه وه و نووسین هه نگاوکی پر بایه خه به ره و زالبوون بهسهر خوتدا.

زوریه ی کومه لگاکان، لهوانه ش کومه لگاکه ی خومان، سزای قورسیان خستوته سهر نهوانه ی که تهماعی نووسینیان زوره و ده شانن که هیزی نووسین چنده بی سنوره. حوکمرانه کان ده رکیان به وه کردوه که ده توان بهرزه ونه دیسهکانی خو بان بیارین گهر بتوانن پشت بهو «هیزی کاره» بیهستن که به تنیا بو خوی بیر ناکاته وه... ههر هیزیک وهک «نووسهران» به تنیا و سهر به ستانه بیری کرده وه، به شتیه یهکی وایه کگرتوانه و توندوتول، ده بیته مایه ی هه ره شه و مه ترسی بو سهرده سته ی دسته لاتداران. پولیسسهکانی ناسایشی نیسپانی و دادگای پشکنین کتیبهکانیان دهسوتاند، دیاره «نازیبهکان» یش هه مان شتیان کرد. ده کری کتیبهکان جیی مه ترسی بن، چونکه پرؤسه ی نووسین-ی کتیبان لهسهر جوړیک له سهر به سته ی عه قلی و مه عریفی رمان دههیتن.

نووسینه خه یال تامیزهکان، گهر شاعر بی، چیرؤک و رومان، یان شانوگری ده توان شوینیک دیکه بو خوینه دروست بکهن که تیایدا نیشه جی بی، جیهانیک نه لتهر ناتیف-ی بو پیشکه ش دهکا، جیهانیک دهوله مهنده تر لهو جیهانه واقیعییه ی که هه به. به هه موو مانا گه وه ریبهکان جیهانی کتیب پر له نهفسون: خولقیته ری هه موو هیز و دسته لات و په رجوویه کن «موعجیزه»، کتیبهکان ده توان له هیچه وه شتیک بهرهم بهین. شکسپیر وتویه تی:

چوانی شاعیر که شیتانه و جوان دهروانی
له ناسمانه وه تا زوی ده بیینی، له زهوییه وه تا ناسمان؛
له ویدا که خه یال بهرجه سته ده بی
هه موو نهو شتانه ی که نادیار و بی شتیهن

پیتووسی شاعیره که رۆحیان پی دهبه خشی
بۆ خه یالیک که نیبه

مال و ناوونیشانی ددهاتی.

ههروهه «مارگریت ناتود» له هۆنراوهیه کدا به ناوی «سپیتل کردن» دهنووسی:

کچه کهم له سه زهوی گه مان دهکا

گه مه به پیته پلاستیکییه کان دهکا

سور، شین و... زهردیکی توخ

فیر دهبی چۆن سپیلی وشه کان بکا

سپیتل کردن...

تاوه کو فیر بی موعجیزه یه ک بخولقیینی

من سه برم لی دئی چ زۆرن ئه و ژنانه ی

نایانه وئی ببنه وه به کچ

خۆیان له ژووره کاندایه ند کردوه

په رده کانیان داداوه ته وه

ته نها بۆ ئه وه ی وشه کان ریزکه ن

وشه یه ک له دوا ی وشه یه ک

له دوا ی وشه یه ک... چ هیتیکه ...!

له وه ده چی «شکسپیر» و «ئاتود» له به رده م ئه و سیحر و ئه فسوونه دا
دوو هه لۆیستی جیا یان هه بی. شاعیره که ی شکسپیر له حاله تیکی
هه لچووندا یه ، به ته واوه تی که وتۆته ژیر رۆح و ئه فسوونی خولقاندن و
داهیتان. شاعیر یه کاند هردوو توانیویه تی به هیزی داهیتان هه رچی خه یاله
بیگات به پیت و وشه و کاره کته ر و... بیانخاته سه ر لاپه ره کان. هه ر
هه مووی زۆر ئاسایی و ئاسان و به سه لیه هاتۆته پیتیش... به شیه یه یه کی
ناخود ناگهی. کچه که ی «ئاتود» و له ولاوه ش ئه و ژنانه ی که شاعیر
خه یالیان لی ده کاته وه به جوړیکی تر گه مه له گه ل وشه کان ده که ن. کچه که
گه مه به پیته کان ده کا و دهبه وئی لیکیان بدات. ژنه کان خۆیان له
ژووره کاندایه خزانده وه، چی به رز و بلنده له نووسین به ته مان وه ری بگرن،
له بری ئه وه ی که ئه و مه قامی به دایک بوون و په روه رده که ر و دایه ن-ه

قه بۆل بکه ن... به ته مان ئه و خه یاله قه رز بکه ن که له نووسیندا هه یه. ئه و
ژنانه له مملاتی دان... مملاتی له گه ل ئه و شتانه ی که لییان چاوه ری
ده کری. ئه وان خه یال له وه ناکه نه وه که به شی خۆیان بیچرن... ئه وان بۆ ی
ناچن که ده کری ئه و به شه وه ک ئه و پارچه کیکه وایه له ئه هه نگی کدا به رت
ده که وئی و دهبخۆی.

ژنان، پیاوان و نووسین

ژنان و پیاوان له گه ل زماندا دوو په یوه ندی جیا وازیان هه یه، هه ر توخمه
و به شیه یه کی جیا له زمان نزیک دهبیته وه، ئه و ژنانه ی که سه رگه رمی
نووسین هه قه بۆ هه میشه ئه و حه قیه ته یان له یاد بی، له و کاته ی که
ده نووسن و ئه و کاته ش که له لایه ن ده زگاکانی بلا و کردنه وه و چا په مه نی
به ره مه کانیان رته ده کری نه وه. ئه گه ر وه ک سه ره تابه ک بانه وئی قسه
له سه ر ئه م مه سه له یه بکه ین ده لیین بۆ هه میشه به ژنان و کچانی گه نج
ده وتری که ئه وان زۆر قسه ده که ن، به شیه یه کی زۆر ساده و ساکار
وشه کان به کار ده یین... پیتیان ده وتری: بی هه وده ده رتسن. پیتیان ده وتری:
که ئه وان ده توانن به ئاسانی بکه ونه ناو گه مه ی قسه کردن، به لام باشی لی
نازانن. ده شوتری که کچان له قسه کردندا گه لی له کوپان شاره زا و
لیهاتووترن، ده توانن گه لی بیس و بوچوونی ئالۆز ده ربیرن... ئاسانتر له
کوپان. من و ابزانم کچان پتر سه رگه رمی ره خنه ئه و کاته ی قسه ده که ن،
که متر ستایش ده که ن... کاته ی گویت له کۆمه له کچیک دهبی ده ویتن؛
هه ست ده که ی که پتر سه رزه نشت ده که ن تا پیا هه لدان. له هه ر رۆزگار پیکدا
کچ ده ست بداته قه له م، به و مانایه دئی که کاریکی مه زن ده کا و دهبه وئی
له نیو ئه م دونیا یه دا خۆی سه لمیتن... چی بۆ خۆی بکاته وه. به م شیه یه
ئافره ت له نووسیندا جه خت له سه ر بوونی توخمی خۆی ده کات و ئه و
روانینه هه لده وه شیتیتته وه که له سه ر ئاستی میلی دیه وئی گومان له به هره
و تواناکانی ژن بکات.

به به راورد له گه ل پیاواندا که مترین ژماره له نووسینی ژنان له

گۆڤاره كاندا بهرچا و دهكهوئى. بۆ وايه؟ ئايا ئه و كچانهى كه له قسه كردندا به دهم و پل و لهبله بان بوون دوو چارى چ دهرد و گرفتتېك بوون كه گه ووره تر بوون؟ ئايا ئه و زوق و خولبايه يان بزر كرد... خولباي و تنى ئه و شتانهى حه زيان ده كرد بيانلئين؟ يان ئه و تا گه وره بوون و دهنوسن... به لام نووسينيكي بئى هووده؟ تو بلئى كه س ئاماده نه بئى بيانخوئيتته وه؟ ئايا ئه و بابته تانهى ئه وان له سه هرى دهنوسن زور به ئاسانى سه ره نجى سه رنووسه رانى ئه و گۆڤارانه راناكيتشى؟ باشه چهند له و سه رنووسه رانه خوئيان ئافره تن؟ ئه مانه ئه و پرسيارانه ن كه ژنه نووسه ره كان ده بئى له خوئيانى بكن، ئه و پرسيارانهى ناتوانين لئيان رابكه ين.

له مرۆكه دا شته كان گۆراون. له «بريتانيا» دا هه نوو كه سى ده زگاي چاپه مه نى و بلا و كردنه وه هه يه كه سه رقائى نووسينى ژنانن، به لايه نى كه م دوو ده زگاي گه وره ي بلا و كردنه وه بايه خ به و كتىبانه ده دا كه بو ژنان جئى بايه خن، بۆ ئه م مه به سه ش لىستى تايه تيان ئاماده كردوه. ئه مه يان هه وائىكى دلخوشكه ره يه بۆ نه وهى تازه له نووسه ران، به لام بۆ هه ندىكيان زور دره نكه. ئه وان چيتر ئه و دل و ده روونه ي جارانيان نه ماوه، ده ست له ده ست نووسه كانيان هه لده گرن و له گۆشه يه كدا فرتيان ده دن، به خوئيان ده لئين: ئه وان له راستيدا قه ت نووسه ر نه بوون.

به هه رحال... ئه وه به و مانايه نايه ت كه بۆ نووسه رانى پيا و كار كه ئاسانتره. دۆزينه وهى ده زگايه كى چاپه مه نى بۆ بلا و كردنه وهى كتىبان بۆ هه موو نووسه ران، به ژن و پيا و وه، زور زه حمه ته، گه ر بگه رتئينه وه سه ر نامه و ياداشته كانى نووسه رانى مه زنى وه ك «گيرارد مانلى هوئكنز»، «جوئيف كوئراد»، «هئيرمان ميثلل» تئده گه ين كه پرۆسه ي نووسين و بلا و كردنه وه چهنده پر ئازار بووه. به لام من بروام وايه كه ژنه نووسه ره كان جوژه ئه زمونئىكى جيايان هه يه، چونكه به رده وام و دلره قانه نكوئى له به ره و توانا كانيان ده كرى، هه ر له و رۆژه وه ده ست پئده كات كه فيرى قسه ده بن، ئه گه ر نه لئين به ر له وه، ئه مه ش وا ده كات كه كرده ي نووسين له پله ي

به كه مدا جوئيك بئى له هه لگه رانه وه و مل نه دان.

نووسين و مملانى

ده كرى مملانى و هه لگه رانه وه به شيك بئى له كرده ي داهينان و له خوئقاندنى نووسه ر ئه و كاته ي فير ده بين كه چۆن به كارى بينين. هه ر له رتگه ي وشه نووسراوه كانه وه يه كه نووسه ر جه خت له سه ر «جيا وازى» نيوان خوئى و خه لكيدا ده كا، له نيوان خوئى و نووسه ره كانى ديكه دا، پئ داگرتن له سه ر ئه و جيا وازييه يه كه خه مى نووسه ره. «فليپ لاركن» ي شاعير له «نووسينى داواكرا» دا وتوويه تى: هوئكه له هوئيه كانى نووسين له ده رته نجامى ئه وه وه هاتوو كه كه س ئه و شته ي نه نووسى كه ئه م حه زى ده كرد بيخوئيتته وه. هه روه ها «ده بليو. بى. بيتس» ي شاعير رايگه ياند كه ره وانبيئى و هونه رى په خشان نووسين له وه وه سه ره هه لده دا كه تو له مملانى داي له گه ل خه لكيدا... به و اتا له جه نك داي، به لام نووسينى شيعر جه نكه له گه ل زاتى خوئدا. ئه و جه نك و مملانيه ي كه ئيمه له نا و خودى خوئماندا ده يانه ئيلينه وه ده بن به هئير و گوپ و تينئىكى له بن نه هاتوو بۆ نووسه ر كه وا ده كات خوئقئينه ر بئى.

ببیر له باشتريين نووسه ر بكه ره وه كه تو زورت خوئش ده وئى، ببير له هه موو ئه و كتىبانه بكه ره وه كه ئه و نووسيوه تى. ئايا هئچ كام له و گرتيانه ده دۆزيتته وه كه له مملانيه هاتبئى، ئه و گرى و گوالانه ي نووسه ر حه ز ده كا بيانكاته وه و پاشان سه ره له نوئى به يه كه وه يان به سه ستيتته وه؟ ئايا هه ست ده كه ي كه وته كه ي «ئادرين ريج» راسته كه سه باره ت به «مارى كورى» دهنوسئى و ده لئى: «برينه كانى ئه و ژنه له هه مان ئه و سه رچاوه وه هاتوو كه بوته كانگاي هئير و تواناشى»؟

هه لپشتنى هه رچى گرى و گوال هه يه، هه رچى له هه نا و تايه بۆ سه ر كاغه ز، مه رج نييه چيپروك و هوئراوه ي لئى دروست بئى... بابه تتيك كه خه لكى حه زى لئى بكن و بيخوئينه وه، به لام هه موو نووسه ره كان

پیتوستیان به وه هه به بهم قوئاغه دا تپه پرن؛ قوئاغی هه لپشتنی هه رچی هه به و نیبه تا فیری ئه وه ده بن که چۆن چۆنی هه ست و نهستی خو بان ده نیو شتوازیکی هونه ریدا جی ده که نه وه. وشه کان له سه ر کاغه ز جیاواز ده رده که ون له وه ی که له خه یال و میتشکماندا هه به. ئیمه له نیو رسته کاندایان بلتین ده نیو فورمی رسته کاندایان ده دۆزینه وه. کرده ی گۆرینی گری و گواله کافان به ئاماژه و هیتا له سه ر لاپه ره کان و امان لی ده کا له سه ر نو سین رابیتین و فیری دیسپلین بین. شتیکی له ناوه وه پیمان ده لی- «ناکری بهم شتوه به بیلتی، ئاواهی به که لک نایه»... جا بۆیه ده بی بیگۆرین. که ده ست ده که یین به نو سین؛ ده بیین به رده وه ام ده گه رتینه وه لای هه ست و نهستی خو مان بو دۆزینه وه ی ریتیم و ئیقاع و شتوازی. پاشان دلگه رمانه به نو سین هه که دا ده چینه وه، ده ستکاری، کلک و گوی ده که یین، چ شتیکی ده که مان بیتزه ور بکات لای ده به یین، سه ره له نو ی دایده رتینه وه تا وه که وه هه ر به شتیکی ده توانی به شتیکی دیکه رابگری و به به که وه هه ر هه مو پارچه کان هه مئا هه نگیان ده بی و دوا جار وه که ده قتیکی به که گرتوو به پتوه توکمه و دامه زراو ده وه ستی: ئه و مانا و مه غزایه ده به خشی که ئیمه گه ره کمان بو.

خۆ ئاماده کردن بو نو سین

«کارلۆس کاستینیدا» له کتیبه کهیدا به ناوی «واقیعیکی تازه» دا به دوا ی باهخی ئه و شته دا ده گه ری که خۆی ناوی ناوه «دۆزینه وه ی شوپنه که ت» به ره له وه ی ده ست به فیربوونی هه ر شتیکی بکه ی. دۆزینه وه ی شوپنیکی بو نو سین، به هه ردوو دیودا که ده کا شوپنیکی راسته قینه - ژوو رپک له خانوویه کدا، میتزیک، کورسییه کی نه رم و نیان، ئه وی دیکه یان شوپنیکی له نیو خه یالی نو سه رداک ئه م دوو شوپنه دوو داوا و مه رچی زۆر پیتوستان بو په ره پیدانی به هه ره ی نو سین و گه شه کردنی. زاتی نو سه ر پیتوستی به خو راکای تایبه ت هه به، خو راکتیکی رۆحی، به لام نابی ئه وه شمان له بیر بچی که کورسییه که ی ژیربشت گرنگه. هه ره که چۆن

زه حمه ته له ژوو رپکدا بژی که به زستان سه ره بانه که ی دلۆیه ده کات، هه ره ها ناتوانیت به ئاسانی بنووسیت ئه و وه خته ی له سه ر کورسییه کی خه راپ دانیشتوو ی. بیر له و رووناکییه بکه ره وه که لاپه ره کانی به رده مت رو شن ده کاته وه. ئایا با یی ئه وه ند ه رو شن ه که وشه کان بیینی؟ ئه وه ند ه رو ونه که بزانی ت چی ده که ی؟ بیر له و کاغه زه ش بکه ره وه که له سه ری ده نووسیت. «کۆلیت» ی نو سه ر کاغه زی پاک و ته میزی ده کری که بو له سه ر نو سین زۆر خو ش بی. ئه م شتانه بی باهخ نین، به لکو به شتیکن له که ره ستی زۆر پیتوستی نو سه ر، دیاره کار ده که نه سه ر پرۆسه ی نو سینیش.

که بو یه که مه جار ئاره زوو ی نو سینمان ده بی و خو مان تا قی ده که ی نه وه. به شتوازی نو سین هه که مانه وه دیاره که ده ترسین، سه ره تایه که لاواز و بی نه مو ده، بی ره نگ و بۆیه، هه ر بۆیه پیتوست ده کا که پتر تیر خو راکای بکه یین، ده بی خودی نو سه ر له وه تی بگات که ئه و خو پین به خشی نه زۆر پیتوسته، ده بی کاتیکی زۆر تر خزه مت به و به هه ره به بکه یین، گوی له خودی خو مان بگری. ئه و نو سه ره ی که له ناو ئیمه دا ده ئی ده بی له وه تی بگات که خه می نو سین یه که خه می ئیمه به، ده بی بزانی ن که ئیمه ئاماده یین واز له زۆر شتی دیکه بیین و هه رچی هه به له خزه تی ئه و به هه ره به دا ته رخانه ی بکه یین، تیری بکه یین، ئاماده شین که شوپنیکی سینترالی له ژینی خو ماندا پی به خشین، له نو سین هه که مدا که باس له خود و زاتی نو سه ر ده که م وه که ئه وه وایه که وه سفی کۆرپه له یه که بکه م که دیاره من ده قاو ده ق ئه وه م مه به سته.

که خو ت ئاماده ده که ی بو نو سین، به وردی بیر له هه موو ئه و شتانه بکه ره وه که پیتوست پیتیا نه، بیر له وه بکه ره وه که چۆن ئه و کۆرپه له برسییه ی ناو زانت تیر ده که ی.

کاتی نو سین کاتی خو ته؛ ده بی بو خو تی بپچرتنی، زۆره ی کات ناچار ی گوی به خه لک و داواکانیان نه ده بیت و ئه و وه خته ی بو نو سین

پووهو ناشتی چوون له رپي دیاوگی نیوان که لتووره کانهوه دهره خسی

ناماده کردنی: تی، دی، ئین- ئوفیسی ئیستانبول

«محهمه د ئوزون» دهلی: - «ئوهی که له تاراوگه پیتی گه یشتم ئه وه بوو که من سهرله نوئی به زمانی دایکم ئاشنا بوومه وه، من سهرله نوئی فیری ئه وه زمانه بوومه وه که پیشتر لیم قه دهغه کرابوو پیتی بنوسم و بخوینمه وه».

«محهمه د ئوزون» دهلی: - «دیاوگی نیوان که لتووره کان سهرچاوهی دهوله مه ندبوونیکي فره قه به یه، چهنده پیش بکهوئی، ئه وه نده پتر شهړ و ململانی نابه جی کم ده بنه وه.»

له کوئیایی (۱۹۹۳) بوو که نزیکه ی (۷۰) نووسه له زوریه ی ولاتانی دونیاوه روویان کرده تورکیا، سهردانی نووسه ره کان بو تورکیا له لایه ن بیه کیتی نووسه رانی سوید-ه وه ریکه خرابوو.

دیده نی دووهم سهرانیکی دوو هه فته یی بوو له سهر که ناره کانی دهریای رهش، که نووسه ره کان گه یشتنه «ئهسته نبول» پیشانگایه کی سالانه ی کتیب له «ئهسته نبول» کرابوو، ئه وه نووسه رانه بو ئه وه هاتیون تا له نزیکه وه ئاگایان له بزاقی هونه ری و ئه ده بی تورکی بی و پشتگیری نووسه ران و چاپکه رانی تورکیا بکه ن. ئه وه گه شته پیشنیار کراوه چالاکیه کی ئه ده بی و که لتووری بوو که وای کرد نووسه رانی یونان و روسیا و ئوکرانیا و ئه بخازیا و جوارجیا و چه رکه س به یه کدی بگه ن، له گه ل خه لکانی سهر به و که لتوورانه ی که له هه ق پیشاندانی ئه وه که لتووره قه دهغه کرابوون.

ههروه ها بیه کیتی نووسه رانی سوید گه شتیکی ده روزه یان بو بیه کیتی شووره ویی جارن سازکرد دوا ی ئه وهی که سیسته می کو مونیست داته پی، به نیازی ئه وهی نه هیلن هیچ بیه کدادانیکی و رووبه رووونه وه یه کی

گه ره کته بیدزی. هه ندی جار ئه و شته پتر له جو ره ستراتیژیکی سهریازی ده چی؛ به م شیوه یه ش رووبه رووی ئه م حاله ته ده بیته وه: وه ک ئه وه وایه که پیلان و پلانی بو ساز بکه ی که چو ن خوت له ناو قه لایه کدا بشاریته وه و به رگری له خوت بکه ی... دیاره ئه و قه لایه ی تو خوتی تیا حه شار ده ده ی قه لایه کی خه یالیه، په ناگه یه کی بی ده نگه، به لام بو تو ی نووسه ر ئه و قه لایه پر خیره ییره، له پال هه موو ئه و کار و ئه رک و کی شانیه کی که له روژی کدا تووشیان ده بی و ده بنه بار به سهر شانته وه، تو هه میسه پیوستت به و قه لا و په ناگه یه هه یه. هه ر کاتیک هه ستت به وه کرد که گونا هباریت، ئه و هت له یاد بی که تو ئه و کو رپه له یه تیر ده که ی که ذاتی خوته... رو چی خوته؛ روح و ذاتی نووسه ر.

له وانه یه پیوستت به وه بی ئه م چه شنه پرسیارانه له خوت بکه ی - «که ی شوینیکی و خه لوه تیکی تاییه ت به خوم ده بی؟ که ی جیه انیکی هیمنم ده ست ده که وئی؟ ناخو پیوستم به وه هه یه مال به جی بیلم یان کاتی ئه و هم ده بی له ماله که ی خومدا بنوسم؟ ناخو ده توانم بنوسم ئه و کاته ی دوو رم قه له بالغه؟»

له راستیدا و اچاکه که لی بگه ریم خه لکی بزنان که من سهرگه رمی نووسینم؛ هه ر بزیه پیوستم به خه لوه ت و ته نیاییه. ئه گه ر تو سوو ر بیت له سهر وه ده ست هینانی کات و شوینی گونجاو... خه لوه ت، بی گومان به له وهی که خه لکی ریزی ئه و داوایه ت ده گرن، ئه گه ر تو به راستی مه به ستت بی، ئه وه خه لکی دیکه ش ناچار ده که ی که پیتی رازی بن.

سهرچاوه:

Creative Writing
A PRACTICAL GUIDE
Julia Casterton
Macmillan

چاپی یه که م ۱۹۸۶ چاپی هونگ کونگ لاپه ره ۱-۶

کۆمه‌لایه‌تی، ره‌گه‌زی، مه‌زه‌به‌ی بقه‌وم‌ی که له‌ گه‌ین بوو به‌ریا بیی... دواجاریش هه‌ر به‌ریا بوو. «محهمه‌د ئوزون» که به‌ ره‌گه‌ز کوردی تورکیایه و ئه‌ندامی ئه‌نجومه‌نی راپه‌راندنی کاروباری یه‌کیتی نووسه‌رانی سویده و هاوړی له‌گه‌ل سه‌رۆکی نووسه‌ران خۆیان کرده به‌رپرسی پشتگیری هه‌موو چالاکیه‌کانی [یانه‌ی قه‌له‌می جیهانی] له‌ ولاتی سوید. محهمه‌د ئوزون حه‌قده‌ ساڵه‌ له‌ سوید ده‌ژی و یه‌که‌م بیانیه‌ که بۆته ئه‌ندامی یه‌کیتی نووسه‌رانی سوید که ژماره‌ی ئه‌ندامه‌کانی گه‌یشته‌ته (۲۲۰۰) ئه‌ندام. ئوزون ئه‌ندامی [یانه‌ی قه‌له‌می سوید] ییه و سه‌ره‌رای ئه‌ندامیه‌تی له‌ کۆمیته‌ی ئه‌ده‌بی و یانه‌ی قه‌له‌م بۆ که‌لتووری بیانیه‌ی، له‌ هه‌مان کاتدا پسپۆریش بوو له‌ سکرته‌ریه‌تی په‌یوه‌ست به‌ چالاکای رۆشنییری که سه‌ر به‌ وه‌زاره‌تی رۆشنییری سویدییه.

محهمه‌د ئوزون کییه‌؟

ئوزون له‌ «ئورفه‌»ی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی (سشیریک) و له‌ ساڵی (۱۹۵۳)دا له‌ دایک بووه. یه‌که‌م‌جار له‌ ژبانی خۆیدا ده‌سته‌واژه‌ی «ولات غه‌ریبیه‌»ی له‌ داپیری خۆی گوێ لی بووه. ئه‌م وا وه‌سفی ئه‌و حاله‌ته‌ ده‌کات که ئه‌م عیباره‌ته‌ی نه‌کی «ویلات غه‌ریبیه‌» بۆته یه‌ک له‌و ره‌مز و هه‌یما هه‌میشه‌ زیندووانه‌ی که وه‌کو سببه‌ر به‌ دواپه‌وه‌ بووه و له‌ منالییه‌وه‌ پێوه‌ی نووساوه. ئه‌م رسته‌یه‌ و اتا «نه‌ته‌وه‌یه‌ک وا له‌ تاراوگه‌»دا. پاش هه‌موو شتییک هه‌ر که‌سه‌یک بیه‌وی ئه‌م شیه‌و ژبانه‌ بگۆرێ که بۆیان داپشته‌وه: ده‌بی قه‌ده‌ری ئه‌وه‌ بی له‌ ولاتی خۆی به‌ غه‌ریبی بژی یان ئه‌وه‌یه له‌ تاراوگه‌یه‌کی دیکه‌دا بژی، بۆ ئه‌وانه‌ نیشتمانیش هه‌ر تاراوگه‌یه.

له‌ راستیدا ئه‌م ده‌رپرینه‌ ته‌موم‌ژاویه‌. ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌و نه‌ته‌وه‌ و ولاتانه‌ی که بزرن و یان له‌ ناوچه‌وون: چیاکانی قه‌فقاس، بیابانه‌کانی به‌مه‌ن، دوورگه‌کانی یۆنان، ولاتانی مه‌غریبی عه‌ره‌بی... هه‌موو ئه‌وانه‌ «ولاتی غه‌ریبی» بوون... هه‌موویان ئه‌و خاکه‌ ئه‌فسانه‌ییانه‌ بوون که کورده‌کان روویان تی کرد و هه‌رگیز نه‌گه‌رانه‌وه.

پاشان سالانیکی گه‌نجیه‌تی له‌ به‌ندیخانه‌ به‌سه‌ر برد، تیگه‌یشت که ئه‌و خاک و مه‌مله‌که‌ته‌ دوورانه‌ هه‌ر هه‌موویان مه‌مله‌که‌تی مه‌نفا «تاراوگه‌» بوون. داپیره‌ی ده‌بوت: - «ئه‌م گه‌له‌ وشانه‌ی به‌ تازار و کاره‌سات و خه‌می دووره‌ ولاتی و ده‌ردی غه‌ریبیه‌وه‌ په‌یوه‌ستن گه‌له‌ وشه‌یه‌کی گه‌لی گه‌رم و جوانن». محهمه‌د ئوزون له‌ ساڵی (۱۹۷۰)دا گه‌یرا و دوو سالان له‌ به‌ندیخانه‌کانی «مه‌مه‌ک ئه‌نقه‌ره‌» و «دیاریه‌کر» مایه‌وه. ئه‌و سه‌رنووسه‌ری گۆفاری «پزگاری» بوو که له‌ ساڵی (۱۹۷۶)وه‌ ده‌رده‌چوو. له‌ سۆنگه‌ی ئه‌و نووسینه‌ی له‌و گۆفاره‌دا بلاو ده‌کرانه‌وه‌ هه‌شت مانگی دیکه‌ی له‌ به‌ندیخانه‌ی سینترالی ئه‌نقه‌ره‌ توند کرا.

که بوو به‌ ساڵی (۱۹۷۷)؛ ده‌سته‌واژه‌ی (ولات غه‌ریبیه‌) بۆ که‌سه‌یکی وه‌کو «ئوزون» چیترا ئاماژه‌ نه‌بوو به‌ «ولاتیکی دوور و که‌س نه‌ناس». ئه‌ویش رووه و ئه‌و شوێنانه‌ سه‌ری هه‌لگرت که به‌ر له‌و خه‌لکیکی دیکه‌ش روویان تی کردبوو، ئه‌وسا پتر له‌ ده‌سته‌واژه‌ی «ولات غه‌ریبیه‌» تیگه‌یشت، پتر له‌ نه‌ینیه‌کانی ئه‌و دوو وشه‌یه‌ گه‌یشت. به‌لام ئه‌وه‌ به‌و مانایه‌ نایه‌ت که «ئوزون» بروای به‌وه‌ بووی که «تاراوگه‌ - مه‌نفا» له‌ په‌ل و پۆی بخات و بوونی وه‌ک بیانیه‌ک وای لی بکات خۆی بخواته‌وه‌ و کۆتایی پی بی، تاراوگه‌ رتی ئه‌وه‌ی لی نه‌گرت بژی. ئه‌و توانی ژبانییک بۆ خۆی پیکه‌وه‌ بنی، ئه‌م خۆی له‌گه‌ل ئه‌و ولاته‌دا گونجاند و کردی به‌ مالی «خاکی» دووه‌می خۆی. چوه‌ ناو پۆله‌کانی خۆندن و خۆی فیری زمان کرد. سه‌رگه‌رم و خولیا ئه‌ده‌بی مه‌یله‌تانی دیکه‌ بوو. وای لی هات که کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی تازه‌ بناسی، کۆمه‌لی ولاتی تازه، نووسه‌ری تازه و که‌لتووری تازه. هه‌موو رۆژیک شتیکی تازه‌ی ده‌خسته‌ سه‌ر ئه‌و خه‌رمانه‌ کۆنه‌ی، شتییک پتر له‌وه‌ی که ده‌یزانی و فیری بسوو، سه‌ره‌رشته‌ی ده‌رچوونی گۆفاریکی ئه‌ده‌بی کرد که ناوی (۹۰- تال) بوو، که دیاره‌ له‌ سوید ده‌رده‌چوو، جگه‌ له‌ بلاوکه‌راوه‌یه‌ک به‌ ناوی «کرمانجی» که له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی «ئامۆژگای کوردی بوو له‌ پارێس».

له ولاتی «سوید» که ئەو ناوی نابوو «ولاتە تازەکەم»، توانی، بۆ یەکەمین جار، زمانیکی نوێ فێر بێ: شیوازیکی تازە دەریپین که «زمانیک بوو هەلگری هیچ ئازار و قەدەغە کراویک نەبوو، ئازار و قەدەغە کراویک که له زمانی دایکیدا هەبوو.» له ژبانی خۆیدا، به تایبەتی له سالانی درێژی نیو تاراوگەدا، وەک خۆی و توویەتی: - «گەلێ کەسی تازەم ناسی، داب و نەریتی نوێ، فێری بریاری تازە بووم، ئەزموونی نوێ، زمان و کەلتوری جیا، جگە له پەیدا کردنی خولبایەکی کوشنده و بێ کۆتایی بۆ زانین و پشکنین و فێریوون، گەران به دواى ناسنامە یەک که لەم دویایەدا خۆمی پێ بناسمەوه، له پیتی ئەو شتانهی که دەستم کهوتن، توانیم زمانی دایکم دەست بکەوتتەوه. سەرله نوێ فێری ئەو زمانە بوومەوه که پیشتر لێم قەدەغە کرابوو پیتی بنووسم و بخوینمەوه و، توانیم خۆشه و یستییەکی گەرمتەر و قوولتر له گەل ئەو زمانەدا دا بە زینم.»

وای لێ هات که بتوانی به زمانی کوردی رۆمان بنووسی، له سالی (١٩٨٥) دا رۆمانی (تۆی نووسی، که دواتر له (١٩٨٧) دا بلا بووه، له سالی (١٩٨٩) دا رۆمانی «مەرگی پیره بێ لانه یەک» ی نووسی، رۆمانی «له سایه ئه قین» دای له (١٩٩١) دا بلا و کردهوه، جگە له رۆمانی «رۆژیک له رۆژه کانی عهقدالی زهینهک».

له رۆمانه کانییدا، به شێوهیهکی سهرهکی قسه له سهر سه رکیشی و سه رچلاییه کانی رۆشنبیران دهکات، ئەوانه ی وەک «محەمەد ئوزون» ئازاریان چهشتوووه. رووبه رووی - توندوتیژی و رۆخی تاریکی - بوونه تهوه، که دیاره ئەم رۆحه تاریکه و ده مارگیرییه به شیکه لهو کەلتورە ی نووسەر تیایدا گهوره بووه و ژیاوه، ئەم وینه ی ئەم جیهانه ی بۆ گرتوین، به لām هه میشه بروای به رۆشنی «دیالۆگی نیوان کەلتورە کان» بزر نه کردوووه. به حوکمی ئەوه ی وەک که سیک که په راگه نده بووه و نه ی توانیوه له سهر خاکی خۆی و ده نیو خه لکی خۆیدا بژی... و توویه تی: - «من کوردم، به لām له هه مان کاتدا که سیکم سهر به خۆ ره لاتی ناوه راست،

که سیکم له رۆژه له لاتەوه هاتووم و سەر به کۆمه لگه یه کی موسلمانم. من له وێه هاتووم. من خاوه نی هه موو ئەو سیفه تانەم، به لām زۆر له نزیکه وه تیکه ل به کەلتوری خۆئاوام، به ئەدەب و میژوو هه کی. من ئەم شتانه به ده سته که وت ده زانم، نهک به خالیک جیی هه ره شه و مه ترسی بێ. بۆ که سیک گه ر بیه وی له نیو کۆمه لگه یه کدا نووسه ر بێ، وا چاکه له نزیکه وه ئەو کۆمه لگه یه بیینی؟ نووسه ره مه زنه کانی ئەمریکای لاتین باس له کیشه و بیشه ی ولاتە کانی خۆیان دهکن، که چی هه ست ده کم ئەمرۆ که ئەوان به شیکه نه پچراوه ی ئەدەبی جیهانن. له سه ره تادا ئەو «په نابه ریکی سیاسی» بوو، چونکه لهو بار و زرووفه ی «محەمەد ئوزون» ی تی که وتبوو، له سالانی (١٩٧٠) دا به دواوه، تهواو جیاواز بوو، ئەو سه رده مه نووسه ر باوه شی بۆ هه ر شتیک ده کردهوه که هه لگری رۆحیکه ی شوێشگێرانه بوایه، ئەو لهو سه رده مه دا که سه یری هه ر مه سه له یه کی کردبا، له دیدیکی «ئیدیۆلۆژی» که وه تیی ده روانی. به لām له مرۆ که دا ئەم چیتر پیوستی بهو زمانه نه ماوه که پر بێ له له غز و قسه ی قه له و که له دوا جاردا زمانیکه هه یج نادا به ده سته وه، یان زمانیکی وا به کار به یینی که پیتی بوترێ زمانی «ورده بۆرژوا»، به تایبه تی لهو بار و زرووفه ی که باسمان کرد. دیاره ئەو هه نوو که بوته هه لگری په یامیک، هه ر به م شیه وه یه قسه له سه ر خۆی ده کات: -

«زۆر گرنه گه بۆ که سیک که سیاسه ته دار بێ، به پیتی ئەو ئیدیۆلۆژییه ی خۆی بروای پییه تی سه یری کیشه کانی دویا بکات. له ویدا ئیدیۆلۆژی ده یی به سینته ری هه موو شتیک. به لām ئەدەب ده توانی باسی مرۆ ف بکا وەک که سیک که له ژینگه یه کی دیار بکراودا ده ئی، هه روه ها وەک که سیک که هاو نیشتمانییه کی جیهانییه، ئەوه ی که که سیک ده کا به مرۆ فیکه ی راسته قینه: ئەو زمانه یه که قسه ی پێ ده کا و پیتی ده نووسێ، که لته وره که به تی؛ که لته وریک که هه لگری کۆمه لیک خه سلته، سه ره رای بیرو و بۆچوون و بریاره پر به ها کانی، تا ده گا به شیه وه ی خواردن و

خواردنه وه و جل له بهر کردن؛ ههر هه موو ئه و شتانه ی پیتی دهوتری شپوهی وتن و دهرپین، مهسه له که گفتوگو و ئالوگوره، شپواز و حالته تی کارکردنی میتشکه. ههر هه مووی ریگایه که ده تبا به ره و ئه وهی که تابی پتر له خه لک و خاکی دیکه شاره زابیت. من بوخوم له دهره وهی ولات بهم گورانه گهیشتم. ههره وک ئه وهی هه ندران بووه گورستانی زور له و نووسه رانه، خو دهکرا بو منیش ههر گورستان بوایه. بهلام من ههر له و تاراوگه یه دا فیری زمانی نوئی بووم، که لتووری نوئی، جیهانیکی تازه، که وقه بهر وارد کردنی زمانی کوردی له گه ل ئه و زمانه ی که تازه فیری ده بووم، هه لیکی وام بو ره خسا که که لتووری خوم له گه ل ئه و که لتوورده دا بهر وارد بکه م که تازه به تازه تیایدا ده ژیا م و خه ریک بوو هییدی هییدی ئاشنای ده بووم.»

دیالوگی نیوان که لتوورده کان سه رچاوه ی ده وله مه ند بوونه

«محهمه د ئوزون» بهر ده وام قسه له سه ر «دیالوگی نیوان که لتوورده کان» ده کات. ئاخو ده بی مه به سته ی له م دهرپینه چی بی؟ با گوئی لی بگرین:-

«دیالوگی نیوان که لتوورده کان سه رچاوه ی ته وای ده وله مه ند بوونه، له دایک بوونه، خو لقا ندنه وهی سه ره له نوییه. دیالوگی که لتووری دوژمنکاری و دووبه ره کی و مملانی تی توندوتیژ که م ده کاته وه، تا پتر ئه و دیالوگه بسازی، ئه و روچی شه رانگیزییه پتر له ناو ده چی. من زور به باشی ئاگاداری مه ترسی له یه کدی جیا کردنه وهی کورده کان و تورکه کانم: له تورکیای ئه مرودا. ئه و مه ترسییه ده روا و گه وهره تر ده بی تا ده گاته نیو روژشنییه ره کان و خوینده واره کان له ههر کوئییه ک بن. گه ر من له (تورکیا) بوومایه، له وانه یه وه ک زور که س خوم له ناو سه ربازگه یه کدا بیینیایه؛ ئه ویش له بهر ئه و باره نا هه مواره ی ئه مرودکه له وئی له گوژی دایه.

کورده کان هه ست ده که ن که رووبه رووی هه ره شه یه کی گه وره بوونه ته وه. رووبه رووی هه رشیکی ترسناک دژ به مافه سه ره تایییه کانیان، دژ به زمان و که لتووریان.

کورده کان روژ به روژ پتر هه ست ده که ن که ده بی خو به زمانه که ی خو بان بیه ستنه وه، بچه وه سه ر ئه و که لتوورده ی هه یانه. هه له به ته ئه وه بان هه قیکی سه روشتیییه، به لام نابی بیته هوی ته ربکبوون و لیکن داپران، چونکه ئه وه بان پیچه وانه ی خو کردنه وه و خو تازه کردنه وه یه، به لکو ده بی ری خو ش بکات بو دامه زراندنی جو ره ها په یوه ندی تیرو ته سه ل و به بهر ده کت؛ ئه ویش له ریی دروست کردنی پردی توندوتو ل له گه ل زمانه کانی دیکه دا، که لتووری تر و خه لکیکی جیا. ئا ئه مه یان تورکیا ده وله مه ندر ده کات، که ئه وه بان مه به سته ی من و هختی باس له دیالوگی نیوان که لتوورده کان ده کم. به لام ئه و جو ره عه قله ی که تورکیا به رپوه ده بات، ههر له سه ره تا وه نامۆیه به م جو ره بییر کردنه وه یه. ناسین و دان نان به زمانی کوردی، ئه ده به که ی، میژووی، هونه ر و موسیقا که ی، کردنه وه ی ئه گه ره کانی گه شه سه ندن به شپوه یه کی زور به رفراوان تورکیای پی ده وله مه ند ده بی. ئه مرودکه که ده بیین خه لکانی دوو میلیه ت یه کتری له ناو ده بن، تا سه ر وا نامیتنی و روژییک دی که بنه پر بی؛ من پروام به وه یه که ئاشتی جیتی ئه و جه نگه ده گریتته وه.»

بو گه بشتن به چاره سه ره ی کیشه ی کورده کانی ناو تورکیا که به وته ی «محهمه د ئوزون» ی روژمانووس و پیای په یامه کان؛ بوته دهر د و نه خو شیییه کی وه ک «گانگرین»، ههر ده بی له ریی هه نگا و هه له یینانیکی دیوکراتی بی که دیاره خه ریکه بی، ئوزون ده لی:-

«هه له یینانی هه نگاوی له م جو ره مانای لاوازی و بی ده سته لاتی حوکمه تی تورکی نابی، نه پاشه کشیییه و نه مل که چکردن بو هه قییک له پیئا و هیتو کردنه وه ی بارودو خیک که ته نها ماوه یه کی کورت بخایه نی، به پیچه وانه وه، ئه م هه نگا وه به لگه ی هیتز و ده سته لاتی تورکیایه، به لگه ی بوونی به هایه کی دیوکراتیک و ره فتاریکی شارستانیانه. وای لی دی خه لکی هیتمنتر و کراوه تر بن، پتر له یه کتری حالی بن و زه مینه ی لی بووردن و به خشین پتر بهر که مال بی.»

«محهمه د ئوزون» به کوردی ده نووسی تا پتر بوار خو ش بکات بو

دهنیو دلی چیرۆکدا مروّف ههیه

نووسینی: رۆبیرت گۆرهام دهیش

له رهخنه‌ی ئەم سەردەمەدا بۆتە باو که قسە لەسەر ئەو بەکرێ پلەوپایەیی ئەدەب، بەگشتی، بەرز و بلند راناگیرێ، بەتایبەتیش ئەدەبی گێرانه‌و (که چیرۆک و رۆمان) دەگرێتەوه، بیانوووەکەش ئەوێه که ئەم جۆرە ئەدەبە نەیتوانیوه «چەند بەهایەکی پیرۆز و جیتگیر» دەنیو نووسەرانی ئەم سەردەمەدا بخولقیێنێ. پروا هێنان بەهەر بەهایەک لەلای نووسەر دەکرێ بپێتەوه بە بەهایەک لەنیو خودی کۆمەڵگادا.

رهخنه‌گره زۆر دلگه‌رم و رسته‌کان وشه‌ی «به‌هاکان» زۆر به‌کار ده‌هێنن، به‌لام ئەو‌ه‌نده له‌ خه‌می ئەو‌ه‌دا نین که پیناسه‌ی ئەو به‌هایانه‌ بکه‌ن یان هه‌تا ده‌ستیشانیان بکه‌ن. بۆ ماوه‌ی چه‌ندین سه‌ده‌ش وشه‌ی «به‌هاکان» گرتی گه‌وره‌ی بۆ فه‌یله‌سووفه‌کانیش دروست کرد. هه‌ندی له‌ ره‌خنه‌گره‌کان وای ده‌بینن که دابه‌زینی کیترفی ئەدەبی رۆمان یان ئاوابوونی خۆری ئەدەبی گێرانه‌و په‌یوه‌ندی به‌ نه‌مانی یان ناجیتگیر بوونی به‌هاکانه‌وه هه‌یه. که‌چی هه‌ر ئەو ره‌خنه‌گرانه‌ ناچنه‌ بنج و بنه‌وانی ئەم روانینه‌ی که خۆیان پروایان پێیه‌تی، تیمان بگه‌یه‌نن که له‌ رابردوودا ئەم به‌هایانه‌ چی بوون و چۆن له‌ نووسه‌ره‌کانه‌وه گوازانه‌وه بۆ نیو کۆمه‌لگا، چۆن له‌نیو رۆمانه‌کاندا وه‌ده‌رکه‌وتوون، به‌تایبه‌تی به‌ر له‌ هاتنی «ئیرنست هیتمنگوای، هیتیری جه‌یز، یان جیتن ئۆست».

گه‌ر مه‌سه‌له‌ نه‌بوونی «به‌هاکان» بێ، یان له‌قبوونیان، ئەو ده‌بی بلیێن ده‌میتکه به‌هاکانی مروّف وه‌کو خۆیان نه‌ماون، په‌نگه‌ نووسه‌ری ئیتالی «بۆکاشیۆ» به‌ر له‌ سه‌ده‌ها ساڵ قسه‌ی له‌سەر ئەو دا‌رووخانه‌ کردبێ، بۆ ئەوه‌ش ده‌کرێ په‌که‌مین نووسه‌ری واقیعی بێ که قسه‌ی خۆی له‌سەر گه‌نده‌ل بوون کردووه. نووسین، به‌ نزیکه‌ی شه‌ش سه‌ده، له‌مه‌وه‌به‌ر، به‌ر

زمانه‌که‌ی خۆی گه‌شه‌ بکات، به‌لام ئەو له‌گه‌ڵ ئەدەبی تورکیدا له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌کانگیردا ده‌ژین. رۆمانه‌که‌ی (له‌ سایه‌ی ئەفین) دا‌کراوه به‌ تورکی و بلا‌وبۆتەوه. ئەو کاته‌ی له‌سەر رۆمانی «بیری قه‌ده‌ر» کاری ده‌کرد و به‌شیتکی بلا‌وکردبۆوه، هه‌ر له‌ وه‌خته‌وه ئەو به‌شانه‌ی له‌ناو «ئه‌سته‌نبول» دا ده‌ستا‌وده‌ستی ده‌کرد.

ئوزون ده‌لی - «هه‌رچه‌نده‌ من له‌ ئەنقهره‌ ده‌ژيام، به‌لام هه‌میشه‌ له‌نیوان ئەنقهره‌ و ئەسته‌نبولدا له‌ هاتوچۆدا بووم. به‌لام ئەو ئەسته‌نبوله‌ی تیايدا ده‌ژيام ئەو ئەسته‌نبوله‌ نییه‌ که له‌ رۆمانه‌که‌مدا هه‌یه. ئەو ئەسته‌نبوله‌ سه‌رنجی منی رانه‌ده‌کیشا. ئەو ئەسته‌نبوله‌ی من له‌ رۆمانه‌که‌مدا باسی ده‌که‌م؛ ئەسته‌نبول-ی سالانی (١٩٨٠) و (١٩٩٠). ئەسته‌نبول-یکی جیایه‌ و فه‌زایه‌کی پر له‌ فره‌ ده‌نگ و فره‌ ره‌نگ. ئەسته‌نبول-ی (تایاسۆفیا) بوو، دۆلمه‌ به‌گی، پیره‌ په‌لاس، بورجی قه‌لا، قه‌لا خۆی، ئەسته‌نبول-یک پر له‌ جووله‌که‌، ئەرمه‌نی، ئەو یۆنانیانه‌ی له‌ تورکیا له‌ دایک بوون، چه‌رکه‌س، سربانی، کورد، تورک، بۆسنی، بولگاری، عه‌ره‌ب... ئا ئەو په‌یوه‌ هۆی ده‌وله‌مه‌ندبوونی که‌لتووری؛ که‌لتووریک که‌ زاده‌ی که‌لتووره‌کانی تر بوو، به‌ هه‌موو تاییه‌مه‌ندی خۆیانه‌وه.

سه‌رچاوه‌:

Turkish Daily News
November/ 1993
Sunday (3)

لهوهی سهدهکانی ناوهراست به رهسمی کۆتایی بی، لهم دارزانه رۆحیییه دوآوه. بۆکاشیۆ باس له جیهانییک دهکا که تیایدا قهشهکان و بگره زۆرینهی ناو چینهکانی ناوهراست لهمه روانینیان بۆ بههاکان تا ئهوپه پری ماددیانه بیریان کردۆتهوه، بۆ گه بشتن به خهون و ئامانجهکانیان ههموو و یژدان و ئهخلاقییکیان پێشیتیل کردوه، له هیچ شتییک سلیان نه کردۆتهوه.

ئهدهبی رۆمان له ئیسپانیا سهری ههڵدا ئهوکاتهی که لکه لهی گهشت و سهفه و بازرگانی و سه رکیشی و مهیلی به کۆلۆنیالکردنی دونیای دهرهوه لای خه لکهکانی بوو بهههواوههوسیتی کوشنده.

ههموو ئهوه مهیلانه و پهیدا بوونی شاره گه ورهکان و ایان کرد ئهوه قالبگرتن و جیگیربوونهوهی سهدهکانی ناوهراست به تهواوی دارمی و هه لتهکی... وا دهرکوت که ئهوه هه لتهکاندنه یه که جارهکی بی. رۆمانی «دۆن کیخۆت» ی (سیرثانتس) نمونه یهکی زۆر بهرجهسته یه. پالنهوانهکانی نیتو رۆمانه فهره نسی و ئیسپانییهکان، به تاییه تی پالنهوانه و پیل گهرد و بی لانهکان، ئهوانه ی گوايه سوارچاک بوون، ههر ههموویان خه لکانیتیکی بی کهس و مایه پووچ و ناره سهن بوون، واتا کوری کهس نه بوون، به لام نهوه له دوا ی نهوه بزهرهکان که بی سه رمایه و بن مایه بوون له خیری ئهوه که سانه یان ده خوارد، ئهوه که سه و پیل گهرد و بی لانه که سانیکی زۆل و زهرهک بوون، ههموو ئهوه که سانه توانیبوو یان کۆمه لتی (بهها) بۆ خۆیان دامه زرتین، له دونیایهک که ئالۆزه و پره له ته ماع و فروفیل.

ئهوکاتهی «ریچاردسن» و «فیلدنگ» و «سمۆلیت» و «ستیرن» رۆمانی ئینگلیزییان دامه زراند، له چارهکی سییه می سه دهی هه ژدهم، ههر ئهوکاته پیتویستی بۆ «گه رانهوهی بههاکان» زۆر کوشنده بوو. گه نده ل بوونی جیهانی رامیاری، بهرتیل خواردن، پایه و پله کرین و فرۆشتن بی ئه ندازه ته شه نهی کردبوو. شارهکان نوقمی هه ژاری و به دره وشتی و پیسی و تاوان و به ره لای سیکیسی بوون. نمونه ی پالنهوانی وهک «تۆم جۆنز» ی

«فیلدنگ» زۆر باو بوون ده نیتو خه لکانی خاوهن مو لک و مال و درنده ئاسا، که سانی شه رخواز پتر بوون له خیرخوازهکان. زانکۆکان و کلێسا چاک دامه زراوهکان له دۆخیکی زۆر مت بوون دا بوون.

لهم کۆمه لگایه دا که تیایدا مه سه له ره ها و جیگیربووهکان کهم بوون. ئهوه چوار رۆماننوسه که پتیان ده و ترا «چوار شکۆدار» هکه، ههر ئهوه نه بوو که به ته نها بناغه ی رۆمانی ئینگلیزی دامه زرتین، به لکو توانیان بینه خولقیته ری بههاکان و پتر به رفراوان کردنیان. ئهوه چوار رۆماننوسه گه لتی وانه یان به خۆتهرانی خۆیان و ته وه: ههر له ده ست و دل فر او انیییه وه، سۆز و به زه بی، رۆحی خۆش مه شره فی و مه زاق تا ده گا به چاندنی هه سستیکی به رزی ره وشت په ره ری و جوان په رستی. ئهوان توانیان ئهوه رۆحه وه ناگا بیتن که بییر له چاککردنی ده زگا و دامه زراوهکان بکاته وه، بییر له باشکردنی هه لومه رجه کۆمه لایه تییهکان. له گه ل ئه وه شه دا نه چوونه پال ئه وهی خۆ به به ها باوهکان به سه ستنه وه. ههر چه نده (فیلدنگ) و (ریچاردسن) دوو نووسه ری مو ژالیست (ئه خلاق ی) بوون، به لام که متر که لکیان له وه ئه خلاقییه ته ی یه کدی ده بی نی. (لۆرانس ستیرن) که خۆی قه شه بوو، له نیتو ئه وه سی رۆماننوسه ی دیکه دا له هه مووان زهره کتر و ورد تر و هه سته بار تر بوو، جگه له وهی که تاسه ر ئیسقان پیاویکی ئه زمون کار بوو، به پتی پتیانه ی ئه خلاقییه تی سه ده ی نۆ زده م که سیتیکی تا بلتی بی په رده و حه یا به ره بوو.

ئه گهر بگه رتینه وه ناو رۆمانهکانی سه ده ی نۆ زده م، بۆ نمونه: لای نووسه رانی وهک (جین ئۆستن، ئیملی برۆنتی، جۆرج ئیلیۆت، جۆرج میتریدت، توماس هاردی، جۆرج موور) قهت ئه م رۆماننوسانه تا ئه وه ئاسته ریک و کۆک نین له سه ره ئه وه (بهها) یانه ی که ده کری پتیان بو تر ی بهها گه وه هری و ره هاکان، ئه وه به هایانه ی که ئیسه چاوه روانی ده که یین، که واته به به روار د چوار رۆماننوسه شکۆدارهکان ریک و کۆکتر وه درده که ون له سه ر خولقاندنی ئه وه به هایانه. ئه گهر بچینه وه لای ئه وه

نوسه رانهی که ئینگلیز نین وهک: (هیتیری جهیز، مارک توپین، گۆستاف فلۆبیر، زۆلا، دۆستۆئیشکی) ئەوسا ههست دهکه بن که نهک ریک و کۆک نین له سهه (بهها) کان، به لکو زۆر له یه کدی دوور دهکه ونهوه و جیاوازن. ئەو شتهی که ههه موویان کۆ دهکاتهوه: بایه خدانیککی زۆره به خه لک و عهوام، به حالته جیاکانی خودی مرۆقه کان، بهرکار و ئاکامی جوهره ها کاروکردهوه، ئەو بهرته نجامانهی رهفتاری ئاده میزاده کان که له نه وه یه که وه بۆ نه وه یه کی تر گهر به که میش بی دهگۆرین.

ههتا گهر مرۆف بۆ خۆی له باریکی جیگیریشدا بی، واتا شته کان و حالته ته کان ههه له بناغه وه وهکو خۆیان بمیننه وه که چی له ولاره سهیر دهکه بن روانین و گۆشه نیگای رۆمان نووسه کان زۆر دهگۆرین. له رۆماندا گۆشه نیگا یان روانگه یان بگره جیهانی نیی زۆر گرنگه، چونکه (بههاکان) -قییم- وهک (نیتشه) دهلی: به روانگه دهگۆرین.

ئهو هه وهستا وه ته سهه ر ئه وهی که تۆ چۆن سهیری شته کان دهکهی، ئه وهش به دهوری خۆی په یوه سته که تۆ خۆت چیت و کیتی. ئەو کاتهی ژیان (مانا) ی خۆی یان (بهها) ی خۆی ده دۆرین، ئەوه بزانه که شتتیک له خاوهن بهها گۆراوه، نهک له خودی ژیان. بههاکان ده بی چی بن جگه له بهرته نجامتیک نر خاندن و هه لسه نگاندن، خه لکی جیاوازه له بارودۆخی کۆمه لایه تی جیاوازه کۆمه لای به های جیاوازیان هه یه و شتی جیاوازیش ده نرختین.

لهو نه گهره قورسانه ی که ژیان هه میشه پینشکه ش دهکات، ئاده میزاده کان ده توانن جوړیک له بههاکانی خۆیان هه لبرترین و ده ستنبشانی بکه ن، به پیتی ئەو قوربانیه ی که ئاماده ن پینشکه شی بکه ن له پیناوه ههه خیر و ههق و جوانیه که که ده زانن ههه هه موو ئەو بههایانه مه زنن و ده بی به رزیش رابگیرین. مادامه کی که سهه کان ده توانن ئاره زوویان هه بی و له ولاره ش دابین کردن و په زامه ندی، له م حالته ده ژیان ده توانی له ناو ئاخنی خۆیدا به های دیکه به رهه م بیتی. مادامه کی رۆمان ده توانی هه موو

جوانی و نه پینیه کانی ژیا مان بۆ وه ده ریخات، کاریکی هه لیه و ابزانین نووسهه هیچ بههایه کی نییه. هه ره چنده خۆینه ر و ابزانی ئەو بههایانه گونجاو و جیگیر نین.

کۆنتراستی (دژواری) نیوان (قاییکنیک) پالنه وان «گراهام گرین» له رۆمانی «کۆتایی عیشق بازی» له بهرام بههه «چارلز سکرنبهه» له رۆمانی «ههروهه خۆریش هه لدیتسه وه» ی هیتمنگوا ی ئەم راستیه ده ره ده خات. رۆمانه که ی «گراهام گرین» له سهه بهها رههاکان دامه زراوه، به گه رانه وه بۆ «ئۆرئودکسییه تی ئایینی» که له وه سهه ده مه دا جیتی بایه خ بوو. رۆمانی «دیسانه وه یان ههروهه خۆریش هه لدیتسه وه» له سالی (1926) دا بلا بووه، ئەو دهه رپینه له وه وه خته دا زۆر کاریگهه بوو، دهه رپینیک بوو بۆ خۆر زگار کردن له خه ونی پووج و درۆ که دیاره ئەو نه وه بزهری دوای جهنگی جیهانی یه که م له سهه ری ده له وه ران.

له گه ل ئه وه شدا پر بهمانای وشه بههاکانی نیو رۆمانی «دیسانه وه خۆر هه لدیتسه وه» گه لی زۆرتن له وه بههایانه ی که له رۆمانی «کۆتایی عیشق بازی» یه که دا هه ن. هه ره چنده هه ره دووکیان پر ن له وه ساته وه خته زۆر تالانه. کاره کته ره کانی «هیتمنگوا ی» هه میشه سوپاسگوزارن و زۆر شت بهرز ده نرختین.

ئهو ان پاریس-یان له بهه ر دلّه، ئیسپانیا، ئەوان سهه سامن به جووتیاران، شه راب، ماسیگرتن، شه ر له گه ل گا، ئەوان زرنگی و زولیه تی و ئازایه تی ده فامن، هه تا گهه به زمانیککی ساده ش بی ته عبیر له م حالته تانه کراوه.

له رۆمانه که ی «گراهام گرین» دا هه موو شتتیک غه مه یتن و سواوه... تا ئەو په ری. بۆمباران کردنی (له ندهن) هه موو شتتیککی ویران کردووه، به ره ده وام باران ده باری، پالنه وان رۆمانه که که کاره کته رتیککی میتیه به ره ده وام ده کۆکی، ژه مه خۆراکه کان هه ئه وه نین هه رس بکرتین، هه تا دی خه راپتریش ده بی، خه لکه که ی وه رس و بیتارن، یه کدی هه راسان ده که ن، خۆشه ویستی مانای خۆی دۆراندووه و له پتی زاراوه و ده سته واژه ی

(فیزیکی) پیناسه‌ی ده‌کری... یان له رتی ته‌عبیری پیس و بیزه‌وهر. کاره‌کته‌ره‌کان روو له کلیسا ده‌کهن چونکه به‌رگه‌ی ئه‌و ژیانه دۆزه‌خییبه ناگرن. پالنه‌وانه‌که خۆ به (بروایه‌کی ئایینی) یه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه تا ئاستیک که پتر له نه‌خۆشی بچێ تا خواپه‌رستی بی، ئه‌و به دوا‌ی به‌زه‌یی خودا-دا ده‌گه‌ری، به‌لام که دێ پتر له سزا ده‌چێ.

هه‌لبه‌ته له دوا‌جارداه‌مه‌سه‌له‌که ده‌رک کردنه به شته‌کان و حاله‌ته‌کان، دیاره‌وت و وریایی و ده‌رکردنی «گراهام گرین» له‌مه‌ر مه‌سه‌له رۆحییبه‌کان، بی گومان، زیاتره و وردتره له‌وه‌ی که لای «هیمن‌گوی» هه‌یه. «هینری جه‌یز» سه‌باره‌ت به کاره‌کته‌ره‌کانی نا رۆمانه‌کان و توویه‌تی - (ئه‌وان که زۆر به جوانی وت و وربا و هوشیارن؛ بۆ نمونه: کاره‌کته‌ری وه‌ک «هاملیت» و «شالیر» که هه‌ردووکیان زۆر هوشیارن به شته‌کانی ده‌ورو به‌ر؛ وا ده‌کا که ئه‌زمونی سه‌رکیشی و مملانیان تیر و پر و ته‌واو بی، دوا‌جاریش له زه‌خمی ئه‌و کاره‌ساتانه زیاتر ده‌کا که له کۆتاییدا رووبه‌رووی ده‌بنه‌وه؛ واتا هوشیاری وا ده‌کات جه‌رگه‌پانه هه‌ست به‌و کاره‌ساتانه بکه‌ن). به‌لام ده‌رک کردن و وت و وریایی گه‌لێ دیوی هه‌یه. ئایینه مه‌زنه‌کان هه‌روه‌کو فه‌لسه‌فه مه‌زنه‌کانی دنیا به شپه‌یه‌کی به‌رفراوان زۆر له‌و بیروپرایانه، حاله‌تانه رته‌ ده‌که‌نه‌وه که پیشتر هه‌ر خۆیان جه‌ختیان له‌سه‌ر کردبوو. ئایینه‌کان و فه‌لسه‌فه‌کان، هه‌ر خۆیان دوو‌دن، له به‌رامبه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پیشتر پروایان پێیان هه‌بووه، یان ئه‌وه‌تا نکۆلیان لێ کردووه.

هه‌رچه‌نده له رۆمانی «کۆتایی عیشق‌بازی» یه‌که مه‌رج نییه که پروا و ئیمان دژ به خۆشی و له‌زه‌ت وه‌ستابیتته‌وه له‌ناو ناخنی ئه‌و جیهانه خولقاوه و له‌نیو خودی ئه‌و خۆشه‌ویستییه مرۆفانه‌یه. بینینی (مۆنتانا) یان شه‌ره‌گا له چاوانی «هیمن‌گوی»، یان سه‌ماکانی (ناقاجۆ) یان شوینه‌ دیرینه‌کانی (ئیتروریا) - که که‌وتوته رۆژئاوای ئیتالیایا - له چاوانی «دی. ئیچ لۆرانس» وا ده‌کات که (به‌هاکانی) خۆینه‌ران زیاد بکه‌ن. به‌لام ناکری داوا

بکری له خۆینه‌ر ئه‌و هه‌موو بیرو و بۆچونه پر له گومانانه‌ی که له رۆمانی «مه‌رگ له نیوه‌رۆ» دا و رۆمانی «فانتازیای نه‌ست» دا قه‌بوول بکات.

وێرای ئه‌و شتانه‌ش، زۆر گرنگه که له بیرمان نه‌چێ ئه‌و وه‌خته‌ی قسه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و به‌هاکان ده‌کری، که ئه‌ده‌بی خه‌یاڵزده‌هه‌ خۆی له‌خۆیدا (به‌ها) یه‌که، به‌لکو بۆ خۆی هه‌م مه‌به‌سته و هه‌م ئامانج، به‌وه‌ی که داوا رۆچی و فیکرییه‌کانی نووسه‌ر و هه‌م خۆینه‌ر تیر ده‌کات.

دیمۆکراسی و دامه‌زراوه که ری بدات هه‌رکه‌سیک سه‌ره‌به‌ستانه رۆلی خۆی بینی و ئه‌گه‌ر هه‌لبه‌ژاردنی ئازاده‌ی شته‌کان و حاله‌ته‌کان و بیرو و بۆچونه‌کانی هه‌بی، دیمۆکراسی و فه‌زای ئازاد وا ده‌کات که سه‌کان به‌و به‌ها جیاوازه‌ی خۆیا نه‌وه، زۆر ئازادانه، بکه‌ونه دوا‌ی ئامانج و مه‌به‌سته‌کانی خۆیان تا بتوانن به‌یه‌تینه‌ دی، تا وه‌کو بواریان هه‌بی ئه‌گه‌ری به‌شداری بوونیکه مه‌زنیان هه‌بی بۆ خیر و خۆشی کۆمه‌ل. له راستیدا رۆمان، له‌م رووه‌وه، یارمه‌تیمان ده‌دا به‌وه‌ی که بتوانین جوانتر و له‌چه‌ندین گۆشه‌نیگای جیاوازه‌وه شته‌کان بینین، وا ده‌کات هه‌ست و سۆز و به‌زه‌یی، رۆچی به‌خشنده‌یی و لێپرسراویتی تاکه‌که‌سیمان پر زه‌خم و زیاتر بی. گه‌ر له روانگه‌ی میتروووییه‌وه ئاور له رۆمان بدینه‌وه هه‌ست ده‌که‌ین که سه‌ره‌لدانی رۆمان به‌ نه‌ش و نومای رۆچی تاکه‌ه‌وی (فه‌ردانیه‌ت) په‌یوه‌سته که له‌ژێر بانی دیموکراسیدا پتر و پتر رسکاوه، له سه‌ده‌ی نۆزه‌ده‌میدا پتر گه‌شه‌ی کرد و له‌وه ده‌چێ پێ به‌پێ له سه‌ده‌ی بیسته‌میشدا ئه‌و په‌یوه‌ست بوونی دیمۆکراسی و تاکه‌ه‌وی و گه‌شه‌ی رۆمان زیاتر وه‌پیش که‌وتی.

به‌هه‌ر حال، ده‌کری بلێین بۆ مه‌سه‌له‌ی گه‌شه و په‌ره‌سه‌ندنی نیو دنیای ئه‌ده‌ب یاسایه‌کی ئه‌وه‌نده زۆر له‌به‌ر ده‌ست نییه بۆ شتیواز و ته‌کنیکی رۆمان فه‌زایه‌کی ئه‌وه‌نده فش و فۆله که زه‌حمه‌ته یاسا و ده‌ستووری ریک دامه‌زرا و په‌یره‌و بکه‌ین، له‌وه‌هه‌زا کراوه‌یه‌دا ناکری دیمه‌نه‌کان تاریکتر بینین له‌وه‌ی که له سه‌رده‌می نووسینی رۆمانی «تریسترام شاندی» ی

(ستیرن) دا هه بوو، یاخود رۆمانی «جودی په نهان» ی (تۆماس هاردی) له وه دهچی رۆمانی (تریسترام شاندى) سه ره تا به ک بوو بۆ له ناوچوونی شیبوازی ته قلیدی رۆمان. له ولاره رۆمانی «جودی په نهان» کۆتاییه کی تاریکی بۆ ئه و (فهردانیه ته - تاکره و بیه تی) به هینابج که له سه ره ده مانیکى زووتردا رۆمان هه له هه لى بۆ لى ددها.

هه نوکه، له میانى مملانیدا دژ به (تۆتالیتاریانیزی کۆمۆنیست) دا که دهکا دهسته لاتی ره ها و سه راپاگیرى کۆمۆنیستی: سیاست و ئایین و فه لسه فه جاریکى دیکه له هه ولئى ئه وه دان که سه ره له نوئى مانای فهردانیه ت - تاکره وى - بدۆز نه وه، جهخت له سه ره ئه وه بکه ن که هه ره که سه و له گه لئ ئه وى دیکه دا جیا وازه، له هه ست کردن به لى په سه رراویتی ئه خلایى له به رامبه ره ئه وانى دیکه دا که سه له که سه ناچى، هه تا له وه شدا جیا وازن که هه ریه که و توانایه کی هه یه له سه ره گۆرینى چاره نووسى خۆى یان هى نه ته وه که ی. هه ره ئه و شتانه یه وا دهکات که فه زایه کی کراوه و گونجاو بۆ نووسینى رۆمان دا به زرى. رۆمان نووس، له کۆمه لگایه کدا که پر وای به - تاکره وى - هه یه، فه زلئى به سه ره زانایانى کۆمه لئاسه وه هه یه که ده پر وانه خه لکى که هه ریه که یان ئه ندامى گروپیک بى. سه روشتى هونه رى رۆمان نووس وا داوا دهکات که هه موو جوړه به گشتى کردنیک (تعمیمات) یک، هه ره به هایه ک، یان هه ره کار و کرده وه به ک به خرینه ژیر چاودیری و تاقیکردنه وه و لى وردبوونه وه به پیتی ئه و مه غزا و مانایانه ی که ده بیه خشن به تاک.

گرفتى تاکره وى پا به سه ته به هه ستکردنى مرۆف به غوره ت و ته نیایى، تاکره وى له و جوړه هه ستانه دا جیگیره. هه ره له ریگای «گۆشه نیگا» وه که ره نگدانه وه ی هوشیاریه رۆمان نووس ده توانى به سه ره ئه و غوره ت و ته نیایى و لیک ترازانه دا زال بى، که دیاره به هه مان شپوه بۆ نووسه رى دراما و ژیاننامه (بایوگرافه ر) نار په خسى. به دیتنى ژیان له چاوى که سه یکه وه، هه ست کردن به وه ی که ئه و هه ستى پیده کات، به بیه کردنه وه

له و شته ی که ئه و بیه رى لى دهکاته وه: ئیمه ده توانین له مانا و به های ئه و نه زمونه حالئى بىن که ئه و که سه پیایدا تیده په رى، سه ره رای ئه و هه موو شتانه ش... کاره کته ره کانى ناو رۆمانه کان به ته نیا ئه وه نییه که که سانی راسته قینه بن که خوازراوى ناو ژیانى واقبعین، له وئى گویزرا به وه سه ره کاغه ز، به لکو ئه و کاره کته رانه که سانیکن که له ده ره وه را ده بیه ندرین. ئه وان مه زنترن له وه ی که له ژیاندا هه ن، «راسترن له وه ی که له واقبعدا هه ن» وه ک «هاردی» و توویه تی، ئه وان له دید و به رۆحى نووسه ره وه ده بیه ندرین، که له گه لئیدا خوینه ره هوشیاره به و به شداری بوونه و بگره له گه لئ نووسه ردا ده که ونه دادگایى کردنى کاره کته ره کان. که واته نووسه ره له ده ره وه ی پالنه وانه کانیدا نازى، به لکو ژیانیان، که سایه تیان راسته وخۆ له نووسه ره وه قه رز ده که ن. «گۆستاف فلویس» ی رۆمان نووس ده میکه رایگه یان دووه - «مه دام بۆقارى منم».

خوینه رى رۆمان له گه لئ کاره کته ره کان به شداره، له گه لئ روودا وه کان تیکه له، ده چیته ناو تان و پۆ و بنج و بناوانى رۆمانه که ش. خوینه ره شان به شانى نووسه ره ده روا به رپوه، نووسه ریش وا دهکا خوینه رانى خۆى له ته ک کاره کته ره کان و روودا وه کان تپوه بگلینى، چ بۆ هه نووکه و چ بۆ رابردوو. رۆمانه کان و کاره کته ره کان له ناوه وه ی میژوودا هه ن، هه ره ها له ده ره وه ش هه ره هه ن: وه کو کۆمه لیک سه رچاوه ی با به تپانه که مه یل و هه ولئى ئاسایى ئیمه یه بۆ تیکه یشتن و هه لسه نگاندن و کۆنترۆل کردنى ئه زمونه کاتمان.

«فیلدنگ» ی رۆمان نووس و توویه تی: - «پاریزه ره که ی من هه ره ئه وه نییه که زیندوو، به لکو له و چوار هه زار ساله شدا هه روا بووه». کاره کته ره کانى نیو رۆمانه کان جوړیک له و که سانه ی تی ده که وئى که ده کرى بۆ هه میسه خو لئ و ئه تواریکی جیگیریان هه بى، هه ره ها ده کرى له و تاپانه بن که له حاله تیکه وه بگۆرین به حاله تیکى تر، واتا له سه ره هه مان ره وشت و خوو نامینه وه، هه ره ها ئه زمونى جیاواز له بار و زرووفى کۆمه لایه تی وادا که له گۆراندای بى. ئه وان تاکه کان به گروهه کان ده به ستنه وه بى ئه وه ی داوایان

لی بکری قوریانی به (فهردانبه تی - تاکرهوی) خوځیان بدنه. نه وان دهینه نامرازکی سهرهکی بو تیبهراندن و په پینهوه له بازنه و سنووری نه زمونی تاکه که سهکان، پاشان زانینی نهو حه قیقه تهی که بوونه مرؤف چ واتایهک دهگه یه نی.

په خنه گران له هه موو قوناغه کاندایه گلهیی و گازاندهیان لهو کاره کتهر و کرداران هه بووه که روماننوسه ریالیستییه کان ئیشیان له سهر کردوون، واتا پالنه وانه کان و رووداوه کان زادهی نهو واقیعه بوون که نووسهر تیایدا ژباوه. به لام خو رومان فیلی له واقیعه نه کردووه. رومانیش هه روهک ژبان پر له کهسانی سهر و سه مهره و له ری لادر، له لات و له وار و کهسانی په رپووت و په راگه نده، له کهسانی کیتی و درنده ناسا، له تاوانکاران و خه لکی لاکه و ته و گو شه گیر و ره شوکی، نهو ساختمانه خه یالییه ش که له نه ده بی روماندا بونیات دهنری بی قهرز کردن له ژبان ناگاته که مالی ناده مییه تی خوئی، ناگاته رؤح په روهری، ناگاته دؤخیک که له سروشتی ناده مییانهی زور که سدا به رجه سته بووه.

له بهر نه وهی هه مووان نهو روانینه یان له لاله بووه سه بارهت به بایه خ و گرنگی رومان، جا گهر ناگیان له خوځیان بی یان نا، به تاییه تی په خنه گران و خه مخورانی داهاتووی رومان، ههر له بهر نه وه شه که به ناشکرا دیاره خه لکیکی یه کجار زور په رؤشی نهو دن بزانه هه نووکهی رومان به چی گه یشستووه و له داهاتوودا به کوئی دهگات. نه مه یان نیشانه یه کی چاکه، به لام له میژووی روماندا هیچ شتیک نییه و امان لی بکات په شبن بین، به تاییه تی نایندهی رومان، تا نهو کاتهی که سهر به سستی و شکومه ندی و لی پرسراویتی تاکه کهس یه که خه می سهره کی کومه لگا بی، هیچ ترسیک بو داهاتووی رومان له پیشتدا نییه. مادامه کی نووسهران خوځیان بروایان وایه که هیزی نهو دیان تیایه خو لقیینه ری (به هاکان) بن؛ پیوست ناکات له نایندهی رومان بترسین. به لکو پیچه وانهی نهو راستره. زور هو و نیشانه هه ن که مرؤف گریمان له سهر نهو بکات

روماننوسانی نه وهی تازه که پتر هه ست به رؤحی سهرده می خوځیان ده کهن، به خو شیبیه وه ناگاداری نهو دن که هونه ری رومان توانای کردنه وهی ده یه ها دهروازه و نه گهری هه یه، له داهاتووشدا ده توانن ده یه ها ریگه و شیبوهی تازه بدؤزنه وه تاوه کو پیشانی ئیمه ی بدنه: بوون به مرؤف چی دهگه یه نی؛ له ژیر سایه ی نه مریدا. بیرمان نه چی که رومان جوړه مه عریفه تی کمان پی ده به خشکی که له وانیه به ته نها رومان بهو تیری و پرییه بتوانی بیبه خشکی.

سهرچاوه:

HIGHLIGHTS of Modern Literature
Edited by: Francis Brown A mentor book
First Printing, 1954
Pages (57-61)

تۆۋ... شاعر

نووسىنى: ميكائيل ئۆرپ

شاعىرى بلىمەت، بەرلەۋەدى سەر بەر پىياز و قوتابخانە بەكى ديارىكراۋ
بى دەنگىكى ئادەمىزادانەى رەسەن و پىرۆزە...

گرنگ نىيە سەر بەر چ مىللەت و ولاتىكە... گرنگ ئەۋەدە رۆلەيەكى
پاستەقىنەى سەر ئەم زەمىنەيە... ھەر لەم پروانگەۋە دەكرى بلىتى شاعىر
خەلكى ھەموو ولاتىكە... لە ھەر شوتىنى عاشقانى شاعىرەكەى زۆر بن
كورى ئەۋ ھەر تىمەيە.

كە مەسەلەش ھاتە سەر شاعر گرنگ نىيە تۆلە باكوورەۋە ھاتوۋى يان
باشوور... لە رۆژھەلەتەۋە يان رۆژئاۋا... چونكە شاعر زمانىكى جىھانىيە...
ھەر بۆ نمونە: شەر و ئاشتى، مەرگ و ژيان، مەرۆف و يەزدان... ھتد... ئەۋ
باپەتانەن كە ھەموو شاعىرانى دونيا لىتوۋى داۋان... قەت مەللى ئەم شاعىرە
ئىنگلىزىيە، ئەمەشيان رووسىيە... ئەۋىترىان ھىندىيە... پىش وەختى بزانه
شاعىرە يا نا...!

ھەلبەتە دواى خوتىندەۋەى ھەر شاعىرىك دەشتى سەر بلەقىنى و بلىتى -
«ئاه... منىش ئەۋ ھەستەم ھەيە...!» يان دەللى - «من قەت بىرم لە شتى
ۋا نەكردۆتەۋە...» يان «نە... من لە گەلىيا نىم...!» ھەموۋى شىۋاۋە...
چونكە گەللى سەيرە بۆ ھەموو دەم لەگەل شاعىرەكاندا يەك بگرىتەۋە...
دەپ ھەندى جار ھەمان ئەۋ ھەست و سۆزەت نەبى... چونكە شاعىرەكان
لە نىتوان خوشياندا بۆ ھەمىشە ھەمان ھەۋا و ھەۋەسىان نىيە... زۆر جار بىش
بە تەۋاۋى لىكىدى جوى دەبنەۋە... مەرچ نىيە ئەۋەدىان كارتىكى خەراپ بى،
بە مەرچىك، ئەۋەى شاعىر دەللى بى لەزەت و بى مانا نەبى.

شاعىران پتر لە خەلكى ئاسايى، قوۋلتىر، ھەست بە دەۋرۋەرى خۇبان
دەكەن، ھەر بۆيەشە خۇبان سەغلەت دەكەن و ھەۋل دەدەن بە شىۋەيەك

ھەست و نەستى خۇبان دەربىرن كە ھەموو كەسىك بۆى ھەبى بەشداريان
بكا. ۋەك ئاشكرايە كە شاعىرى ئايىن پەرۋەر، بەتايىبەتى، پەرۋەشە بگا
بەۋ نىيازە. بە ھەمان شىۋەش ئەۋ شاعىرانەى دەربارەى جەنگ دەنووسن...
ئەۋانەى كە خۇبان لەۋ شەرانەدا بەشدار بوۋىنە ھەز دەكەن خەلكى لەۋ
مەرگەساتە ئاگادار كەنەۋە.

ھەر بۆ نمونە: شاعىرىكى ئىنگلىزى ۋەك «ولفرىد ئوون» كە بەشدارى
جەنگى جىھانى يەكەمى كرد و تيا كوژرا، لەۋ كاتەدا تەمەنى گەشىتبوۋە
بىست و پىنج سال... ئا بەۋ عومرە كەمەى خۇى توانى شاعر لەسەر تالاۋى
جەنگ بنووسى... ھەلبەتە ئەۋ شاعىرانە تا ئىستاش پىر دەكەن و بۆنى ئەۋ
خوتىنە پىزاۋەى لى دى. دونيا گەر شەر بى يا ئاشتى شاعىر راستىيەك
سەبارەت بە خودى خۇى بەۋ خەلكە رادەگەيەنى. كاتى لەم جىھانە تازەى
ئىمەدا شاعىر مەرۆف دەبىنى كە ھەموو مېشك و خەيالى لاي
بەرژەۋەندىيەكانى خۇبەتى، سەرقالى پارە پەيدا كىردنە، ئوقمىل و رادىۋ
دەكرى... ئا لەم كاتەدا شاعىر بە ئەركى خۇى دەزانى كە ئەۋ كەسە ملھورانە
ئاگادار كاتەۋە بەۋەى كە ژيان مانايەكى قوۋل و پىرۆزى تىايە. لەگەل
ئەۋەشدا كى گوى لە شاعىر دەگرى... گەر ۋا نەكا ئەۋ خەلكە پى بكنەنى -
يان... ۋەك ھەندى شاعىرى تر كە ھەمىشە ۋا لەۋ خەلكە دەگەيەنى كە
دونيا شامى شەرىفە...؟ بۆ شتە جەرگىرەكان كەم كەس گوى دەگرى...
چونكە زۆرىەى خەلكى ھەز دەكەن گوى لە شتى خوش بگرن. ئىمە رىقان
لە راستى دەبىتەۋە. بگرە ھەندىكمان دەللىن ئىمە لەۋ راستىيە تى
ناگەين...!

جا ئەگەر جەنابت لە راستى تى بگەى يا تى نەگەى ئەۋە لەسەر ئەۋە
ۋەستاۋە تۆچ جۆرە ئادەمىزادىكى. شاعىرىكى گەۋرەى ئىنگلىزى
ۋتوۋبەتى - «شاعىر ئەۋ مەرۆفەيە كە بۆ مەرۆفەكانى تر دەدوى.» ئەۋە ۋا...
بەلام گەر پىوستى كرد گوى لى بگرىن دەپى ئىمە خاۋەن ھەست و نەست
ۋ بىروباۋەرى پتەۋ بىن... دەپى تۆزى سەير و ئاسايى بىن. ئەمەش ماناي

ئەو نىيە ھەر كەسىپكە خوتىندەوار بىخ تەواو - زۆرىيە ئۇ كەسانەى دەرويشى شىكسپىر بوون نەيان دەتوانى ھىچ بوخوتنەو... زۆر كەمىيان پىياوى عىلم و ماریفەت بوون... كەچى يەككە بوو لە شاعىرە ھەرە ناودارەكانى سەردەمى خۆى. ئەو ەيان بو...؟ دىيارە... چونكە ئەو ھەمىشە وای لەو خەلكە دەكرد بە جوانى بىر بكنەنەو - بە قوولئىش ھەست بە دەرووبەرى خۆيان بكنەن: ھەندى جار جەماوەرەكەى ئەو ەندە خۆشحال دەبوون ھەلدەستانە سەر پاشووان، ھەندى جار بىش نا... بەلكو ئەوپەرى نارەزايى خۆيان دەردەپرى... كە بىزار دەبوون زۆلانە گوئىزان لە يەكدى دەخشان يا ئەو ەتا تەماتەى رزىويان دەگر تە ئەكتەرەكان. وەك «مرۆيەك كە بو مرۆيان بدوى» ھەموو شاعىرىك لەوانە يە دووچارى ھەمان ئەو گرفتەى شىكسپىر بىخ. مەرجىش نىيە جەماوەر بو ھەمىشە لەسەر ھەق بىخ... ھەر ەو ھا سەبارەت بە شاعىرىش: گرنگ ئەو ەيە لە ھەردوو حال تەكەدا خەلكەكە پوانىتىكى راستىيان بىخ. ئەركى تۆ لە جەماوەرەكەى شىكسپىر گەورەترە: چونكە تۆ رۆشنىرىكى ئەم سەردەمەى - تۆ دەبىخ و رىيا بىت و چاك بىر بكنەيتەو ە بەرلەو ەى تەماتەى رزىو بگرىتە خەلكى. بەلام كەسبىش لارى لەو نىيە كە ھەقى خۆتە.

لەوانە يە پىرسىت بو... ئەگەر شاعىر بىھوى خەلكى ھەموو تىبى بگەن... بو ە زمانىكى وا نانوسى كە ئەو خەلكە ئاسايىيەش لىيى حالى بن... راستەوخو ە زمانى پەخشان...؟

و ەلامى يەكەم: چونكە پەيامى شاعىر پەيامىكى ئاسايى نىيە. ھەر ەك چۆن ئىنجىل، قورئان... يان كىتیبى «گىتا» ى ھىندىيەكان ئاسايى نىن: ئەم كىتیبە ئايىنىيەنەش شىو شىعەر، زمان و شىوازى دەربىنىيان ئاسايىن... چونكە دەبى ھەردوو جەمسەرەكە بەيەكەو ە گرى بدەن... لەلایەكەو ە دەبى لە ئاستى ئەو ناو ەرۆكە مەزەدا بىخ كە بانگەشەى بو دەكا و لەلایەكى دىكەو ە دەبى خەلكە رەمەكىيەكە بەلای خۆيدا بە كىش كا. دوو ەمىيان: مادامەكى شاعىر مەبەستىيەتى ئەو ناو ەرۆكەت بىر نەچىتەو ە ھەمىشە لە گوئىدا

بىزنگىتەو ە بۆيە ئىقاعىكى وا خۆش بەكار دىنى كە لە قسە و باس و خواسى رۆژانەدا بەكار نايەت. ھەتا گۆرانىيىتە مېللىيەكانىش كە سەروا و كىشى سادە و ساكار بەكار دىن ھەر ئەو ەيان مەبەستە كە خەلكى بو ھەمىشە بىرىان نەچىتەو ە. شىعەرىش جوئىكە لە گۆرانى و شاعىرىش گۆرانىيىتە.

لە راستىدا شاعىرانى سەردەمىكى زوو گۆرانىيىتە بوون. ئەوسا ھىچ شىعەرىك نەدەنووسرايەو ە، بەلام ئەو ە بوو ئىقاعەكەى - واتا ئىقاعى گۆرانىيەكان - ئەو ەندە رىك و جوان بوون خەلكى لەبەر خۆبانەو ە دىيان و تەو ە... ئەم لە دەمى ئەوى تر... بۆيە بە درىژايى چەندەھا سەدە مانەو ە و نەفەوتان تا ئەو خەلكى كە تۆمار كران... ئەو بىش لە دواى سەدەھا سال كە بەسەر دانانىندا تىپەرى. گەر سىحرى ئەو ئىقاعە نەبووايە لەبەر نەدەكران و بو ھەتا ھەتايە ون دەبوون و بىر دەچوونەو ە. وىپراى ئەو ەش شاعىر لایەنەكانى ترى جوانكارى فەرامۆش نەدەكرد ھەر لە وىنەى شىعەرى تا دەگاتە خوازە و لىك چوون... ھتد... ئەو ەش تەنھا بو ئەو ەيە كە سەرنجى خوتنەر يا گوئىگر بىر بەلای خۆى رابكىشى... چونكە ئەمە وا دەگەيەنە كە ئەم چەشنە دەرپىنە ئاسايى و مايەى سەرسام بوونە.

لایەنىكى تر لە شىعەر كە خەلكى سەغلەت كر دوو ە زمانەكەيەتى. ئەوان وای بو دەچن كە لە زمانى پەخشان زۆر جىا بىخ و ھەر بۆيەشە قورسە بو تىگەيشتن. راستە كە جىاوازن... بەلام زمانى شىعەر و پەخشان لە بنەرەتەو ە لىكدى جوئى نابنەو ە، بەلكو لە شىو ە و چۆنىيەتى بەكارھىتەنى وشەكاندا جىان... واتا لە دارشتندا. وەك وتم: شاعىر بە شىو ەيەكى ئاسايى وشەكانى رىك دەخا (ئەو بىش بە مەبەستى رەوانىيىتى و جوانكارى وىنەى شىعەرى و خوازە و لىكچوون... ھتد) بەكار دىنى... جگە لە زەرورەتى سەروا و كىش. لەپال ئەو ەشدا فەرھەنگىكى گەورەترى زمان دەھىنىتە كايەو ە: ئەگەر بە تەنھا خۆى بە فەرھەنگىكى چكۆلانەى وشە ئاسايىيەكان بەستىتەو ە ئەو ە بىخ ئەو ەى ئاگای لە خۆى بىخ لە تواناى خۆى

که ده کاتهوه و ناتوانی له مانا ږهنگا و ږهنگه کانی نه و زمانه تې بگا... بوی ناکړی مه له له قوولایې نه و دریا پر له مرواریه بکا که ناوی زمانه. له بری نه و بوی هیه بگه رپته وه سهر سهرچاوه و سامانی به به های زمانه که ی خوی... نه و ساش که نیمه شیعره که ی ده خوینینه وه زمان و سامانی زمانه و انیمان ده و له مه ندر تر ده بی. هه لیه ته زمانیش له گوران دایه... وهک هه ر بوونه و هر یک نه شونوما ده کا... پی به پی له گه ل سهردهم و چا خه کاند.

زمانی شاعیریکې وهک [چوسه ر] (۱۳۳۹-۱۴۰۰) هه مان نه و زمانه نییه که شکسپیر به کاری هیناوه، هه روه ها زمانی نه همیشه هه مان نه و زمانه نییه که شاعیره کانی نیمرۆ پیی دنووسن. دواى هه زار سالی تریش قوتابییی کی شاعر ده بی نه و جیا وازییه له نیوان زمانی خوی و نه و زمانه شیعرییه ی نیمرۆ نیمه پیی دنووسین بدوژیتیه وه... نه گینا ناتوانی وهک نیمه نیمرۆ پیی ده گه یین نه و دواى هه زار سالی تر پیی بگا. هه ر خویندیریکې شاعریش تا له زمانی نه و سهردهمه نه گا که شیعره که ی پی نووسراوه... ناتوانی هیچ تام و له زه تیکې لی وهر بگری... چهند قوولتر له سیحری زمان تی بگه ی... نه و نه ده ئاسانتر له و شیعره ده گه ی.

گوئ له و گفتوگو به ی نیوان شاعیریکې ئینگلیزی وهک «رؤبرت گره یقس» و هاوړتیه کی بگره:-

«- باشه تو چوښ شیعری خه راپ له شیعری چاک جیا ده که یته وه...؟»

- باشه نه ی زه لامیک چوښ ده توانی ماسییه کی خه راپ له ماسییه کی تازه جیا بکاته وه؟ هه لیه ته به بوښ... ده توانی لووت لیی به رپته پیته وه...!

- وایه... به ر اهینان و وردبوونه وه ی به رده و ام ده توانی بلپی نه مه یان شیویه کی نارپکی هیه و نه و شیان توکمه و بی عییه. به لام چوښ شتی راسته قینه له شتیکی ده سترکرد جیا ده که یته وه...؟

- ئاسانه... ماسییه کی زیندو و بونی خوی هیه... ماسییه کی ده سترکرد که له لاستیک دروست کرابی هیچ جوړه بوئیکې نییه... هه رگیز.»

«رؤبرت گریش» سوعبه ت ناکا و حه زیشی له نوکته گپرانده وه نییه. تو که له شیعریک ده کولیتیه وه هه موو زانیاری و روښنیری خوت ده خه یته کار - یان به واتایه کی تر ده بی بیخه یته کار. تو نه گه ر به نه مه که وه نه و ده ت کرد، راستگو یانه، هه ر به سه ليقه ده توانیت شیعری چاک و راسته قینه بناسیته وه: هه سستی پی ده که ی. هه ندی جاریش... هه رچه نده هه ول بده ی راست ده رناچی: له وانه یه بابه ته که به دنیه ادا نه بی، درۆ، ده سترکرد، رپاکار و دوور له حه قیقته تی ژیان. به لام هه همیشه نه و ده ت له بییر بی... تو ته نها نه و کات بو ت هیه بلپی خه راپه که پیی گه یشتی: خو نه گه ر نه ت توانی پیی بگه ی... نه و هه گونا هه گونا هی خو ته. دیسانه وه... له وانه یه که یفت به شیعریک نه یه ت - له به ر نه وه ی که له گه ل بوچوون و روانینی شاعیره که یه کدی نه گرنه وه یان شیوه ی دارپشته که ت به دل نه بی - به لام نه و ته نها هو یه ک نابی که وات لی بکا به شیعریکی خه راپی دابنیی. باشه تو خوت له نیو خه لکید ا دادوهریکې سهر راستی؟ نه گه ر و ابیت دیاره که دادوهریکې چاک شیعریشیت... چونکه له ریگه ی شیعره وه که سایه تی نه و شاعیره ت بو به دیار ده که وی. به لام سه باره ت به خه لکیش با حوکمت راست و دروست و زیره کانه و له سه رخو بی. شاعیره هه ره چاکه کانیش له وه پتر داوا ناکه ن...!

سهرچاوه:

Modern Poems

Edited by Michael Thorpe

بریتانیا ۱۹۸۳ لاپه ره ۱۱۰-۱۱۳

ئەرکی رۆماننوس

نووسینی: جۆیس کاری

جاریکیان و تراوه که خوینەر دوتوانی سەفەر بەناو رۆمانەکانی «ثرۆلۆپ» دا بکات و شەفقە کەشی هەر لەسەر سەر بێ، بەواتا ئەو جیهانە ی ئەو لەنیو رۆمانەکانیدا دەبخولقیینی زۆر واقعی و زیندوو، ئەو دیان راستە، ثرۆلۆپ لە «چارلز دیکنز» واقعیتره. خویشی هەر وای بۆ دەچوو، ئەو وای کرد ژمارەیهکی زۆر لە خوینەرانی بێ گوناو دەستخەرۆ بن، دەستخەرۆی ئەو وای و بزانی که کاری نووسەر قۆپیه کردنه، یان بە واتایهکی دیکه کۆپی کردنه وای ژیان به هه موو شته هیچ و بێ ماناکانی که تیاپهتی، دپاره گەر واش کرا ناگهینه هیچ مەبەست و شوپنیک.

«ثرۆلۆپ» ی رۆماننوس هه موو ئەو شتانهی له ژباندای بینی که ئیمهش دەبیین، شتیکی یه کجار زۆر که هیچ مانایهکیان نییه، دلرەقییهکی بێ کەلک، شەرانیگیزییهکی زۆر دەبەنگانه، چاره نووسی کۆترانه، دهبهها کاره کتەر و کسانای وا گیل که به ریکهوت چاکه دهکەن، ئەو پیاوچاکانهی که نیازیان پاکه و کەچی بەردەوام ههلهی گهوره دهکەن، ئەو وای که «ثرۆلۆپ» دهیکرد؛ هەر نووسەرێکی دیکهش بێ بهم ئاراستهیه کار بکات، وهکو ئەمی پێ دهکری... کردووشیانە. ههتا ئەو نووسەرانهی که کهم ئەزموونن و بۆ پاره پهیدا کردن دهنوسن. ئەم رۆماننوسه هونهریکی وای خولقاند که تیاپیدا بتوانی یهک شتیه ئەزموون بخاته بهرچاوان.

له راستیدا ئەم دهیوت - «ئەو دهبەن و شتیهی شتهکانه ئەو وهختهی که وتونهته ژیر رووکه شتیکی پر له ههرا و تیکچرژان، ئەوتان ئەو هیزانهی پال به خه لکهوه دهنین که بجوولین و رەفتاری جیا بنوین.» هەر چیرۆکیکی ئەو نووسەر، هەرچەنده ئالۆز بووبی، بۆ ئەو بووه که له خزمهتی ئیمهیه کدا، ناوهرۆک یان بیرۆکهیه کدا بێ، گهشه به مه غزایهک

بدا و پیشانی ئیمه ی بدات. ئەرکی سەرەکی «ثرۆلۆپ» هەر هه مان ئەرکی «چارلز دیکنز» بووه، هەر ئەو به که ئەم شتیاویکی جیای به کارهیناوه.

هەر چۆن ئەرکی فەیلەسووف ئەو به که مانایهک بۆ ژیان بدۆزیتهوه و له عهقلی مرۆقی نزیک بخاتهوه، وهک یه که یهکی عهقلانی بیهخاته بهر زهینی ئیمه، هەر به هه مان کلۆچ رۆماننوس دهیهوی ئەو مانایه بدۆزیتهوه و له ههست و نهستی ئیمه نزیک بخاتهوه. ئەو ههش مانای وایه که دهبی ئیمه گۆشه نیگایهکی چه سپیومان هه بی، چونکه به تنهها لهو گۆشه نیگایهوه، ئەو ئەزموونه، وهک لاندزکه بیپیک... ریک و روون دهخریته بهرچاوان.

له وانهیه جیتی مه ترسی بێ گەر بلێین دهبی کتیبیک یان رۆمانیک ئەخلاق تیا بێ، بهلام دهکری له بری ئەو داوا بکهین که دهبی هەر کتیبه و هه لگری مانایهک بێ. که واته رۆمانی «تریسترام شاندى» چی دهگه یه نێ؟ تیا وهکو رووداویک بیهخوتیننهوه، وهک یه که مین بیستنی «پیتروشکا» ی - سترافنسکی - که وهکو یادگارێک له لامان جی ده میتنی، وهک ئەزموونیک تاک و تنهها، وهک دیده نییهک و به یهک گه یشتنیک که که سیک سه بارهت بهو دیده نییه دهلی - «ئەو دیان بۆ من مانایهکی زۆری هه بوو.» ئیمه ناتوانین ئەو کاربگه ربیه به وشه دهر بپرین، بهلام دهشرانین که شتیکه هه بووه و بهردهوامیشه .

ئەو وای جیتی رەخنە به ئەو به که ههتا ئەو کتیبانهی ئەخلاقیک «مۆرال» یک رادهگه یه نن نابی به یاسا و بۆ ئەو سەنگی هه بی، رۆمانی وا هه یه پر له ئەخلاقیهت، بهلام هونهری دۆراندوو. ئەو رەخنەگرانهی که هه له له رۆمانی «نانا» ی ئەمیل زۆلا ده دۆزنهوه، چونکه به ئەخلاق بارکراوه، ئەخلاق مالبه رستی و خاکپه رستی، که تیاپیدا «زۆلا» چه ندین ئامرازی ناکاملی به کارهیناوه تا بهو مەبەسته بگات، گزنگ ئەو به که رەخنە که ئاراسته ی ئەخلاق تەقلیدی بکری. گەر (زۆلا) دهیهوی بهرز بفری و وانیهکی ئەخلاق بلیتهوه، دهبی حیساب بۆ ئەو جیهانه بکات که دایده مزینتی، بهلام ئەو وهخته ی سەرئجی خوینەرانی خو ی راده کیشی،

ناکری فیلان لی بکا و شتی پووچیان بخاته بهردهست.

کاتی له کۆتایی رۆمانهکهی (زۆلا) دا «نانا» دهمری، لای (زۆلا)، لهوه دهچی، رووداوێکی هاگهزایی بی، بهلام من وای دهبینم که ئهوهیان رووداوێکی جهرگبره، باشه لهوهختهدا بوو که خهڵکی رهشوکی له فهره نسا لهسهر جادهکان، لهژیر سایه ی ئیمپراتۆرییه تی دووه مدا بوو، که له هاوار و شاته شات و هوتاف کیشان نه ده که وتن، بهلام ئهوهیان قه ناعهت به ئیمه ناکات کهوا بزاین (زۆلا) دهیهوئ بلتی ئهوه ته له زگه و دهردهی ئیمپراتۆرییه تیایدا دهژی هاوشانه له گه مەرگی سۆزانییه که لهو رۆمانه دا. و اتا دهیهوئ بلتی مەرگی سۆزانی یه کسانه به دهرده کوشنده کانی ناو مهمله کهت، ئه گهر و ابی، ئهوهیان روانینیکی ساده یه، ئه م مانایه کی پووچه، به لکو عه قلیک و ابیرده کاته وه که له سهر سیاسه ته کانی حیزبایه تی بله وه ری.

راسته که (زۆلا) قهت کابرایه کی هه لپه رست و دوو پروو نه بووه، له سهر مه سه له ی (دیرفوس) شه ریکی به ریا کرد؛ شه ریک له پینا و دادپه روه ری، به لکو لهو پینا وه دا ژبانی خویشی خسته مه ترسییه وه. به لام ناکری بلتین نووسه ریکی قوول و بیرتیژ بووه، راسته که ئهوه جیهانیکی پر و دهوله مه ندی هه بوو که جمه ی ده هات له کاره کته ری جیاواز، وه لی ژۆریه ی ساده و پروو که ش بوون. (زۆلا) به هه موو په هه نده گه وره کانی ئه خلاق و میژوو نابینا بوو. دهیتوانی زه خمیک به وه هه ست و روانینه کۆنانه بیه خشی، به لام هه یج به ر و بوچوونیکه تازه ی نه هینایه پینشه وه، یان به لایه نی که م ئه وه شته مه زنه نه بووه، مه به ست له مه زن دهوله مه ندییه که له مه ودا و بواری مه به ستی به ر و بوچوونه کان.

هه ر به و مانایه، نووسه ری دا هینهر، شاعیری گه وره، میژوونووسی مه زن، رۆمانووسی بلیمه ت ئه وه که سانه ن که ئه زموونیکه ریکو پیک و کۆکراوه یان هه یه، ئه زموونیکه که ئیقا و هه ستیکه تۆکه و یه کگرتووت بی ده به خشی که ده کری گه وره ترین پانتایی له هه را و تیکچرژانی ژبانی

له خو گرتیج. رۆمانی «شه ر و ناشتی» یه که ی «تۆلستۆی» هه ولیکی ریک په خساوه که مانایه ک به عه قل بیه خشی، به هه مان شیوه ش مانایه ک بو هه ست و سۆز بدۆزیتته وه، بو هه موو ئه و جیهانه ی که کرده به کی مرۆقانه ی تی ده که وئ، هه روه ها چاره نووسیکه نامرۆبانه. له راستیدا «ئه میل زۆلا» له وه دا سه رنه که وتوه، له به ر ژۆر هۆ، هه ندیکیان ته کنیکیه و هه ندیکیان په هه ندیکه واقیعی هه یه. به لام «جه نگ و ناشتی» یه که لکه له شاکاره ئه ده بییه هه ره جوانه کان، دیاره مرۆقه کانیش به هونه ر و له ناو هونه ردا ده ژین، گه ر هونه ریکه گه وره یان به ره هم هینا، مه زنه ده ژین، خو گه ر هونه ریکه هه رزانیان به ره هم هینا بی، ئه وه خو یان به چکۆله یی له ناو هونه ردا ژباون.

له گه ل ئه وه شدا، ئه و نووسه رانه ی وه کو (زۆلا)، ده توانن زه خمیک و هینیک به و به ر و روانینه ژۆر ساده و پروو که شانه بیه خشن، مانایه کی هه تا گه ر ساده ش بی، ئه وان به م کاره یان خیر و که لکیک به بوون و ژبان ده به خشن. هۆبه که شی ئه وه یه که ژماره یه کی ژۆر له خه لکی له ته مه نیکدا که هینشتا گه نجن و از له وه دین که په نگیکه دیکه بخه نه سه ر په نگه کانی ناو ژبان، مانایه کی تازه، پروا و روانینیکی نوئ. له ته مه نیکی دیاریکراودا، تۆ بلتی له ته مه نی بیست و پینج سالدیدا، وای حساب بوو خو یان ده که ن که بواری خو فیرکردن و هه ول و به خشین نه ماوه و ده وه ستن.

له وه ده چی ئاسایی بی، پاش تیپه رین به و پرۆسه پر له تازار و بیزارکه ره، که پیتی دهوتری په روه رده و خو فیرکردن، که ژۆر که س له قوئاغیکدا لپی ده وه ستی و کۆتایی پین دینی. هه ر به هه مان شیوه ش ته یار و ناماده دهن که هه ر رووداوێکی ژبان بخه نه ناو ئه و خانه یه کی جیتی ده بیته وه، بو هه ر شتیک په چه ته و پیناسه ی هه بی، به لام هه ر که سیک به و خانه به ندی و پۆله ندییه سه یری رووداوه کانی ناو ژبان و ماناکانی بوون بکات، بی گومان ئه و که سه ی په چه ته ی ناماده و پیناسه ی خیرای بوو هه موو شته کان هه بی، چیتر خو ی سه غله ت ناکات که له ژبان رابمینی و

لیبی ورد بیتته وه، هه تا ئه و شتانه ش که بۆ خۆی لیبیان ورد ده بووه، به جوریک له تیرامان و بایه خه وه، به رله وهی بچیتته قوتابخانه، هه تا له م حاله ته شدا ئه رکی ئه م جگه له کار و کاردانه وه به کی ئاسایی هیچی دیکه نه بووه.

بۆ ئه و خه لکانه ی ده مینکه وازیان له وه هیناوه سه رنجی شت بدن و له ده ورو به ر و ئه زمونه ئاده مییه کان ورد بینه وه، ته نها رتگه یه کی نوێ بۆ تا قی کردنه وه ی ئه زمونی تازه، یان سه رله نوێ بینینی هه ر ئه زمونیکی ئاده می، یان هه ر زانیارییه کی تازه، هه ر ده بی له رتی ئه ده ب و هونه ره وه بی. چونکه ئه وه یان به ته نها جوړه ئه زمونیکیه که ئه وان ئاماده ن وه کو خۆی وه ری بگرن، ئه وسا ده توانن ده نیو قاوغی خۆیان بیته ده ری و له زه ت له وه بکه ن چۆن گوئیان له مۆسیقا بی، چیژ له بینینی شانۆگه ربیه ک بکه ن، چۆن بتوانن کتیبیک بخویننه وه، چونکه ئه مه یان شیوازیکی قه بوول کراوه بۆ چیژ وه رگرتن له و شتانه. به لّام ئه وه ش راسته که هه ندی جار ئه و که سه به روانین و بۆ چوونیکی پیشینه وه دپته به رده م کاره ئه ده بی و هونه ربیه کان، هه ر ئه وه ش وا ده کات نه توانی به جوانی ئه و شانۆگه ربیه بینیی، یان له ماناکانی ئه و کتیبه تی بگات که ده بخوینیتته وه، په نگه هه ستی هونه ری و جوانپه رستی وه کو میشکی ژهنگی هه له یان بی.

به لّام خۆ به شیک له ئه رکی نووسه ر یان هونه رمه ند ئه وه یه که ئه و ژهنگه نه هیلت و ئه و شه خته به ندی ناو رۆحه بتوینیتته وه، یان با وا بلّیین که ئه و نووسه رانه ی له خه می خه لکیدان و به ته نها بۆ له زه تییکی زاتی خۆیان نانوسن. مه به ستیانه ئه و ژهنگه لابه رن و ئه و شه خته یه بتویننه وه، چونکه مه به ستیانه له گه ل هه ست و نه ست و رۆحی ئه و خه لکه بدوین.

هونه رمه ندانی شیوه کار، هه ر بۆ نمونه، بۆ ما وه ی سه ده ها سال که لکیان له «ئیمپریشنیزم» و اتا ئینتباعیه ت وه رگرت له و سکیجانیه ی که خولیا ی بوون، ته نها مه به ستیش له زه تی خۆیان و تۆمار کردنیکی بوو، هه تا ئه و ساته وه خته ی «تیرنه ر» و «کۆنستابل» له ئینگلته ره و (مۆنیه) و

قوتابخانه که ی له فه ره نسا په یدا بوون، توانیان جوړه ته کنیکیک به کار بیتن که له و رتییه وه هه ست و نه ستی تازه و روانین و سه لبقه ی نوئی خۆیان له مه ر سروشت بخه نه به رچاوان که له رتی گه مه ی رووناکییه وه ده هاته به ره م.

هه لبه ته وایه، مادامه کی ئه وان له جیهانیتیک له دایک بوون که وا رها توه سروشت وه ک (لاندز که یپ) یکی کلاسیکی (دیمه نیکی سروشتی کلاسیکی) بینیی، زه حمه ته که سانیتیک هه بن له زه ت له و بابه ت و شت و حاله ته شاعیریا نه بکه ن، زۆر زه حمه ته ئه و شتانه بینین و له و حاله تانه بکه ن که به گه رانه وه یه کی فۆرمالی حیسابیان بۆ کراوه. ئه و کاته ئه و جوړه هونه رمه ندانه به وه تا وانبار ده کران که کۆمه لّی وینه کیشی نه زان بن و ته نها شتیک که بیکه ن تابلۆ پیس کردنه و شه ره پشیله یه ک که ناوی هونه ره، یان ئه وانه ی له و که سانه ده چن که ده رمانی ساخته به خه لکی بفرۆشن، ئه وه یان ته نها وه سفیک بوو بدریتته پالیان، ته نها خانه یه ک که له ویدا جیبیان بیتته وه، بۆ هونه رتیک که ناوی «ئیمپریشنیزم» بی جیگایه کی له وه شیواتر له و وه خته دا نه بوو.

به لّام دوا جار ئه م بزاقه هونه ربیه وه ک قوتابخانه یه کی هونه ری، توانی خۆ بسه ملتیی و له تینگه یشتن و زه وقی خه لکی نزیک بییتته وه. له به ره ئه وه ی ته کنیکیکیی تا بلّیی جوان و بالای هه بوو، داهینانیتیکیی بو ترانه، جگه له وه ش توانی سه رنجی ئه و عه قلانه رابکیشی که نوێخواز و سه ره بخۆن، سه ره رای کۆکردنه وه ی ده یه ها عاشق و بازرگان و سه ودا یانی زرنگی ئه و هونه ره، هه ر بۆیه توانیان ئه و شه خته به ندی زه وقه بشکیین و ئه زمونیکی نوئی و پر و ده و له مه ند بیه خشن، جگه له به خشیینی به هایه کی تازه و به رده وام، زه مینه ی هه لسه نگان دنیکی به پیژ و جیهانیتیک که تیایدا هونه ر جیبی ناسینه وه و ستایشیکیی بالا بی.

دیاره نووسه رانیش جار له دوا ی جار به هه مان ئه زموندا تپیه ریون. «ریچار دسن» ی رۆمانووس توانی له رتی وروژاندنی هه ست و سوژ و

له ستایشی پوون و پهوانیدا

نوسینی: ئیفور براون

له م سهردهمه دا قسه ی ئه دهب له سهر ئه وه نییه تو وه کو نووسهر مه به ست و نیازت چیه، ههر نووسهریک که زوری بو هات، ده توانیت بی باکانه شان هه لته کیتی و بلتی: ئه وه ی دهینوسم ئه وه یه، خوینه ریش بو خوئی سهر به سته چون نیاز و مه به سته کانم شی ده کاته وه. ده کروی نووسهر وه که ئه و ژنه سک پره ی لی بی که به سهرنج و تییبینیبه کانی خوئی ئاوسه. ده کروی خوینه ر ئه و ما بی که له و زان و له دایکبوونه حالتی بی و یارمه تی نووسهره که ی بدات. گهر وه که نووسهر بته وی ئاشکراو پوون بدویی، پیوست ناکات به دوا ی په رجوو یان موعجیزه یه کدا بگه ری.

پرسته یه کی له و بابته له لایهن (تی. ئیس. ئیلیهت) وه و تراوه ئه و کاته ی که شانوگه ری (ئا ههنگی کوکتیل) ه که ی له (هارکو ت) دا له قیستقالی (ئیدنبره) ی هونه ری (۱۹۴۹) دا پیشکه ش کرا. شانوگه ریبه که پاشتر له له ندهن و نیویورک به وه پری سهرکه و تنه وه خرایه سهرشانو دیاره نمایشه که ی نیویورک وه که بزائم تا راده یه که ده قیتی ئاسانی لی هاتبو وه به ره م و کلک و گوئی کرابوو. به لام ئه وه یان شاعیریکی وه که (تی. ئیس. ئیلیهت) لال نه کرد له وه ی وه لامی ئه و خه لکه بداته وه که به وه تاوانباریان کرد که وه که نووسهر ته مومزاوییه، ئه م له وه لامی ئه وه دا وتی که نووسهر له ژیر هیچ مه رجیکدا نانوسی و ناچار نییه که زیاد له پیوست خوئی شی بکاته وه. ئه رکی نووسهر ههر ئه وه یه که بیروبوچوونه کانی، هه ست و نهستی، خه یال و ختوره کانی بخاته بهرچاوان: ئومیدیش ده کروی که بو ههر لیدوان و توژیینه وه و شیکردنه وه یه که، خه لکی ده بی بایی ئه ونده هوشیارین که یارمه تی خو یان بدن له تیگه یشتنی ههر ده قیک.

من وای ده بینم که ئه م جو ره قسه کردنه دوو حالت ده رده خات ته مبه لی

یان قسه یه که له رووکاری سوژدارییه وه نزیکه. قسه یه که له سهر ئه وه ی ئاخو نووسهر له سهر عه رشی خوئی دابه زی یان نا ئه مه یان په یوه ندیداره به وه ی که نووسهر بزانی چون بیر ده کاته وه، چی له میشکدا هه یه و چون چو نیس ده ری ده پری. دوا جاریش، ئیلیهت هه ولی ئه وه ی ده دا که کو مه لی گرفت و کیشه ی تاییهت به خو لقی مرؤف و په یوه ندیبه کانی بخاته نیو دو تویی دراما کانی، ئه م هه ولی ده دا رۆلی هه کیمیکی ده رووناس بدا به ماموستایه کی ئه م وه که شاعیر و نووسهر به تنه ا نه ده هاته پای ئه و بیر و بوچوونه که له قوولایی رۆحدا قولپی گریان وه ناگا بیخی، به لکو هه ولی ده دا باس له چاره نووس و خه لاس بکات، هه موو ئه و مه سه له گه وه پر بایه خانه ی که هه قی ئیمه یه به روونی بیزانین و تیبان بگه ین له م حالته دا بو ئیمه زور گرنگ بوو که بزانی راو بوچوونی ئه و له ئاست ئه و مه سه له مه زانده دا چونه. راسته که ئه و له نووسینی شانوگه ریبه شیعریدا ههر زمانی گفترگوئی به کاره یناوه، به لام دارشتنی ده مه ته قیبه که له نیوان چند کاره کتهریک به زمانی شیعر، گهر بیت و پوون و په وان نه بی، هه رده کا هه لاتن له جو ره بهرپرسیارییه ئه و نووسهره و ده قه که ی ده بنه جیی مشتومر، خوشتان ده زانن که گیانله بهرته که زور عاشقه گفترگو و ده مه ته قیبه. کارتیکی فره به خیر و قازانجی که سیک بتوانی له رتی نووسینی شیعریک، شانوگه ریبه که یان کتیبیک خوئی بکا به سه رباسی سه رمیز و خوانه کان، شه وچه ره ی هه مووان. بو ئه و که سانه ش که مامه حه مه بی ده که ن و ده یانه وی وای پیشان بدن که رۆشنییرن و له دنیا حالین؛ زور خوش ده بی چه نه بازی بکه ن و به تو بلین که ئه وان ده قاده ق ده زانن نیاز و ئامانجی نووسهره که چی بووه. توش چونکه نازانی مه سه له چیه، ناشته وی و خوت پیشان بده ی که ده زانی، بو به ناچار ده بیت وه که که سیک ساویلکه و گیل گوئی بگریت و سهر بله قینی. له راستیدا میژووی ئه و که س و نووسه رانه ی ده یانه وی خو یان زلتر پیشان بدن له وه ی که هه ن، ئه وانیه که له نیو ته مومرژدا خو یان ده شارنه وه و وای ده نوینن که

گه وهه ریان پشتووه ئه وانه ی خو دهبه نه پیشه وه و ماستاو سارد دهکهنه وه،
ئه وانه ی به درۆ لاسایی له خو یان گه وره تر و مه زنتر دهکهنه وه، ئه وانه ی خو
له مه زنه نووسه ران دهبه نه پیشه وه تا ناو په یدا بکن، ئه وانه ی فیزیکی
به تال به و که سانه ده فرۆشن که گوایه له خو یان بچوکترن، ئه وانه ی خو یان
لی ده گۆری که چی هیچ نین... بو ئه وانه و بو شتی له و بابه ته چه ندین کتیب
به شی ناکات تا ئه و میژووه وه کو خو ی بنووسینه وه.

ئه و رۆژگاره ی شاعیریکی وه ک «رۆبرت براوننگ» رایگه یاند که به
ته نها خو ی . وه ک نووسه ر، ده توانی له مانا شاراوه کانی هۆنراوه ی
«سۆردیلۆ» تی بگات که دیاره هی خو ی بوو به لام هه ر خو ی به خوینه رانی
وت که مه غزا و مانای قه سیده که ی خو ی له بیر چۆته وه، له و وه خته دا به م
قسه یه ی بواریکی باش و ئه رکیک که نووسه ر مه رجه له ئه ستۆی خو ی
بگری.

«سويفت» زبهره کانه له پیناسه یه کیدا بو «شيوان» ده لئ - «چه ند
وشه یه کی گونجاو له شوینی گونجاو دا» بو ئه م پیناسه من ئه وه ی بو
ده خه مه سه ر- «بیرورای گونجاو له نیو سه متیکی گونجاو دا». بو ئه وه یان
هیچ مه حالیک له ئارادا نییه . گه وره ترین نووسه رانی په خشان، له لای من،
له م سه رده مه دا؛ نووسه رانیکی وه ک «بیرنارد شو» و «سۆمه رست مۆم» ن.
تایا هیچ کامیکیان رسته یه کی نووسیوه که وابی خه لک تیی نه گا و
ته مومژاوی بی؟

گه ر تو «ئه نتی - شو» بیت، ده توانیت «بیرنارد شو» به وه تاوانبار
بکه ییت که جگه له شتی پر و پوچ هیچی نه وتووه، به لام بو یه ک چرکه سات
دانامینی تاوه کو بگه ییت به و حه قیقه ته ی که ئه و جوړه پر و پوچییه کی
مه به ست بووه . گه ر به دیکه ته وه و زۆر به روونی پروانینه ئه و شته ی که پیتی
ده وتری ئه زموون و حیکمه ته کانی ژبان، تی ده گه یین که پوخته ی کاره کانی
«سۆمه رست مۆم»، له وانه ش - ده بل رۆژ - کاریکه که تا ئه مرۆکه تیه په ر
نه کراوه . دووباره ده یلیجه وه که تو وه ک خوینه ر، هیچ مه رج نییه ، له گه ل

بریار و بۆچونه کانی ئه ودا یه کدی بگرنه وه، یان له گه ل ئه و به هایانه ی که
ئه م بروای پییان بووه، به لام زۆر به وردی له وه تی ده گه ی که ئه م وه ک
قسه ی له سه ر کام حوکم و بیر و بۆچوونیک کردووه، به واتا جیهانیینی
روون و ئاشکرای هه بووه .

با ئیستا نمونه یه ک له نووسینی نووسه ریکی لیل بینینه وه که به رای
من هیچ پاساویک بو ئه م جوړه نووسینه نییه که رۆماننووسیکی وه ک
«مسته ر هینری گرین»، له مرۆکه دا، پیتوانه ی خوینده واری سه رده سه و
رۆشنییرانی په یه ک حیسابیکی بو ده کری، رهنه گه له به رئه وه بی که زۆر به
فیزه وه ریزمان و سینتاکس و خالبه ندی رت ده کاته وه و سووک سه یری
ئه م مه سه له یه ده کات. ئه وه تا، لیره دا نمونه یه ک له رسته یه کی درپژی ئه ودا
ده خه یینه به رچاوتان که له لاپه ره ی یه که می چیرۆکیکی خویدا هه یه ئه و
چیرۆکه ی زۆر ستایشی کراوه، بی فیزانه، ناوی لی ناوه - «هیچ»:

ئه و سا ته ر و تووشی بوو، ناخۆژنه ئه وه ی بیر که وتبووه که
پیاوکه ده یوت و ده یوته وه، که واته پیچه وانه ی ئه مه ی وت،
کابرا رووه و لای پرشگی به تبینی په نجه ره که رووی وه رگیترا،
ته واو تاریک داده ات به فرمیسیکی غه مه یینی سه ر
شووشه ی په نجه ره و شه قامه کانی زیرابه کان هه رکه له نزیک
ئاگری ژنه که دانیشتبوو چونکه «جین» هزی له زه رده په یری
تاریکی ئیواره بوو، گلۆیه کان داناگیرسیینی تاوه کو وای لی
دی به ربیتی خو ی نه بیینی که ده جوولنی، که چی له ده ره وه
گلۆییکی سه ر شه قام زه رده ده چۆوه له ناو هه زاره ها دلۆیه
بارانی سه ر شووشه ی په نجه ره که ده ره وشایه وه، ناگره که گول
بوو، «پینیلۆپ» یش هاته ژووره وه .[[]

شت هه یه له وه ناریکتر؟ له به رده م بابه تیکی وانا لانه دا، پر له شیوان
له پال خه راپ به کاره یینانی خالبه ندی، قوتابییه ک پیتی وه رس ده بی و
سه ری لی تیک ده چی . نووسه ری ئه م په ره گرافه هه ر له خو به وه بی په روا
فاریزه ی فری داوه، هه رچی یاسا و رتسای دارشتن هه یه حیسابی بو
نه کردووه؛ ئه و جوړه یاسایانه ی بو ئه وه دروست بوون که یارمه تی خوینه ر

بدن بۆ تېگەيشان لهو بابەتەي که دەبخوینیتەوه بۆ ئەوه نەکراوه که نووسەر پێیان سەغڵەت بێ. من وەک خوینەر؟ بابەتیکي وا بێ سەرۆبەر ڤەت که مەوه چونکه ناچیتە مێشکمه وه.

پاشان با ئاورپیک له نووسینیکي «مستەر تی. ئیس. ئیلیهت» بدینهوه که لەژێر ناوی «چەند سەرنجیک ڤووه و پیناسە کردنی که لتور» نووسیویه تی. جاری سەیریکي ئەو ناو و نیشانە بکه که دیاره جوړیک له لیلی و ترسنوکی دەنوینتی. ئەو نایهوی وا خوێ دەربخات که پیناسەي (که لتور) بکات، بەلکو له کتیبیکي (۱۲۴) لا ڤەرەبیدا خەخن به دوری ئەو پیناسەیه داگیری خوار دووه. لەم کتیبه دا رسته ی ئاواهی به دی دهکەي: -

[لهو ڤوانگه بهی که من دەروائمه که لتور و ئایین، ههول ددهم که ئاماژەي پێ بکه م، زۆر لهو قورستره که دلنیام لهوی خۆم دەبگرم و دهیگه م، مه گهر به چەند سەر دهقه له مێک، دنا زحمه ته له هه مو مانا شاراوه کانی تی بگه م.]

ئێستا که لهوه تېگه يشتین که نووسەر پیک لهو بیر و بۆچوونهیدا به تهنه ده توانی «ههول بدا ئاماژەي بۆ بکات، پاشان خوێ دانی پێدا دهنی که ناتوانی لهو ڤوانگه بهی خوێ تی بگات، بۆیه من وای بۆ دهچم که ههقه ئەو نووسەر هێمن و بی دنگ بی تا لهو سەرلێشیوانه قورتاری ده بی و بهرچاوی ڤوون ده بیسته وه ئایا هیچ که سیک خه یالی بۆ ئەوه دهچن مامۆستای فیکر و زمانی ئینگلیزی ئاواهی ده می ته ته له بکا و به م شێوه بهی له تر بدا؟ بهلام لهوه دهچن دان پیا نان به ناتوانا بیدا مانا بهی که قوولتر به خشی، لیلی له بیر کردنه وه دا و ته مومژ له نووسیندا له بری ئەوه ی نوچدان بێ، بووه به ڤهوانبێژی.

کهس نییه بتوانی وای بنوینتی که زۆریه ی ئەو شیعه نووسراوانه ی که له دوا چاره کی ئەم سه دهیه دا بلا بوونه وه ته مومژاوی نه بوون. هه ر له سۆنگه ی

ئەمەوه به که له (بریتانیا) ژماره به کی زۆریان به که لکی بازار نه هاتن. زۆر له چاپگه رانی (له ندهن) نارازی بوون و وتیان «شیعر چاپکردن مالتویرانییه»، دیاره به تهنه یه ک دوو شاعیری وهک (ئیلیهت) هه لا وێرد «ئیسشتا» کرابوون. (ئهنجوومه نی هونه ر) له لایهن کۆمه لتی شاعیر که ته و اوپیک به م حاله هه لچووبوون، داوای یارمه تی لی کرابوو که هه تا زوه فریای بکه وی. به لام ئەو ئەنجوومه نه ش سەرگه رمی ئەوه بوو که چۆن چۆنی خواوه نده کانی شیعر و ستران و هونه ر که خه ریکه زه رد و سیس ده بن و ده من: زیندوو بکاته وه. ئاخۆ ده کری ئەو دیوانانه له سه ر حیسابی گیرفانی خه لکی چاپ بکرین و بلا و بینه وه؛ له کاتیکدا که خه لکیک ئاماده نییه بیان کری و بیان خوینیته وه؟

به رگری کردن له شاعیرانی (ته مومژ) په رست که رێزمان و سینتاکس ڤه ت ده که نه وه بۆته مه سه له یه کی زۆر تیکه ل و پیکه ل، بۆ ئەو وه خته ی دو نیایه ک وینه ی ده سترکرد و ساخته و ناجۆره فری ددها نیو دو تویی شیعه رکانیان. هه ندیک له وانه ی ده بینه ڤاریزه ری ئەم جوړه شاعیرانه، هه ر له بنه رته وه تۆمه ته که ڤه ت ده که نه وه و نکولی له وه ده که ن که شتی وا هه بی، ئەوانه ی که له گۆزانی بیژانی «سپاسمۆدست» تی ناگه ن و ناتوانی ئەو قسه تیکه ل و پیکه لانه شی بکه نه وه، تاوانی ئەویان ده خریته ڤال که یا ئەوه تا ته مبه لن یا خود گیلن؛ یان هه ردووکیان به یه که وه. گله یی له و خوینه ره که لله به ردینه ده کری که مێشکی ئەوه نییه وینه جیاوازه کانی ئەو شیعه رانه به سه ریه که وه و به رپیک خراوی بیینتی و مه ته له کانی هونه ر هه لبینتی، له ناو ئەو تونی بابای شیعه ردا ری ده ریکا و له مانای وشه و رسته کان تی بگات. بیانوویه کی دیکه ئەوه به که ئەم سه رده مه وه ها تیکچووه و شله ژاوه و کیشه رامیاری و ئابووری و ئەخلاقی و سایکۆلۆژییه کانی وه ها ئالۆز و تیکه ل بوونه زۆر زحمه ته بۆ هه رکه سیک که له گه ل سه رده مه که ی خویدا راست بی، بتوانی واپیک و ڤه وان ته عبیر له و سه رده مه و ته له زگه و قه یران و کیشه هه لایسا وه کانی بکات.

بیانوی یه کهم نکولتی کردن و ره تکرده وه به کی زور په تی گونا که دیاره بیانوی به کی وا له هۆلی دادگادا سه ری تاوانبار رزگار ناکات. دووه مین بیانوی جهخت کردن و بهرگری کردن له بی به هر بهی و ئیفلیجی هونه ری. جارتیکی تر مه سه له که دیته وه سه ر قسه کردن له دابه زینی نو سه ر له سه ر عه رشی خۆی. هه رچه ند کیشه کافمان ئالۆزتر بی، وا پیویست ده کا و واش چاوه ری ده کری که عه قله کان بایی ئه وه نده به توانا بن، وه ک نه شته ر تیژ بن و بچه ناو جه سته ی گرفته کان و سندانه کان ببین، ده بی وایی که مانا و گه وه هری شته کافمان بده نی و له قسه ی پروبووچ رزگارمان بکه ن، ناوکمان بده نی و په لک فری بده ن.

یه کتیک له خووه کانی ئه وه که سانه ی که ناتوانن هه ست و نهستی خۆیان ده ربهرن ئه وه به که خۆ له ژیر وشه و رسته یه کی زور درێژ ده شارنه وه که له دواجار ده که ونه دوا ی مۆده و بازار گه رمی ئه وه رۆژگاره. له م بواره دا فه لسه فه ی بوونگه رای - وجودییه ت- وای به سه ر هات ده کری بلتین نمونه یه کی ئاشکرای ئه م حاله ته بوو. هه ر کاتیک یه کتیک دیته به رده مم و پی م ده لئ بوونگه رای - وجودییه ت- ئاوا و ئاوا دیاره ئه وه که سه چاوه ری که من سه ری نه وازشی بۆ دانه وینم و به وه پری سه رسامی و تر سه وه گوئی لی بگرم، که چی من یه که سه ر مل ده ده مه به ر ملی و داوای لی ده که م که پی ناسه یه کی - بوونگه رای - م بۆ بکات. و من له هه موو ژبانما ساده ترین وه لامم ده ست نه که وه تووه که رازیم بکات.

ئه وه ئه کته ر و ده رهینه رانه ی سه رگه رمی کار کردن له و شانوگه ربیه بوئی بوونگه رای - وجودییه ت- یان لی دی خه لکتیکی زور سه یرن، گه ر پتیا ن بلتی واز له و گاره گاره بین و مه به سستان له م هه رایه چییه ؟ بۆ رتیک و ره وان نیازتان چییه ؛ ئه وه ده ربهرن، که چی به ته وای ئه بله ق ده بن و سه ریا ن لی ده شیوی. به پتی ئه وه ئه زمونه ی من هه مه ره خنه گران و نو سه رانیکی زورمان هه ن که له م دۆخه نا پوخته دا ده ژین به ناوی ئه وه ی ده چنه قولاییییه وه، خۆ له ته مومرێکدا ده شارنه وه ئاوه ی پتر خۆیان و

ده قه کانیان له لامان ئالۆزتر ده که ن، ده یانه وی له رۆح و گه وه هر و ماهیه تی شته کان نزیک ببه وه. بۆیه که داوایان لی ده که ی ئه وه ببیژن که ده قاده ق مه به سته یانه لال ده بن و هه یچیا ن پی ناگوتری.

هه ندیک جار به ره مه هیتانی ده قی ته مومرێوی ده بی به رتگیای کورت بۆ جو رتیک له په یدا کردنی ناو و شوهرت له لای خه لکی، چونکه کاتیکی خۆشی بۆ ده ور به ره که ی ره خساند، له و سه رده مه دا هه ر هه مووان که و تنه به زمی هه له یتانی مه ته لی ئه وه قه سیده یه و شکاندنی ته لیسمه کانی، ئه وه پری بلیمه تی و توانا و زرنگی خۆیان به کار ده هیتا له و مانایه تی بگه ن که شاعیر خۆی بی ری چۆته وه.

که س نییه نکولتی له وه بکات که شاعیر هه مان حاله تی نو سه ری په خشان ناژی، ئه و پتر له سه ر ئه و شتانه کار ده کات که به هه ر پینج هه سته که ده رکیان پی ده کات، که واته ئه و له سه ر هه سته کان ده له وه ری نه ک له سه ر بیروکه و چه مکه کان، پتر له سه ر سو ز ده ژی، نه ک ئه وه ی له سه ر دایه لکتیک. به لام هه یچ رتیک له به رده می شاعیردا نییه که نه توانی وینه یه کی روون سه باره ت به هه ست و نه ست و سو زی خۆیا ن پی بیه خشی، هه ست و سو زتیک له رتی وشه وه به ئیمه بگات. دیاره کارامه ترین شاعیرانی سه رزه مین توانیویانه ئه وه بکه ن. ئایا ئیمه ئاگامان له وه یه که شاعیرتکی رۆمانسی وه ک «کیتس» چون چۆنی سه یری (بولبوله که ی) کردوه یان له به رامبه ر «گۆزه یه کی یۆنانی» دا چ هه سته یه کی هه بووه ؟ بی گومان هه ست به و حاله ته ی شاعیر ده که ی ن. ده باشه خۆ «کیتس» پیوستی به وه نه بووه جه نگیک له دژی «سینتاکس - پیکهاته یان به کاره یتانی وشه و ده سته وازه له رسته دا» به رپا بکات، ئه و نه هاتوه بونیاتی رسته تیک بدات، ئه و نه هاتوه گۆر بۆ زمانه وان هه لکه نی و له رتی (سه روو ده کان) یه وه بۆ مه رگی مانا و رتیمان بلا وینیته وه.

ئه و کاته ی گویم له هۆنراوه ره ش و پر خه مۆکییه کانی (ئه ی هاوسمان) ده بی، قه ت پیویستیم به وه نابی سه ری خۆم بخورینم یان بی م خا ولی ته ر

لیکۆلینه وه یه ک ده رباره ی شیعر

بایه خی شیوه

نووسینی: مارجۆری بۆلتن

ئهو شتانه ی که زۆرخۆش و به له زهتن، یا زۆر به به ها و نرخن... گه له زهحمه ته پیناسه بکرتین. ئه گه ر په نا به رینه بهر ههستی ئاسایی خۆمان و زۆر به دیکه ته وه بکه وینه پیناسه ی شته کان: ده توانین زۆر به ئاسانی وه سفی خاکه ناز و ته له فۆن و بازن بکهین، نه ک هه ر ئه م جوهره شتانه... ده توانین شتیکی وه ک دۆلاریش پیناسه بکهین، یا تاجی سه ری پاشایه ک... هه رچه نده ئه م دووانه ده بینه هه لگری رهمز و هیمای شته کان. بۆ نمونه: بیه ره و ژن و پیساوه بکه ره وه که که وتوونه ته داوی عیشقییک و کوژراوی خۆشه و یستی و چه زکی گه ورن، زۆرجار ئه م دووانه لال ده بن و هیه چ وشه یه ک نادۆزنه وه تا ئه م چه زه ی خۆیانی پیی ده رپن، هه رچه نده ئه م چه شنه هه ول و ته قه للایه بۆ دۆزینه وه ی وشه ی به نرخ و جوان، ده رپینی ناسکی عاشقانه، گه ورتین و جوانترین شیعی سه رده میان خولقاندوه، له راستیدا کابرایه کی سو فی هه رگیز ناتوانی وه سفی تاقیکردنه وه ی رۆحیه یه کانی خۆی بکا، چونکه به رده وام، له گه ل با به ته ئایینییه که ی خۆیدا له کیشه دایه و قه تیش له مملاتی ناکه وی. بۆ نمونه: تا ئیستا سه ده ها دانا و زانی بلیمه ت له پیناسه کردنی - جوانی - دا سه رنه که وتوون. به م شیوه یه... هه ر شیکردنه وه یه ک که ئامانجی «روونکردنه وه و لیدوان بی له جوانی شیعی» به کاریکی زهحمه ت داده نری، ئه مه یان ده بی به هه ولکی نابه جی بۆ شیکردنه وه ی شتییک که هه رگیز شیای لیدوان و روونکردنه وه و شیکردنه وه نییه.

به هه ر حال... له وه ده چی زۆریه ی خه لکی له سه ره ئه و رایه یه ک بگرنه وه که به کی له ره گه زه سه ره کی و پیکه پینه ره کانی (جوانی) فۆرمه: و اتا شیوه یه.

بکه م و بیخه مه سه ره ته ویلی گه رمم و میشکم بگوشم تا بتوانم مانا و مه غزا له شیعیکی (تینیسن) ده رینم. هه ندی جار عه قلی دا هینه ر وا کار ده کات، وا خیرا که ده سه کانی فریای هه لپشتی بیی و بۆ چوونه کانی ناکه وی، وای لی دی که وینه و خوازه و لیکچوون و وه سفه ئه ده بی و هونه ری و ئیمیه جه کان و به ناویه کدیدا ده چن که هه ر ده لی به ناویه کدیدا چوونی فارگۆنه کانی شه مه نده فه ریکه له رووداویکدا. هه ندیک له به ره مه مه هه ره جوان و گه وره کانی «شکسپیر» وا دینه به رچاو. به لام دوا جار ده لیین که هیه چ شاعیریکی گه وره و دا هینه ر، گه ر دا هینه ر بی ته مومژاوی نییه.

خه لکی به گشتی، جگه له و که سه انه ی که به درۆ خۆ به زانا و دانا ده زانن، هه ر هه مووان چه ز ده کن گوئی له و هونه رمه ندانه بگرن و ئه و نووسه رانه بخویننه وه که ته و او نا گای له توانای عه قلی و هونه ری خۆیان زالن به سه ر ئامرازه کانی ده رپین، خه لکی هه میشه له و هونه رمه ند و نووسه ره نزیک ده بینه وه که ده یانکه ن به خاوه نی ئه و مانا و مه غزایانه ی له دو تویی به ره مه که کانیاندا هه ن. ئه و هونه رمه نده ی هوشیاری نیاز و مه به سه کانی خۆی نه بی و نه زانی هه لگری چ فه لسه فه و بنه مایه کی فیکری و هونه ریه، ده کری پیی بو تری که سیکه خۆ ده نوینی یان خۆ هه لکیشه. خۆ گه ر له نیاز و را و مه به سه کانی خۆی نا گادار بی و به لام نه توانی ده ریان بیی، ئه وه جگه له هونه رمه ندیکی بی توانا و بی به هره هیه چی دیکه نییه. هیوادارم که منیش ریک و ره وان قسه کانی خۆم کرد بی.

سه رچاوه:

Highlights of Modern Literature, Edited by: Francis Brown
Published in New American Library
Pages (36-39)

که ده لیبین شیبواز: یانچ یه کیتی و به به که وه گونجان و تیکه لیبیه کی پر له هارمونییه تی (ئیقاع). بۆ نمونه: گهر سهیری نه و کیتکه بکه کی که له ناههنگی بووک و زاوايه کدا دروست ده کری... ده بیینی نه و کیتکه سی یان چوار چینیه، مانای وایه کیتکه یش شیبوازی تاییه تی خوئی هه به، هه رچه نده، هه موو ده م، نه وه نده جوانیش ده رناچی. نه و جه لیبیه کی که به جوانی له قالبیکه وه به تال ده کری: شیبوه به کی دیاریکراوی هه به، هه رچه نده وه سفی شیبوازی کیتکه که ناسانتره له هی جه لیبیه که. چونکه نه و جه لیبیه شیبوه به کی زور دیار و سه ره خوئی نییه... به پیچه وانوه کیتکه که سی چینه و هه ر چینیکیش که له شیبوه سیلنده ریک دارپژراوه قه واره ی تاییه ت و جیا وازه. نه و کیتکه کی که پارچه پارچه ده بی و یان به دهستی نه نقه ست له ت ده کری، یان نه و جه لیبیه کی که قالبه که ی به تال ده کری و خوئی به یه که وه ناگری و له سه ر قاپیکدا په رتویلاو ده بیته وه و ده بی به ده له مه... له م حاله ته دا جه لی و کیتکه که بی شیبوه و دیه نیکی دیاریکراون... به لام بۆ تام و له زه ت و هه رس کردن هیچ جیا وازییه کیان له گه ل کیتی نه ندازه دار و جه لی قالب گرتو دا نییه، جیا وازییه که ته نها له وه دایه که وه ک شیبوه سه رنج راکیش و جوان نین، به واتایه کی دیکه: که مرؤف سهیری کیتکی بی شیبوه و جه لیبیه کی ده له مه بی ده کا خوشحال نابی. ئیمه، له هه موو شتیکدا، شیبوه مان به لاهه گرنکه... بۆ نمونه - ریکوییتی ژووریک، جلوه رگی زه لامیک، قه تیش چه به سه ر میتزیک ناریک ناکه یین، کابراهه کی پیس و چه په ل، نه گه ر بتوانین هه ست به هیتزی سیحراوی و جوانی و هونه ری زمان بکه یین، یان بتوانین ده رک به نه یینی وشه کان بکه یین... نه وسا چه ز ناکه یین گوی له قسه یه ک، یان گفتوگو به ک بگرین که هیچ په یوه ندییه کی مه نتقی تیا نه بی... هه روه ها چه زیش به وه ناکه یین نووسینیکی زور ناریک بخوتینییه وه، به ره له وه ی نه م کتیبه دابنیم بیرم له وه کرده وه په یه وه ی پیلان و پرؤگرامیک بکه م بۆ نه وه ی کتیبه که فورمیکي - شیبوه - جوان و په یوه ندییه کی مه نتقی بگریته خوئی.

له وه ده چی نه م چه ز و ئاره زوه بۆ فورم شتیکي خوش و ده گمه ن بی... من ناتوانم نه م مه سه له یه شی بکه مه وه و ناشتوانم قه ناعه ت به خۆم بکه م که له توانمدا بی له شیبوه ی شیعری بکۆلمه وه و بیخه مه به رچاوان. نه م حاله ته په یوه ندی به و هیتز و شکۆمه ندییه وه هه به که و له مرؤفیک ده کا به شتیک بلتی - «نه مه یان جوانه...!» من چه ز له چه خماخه و شریخه ی برووسک و گقه ی ره شه با ده کم، چه ز به وه ده کم له ده ریایه کی سه رشیتدا مه له بکه م، وای بزانم هه موو که سیک به خوره می جوگه له و رووباری به ته وژم سه رسامه، یان گیتزه لووکه ی ده ریایه ک، به فر و باوو بۆرانیسه هه مان موچرکه و ته زوو به مرؤف ده به خشن... واتا به م دیارده و دیه نانه هه لده چین و سه راسیمه ده بین، هه رچه نده چه ز به هیتمی ده که یین و به دوا ی کپی و خاموشیدا ده گه رپین، نه وانه ش که پر به دل، به راستی، به گوروتینیکی زوره وه ده ژین... چاک ده زانن که هه ندی حاله تی وای هه به مرؤف ده خاته ژیر ده ریایه کی پری سۆز و عاتیفه، ناسکییه ک که وه سف ناگری، یان خوشی و سه رسامیه کی کتوپر... نه مانه هه مووی ده بن به نه زمونیکی پر و ته واو و له یادنه چووی رۆزانی ژیا نمان، له وه ده چی - جوانی - بی به دوو به شه وه و ئیمه ش به هه ردووکیان سه راسیمه بین: یه که میان: جوانی فورم (شیبوه) - واتا جوانییه کی خاوه ن شیبوه و دیه نیکی دیاریکراو. دووه میان: جوانییه کی خاوه ن شیبوه و... بی نه ندازه ی دلرفین... هه لبه ته جووری دووه میان زور کیتوبانه و سه ره تایی تره... نه ک هه ر نه وه نده... به لکو کونتر و له پیشتریسه. به هه ر حال... نه و خوشییه کی که له شیعریکه وه هه ستی پی ده که یین: که م تا زور ده گه رپته وه بۆ جوانی فورم و شیبوه که ی. زوره ی شیعره کانی (ویتمان) و هه ندیکي (بله یک) له م یاسایه به درن. ده توانین بلتین: نه و تاقیکردنه وه ئیستاتیکییانه ی - جمالی - که له کتیبی «شیکردنه وه ی شیعری» دا به رچا و ده که ون پایه ندن به جوانی شیبوه ی شیعری، ئامانجی نه م کتیبه ش شیکردنه وه ی نه و شتانه یه که شیاوی شیکردنه وه ن. نه و شته سه رسوره یته رانه ی که ده میتنه وه و شیاوی لیدوان نین... هه روه کو

خۆيان دەمپننهوه و دەستيان لى نادرى.

ليره دا... حەز دەكەم سەرنجستان بۆ لايەنئىكى گىرنگ رابكئىشم.
شەيكردهوهى شىعر پىويستى بە پەلەپەل نىيە. زۆربەى خەلكى، بۆ
مەبەستى دەرچوون لە قوتابخانە يان بۆ ئەوهى دلى مامۆستاكەى خۆش كا،
لە روانگەيەكى تەسك و بە نامانجئىكى چەوتەوه لە فەلسەفەى شىعر
نزيك دەبنەوه... بە گشتى ئەم حالەتە وا دەكا كەس تام و لەزەت لە شىعر
نەكا، بەلكو بە پىچەوانەوه: خۆشەويستى شىعرى لەلا دەكوژئى. گەلئى
پىشم ناخۆشە ئەم كئىبە بىتە ماىەى ئەوهى خەلكى قىنى لە شىعر
بىتەوه.

ئەگەر، شىعر، لەلای تو شتئىكى بى بايەخە... تەكا دەكەم واز لەم
نووسىنە بىنە و چىتر مەبخوئىنەوه. هىچ كئىبەك ناتوانئى وات لى بكا
شەيداي شىعر بىت... تەنەها كئىبى شىعر دەتوانئى وات لى بكا شىعەر
خۆش بوئى. ئەگەر رۆژئىك لە رۆژان هەستت بەوه كرد بئى شىعر
ناحووبىتەوه، يان هەستت كرد ئەوپەرى كەمى و نەنگىيە گەر حەز بە
شىعر نەكەيت... پرۆ چەندەها ديوانە شىعرى هەلبژارده بكره... يان ئەوه تا
ليره و لەوى بە قەرز وەرى بگره و بىخوئىنەوه. بە قوولئى شىعەرەكان
بخوئىنەوه تا ئەو حەلەى شىعرى شاعىرئىك بەدل دەبئى و وات لى دەكا
چەند جارئىك بىخوئىنەوه... پاشان بە دواى چەند شىعەرئىكى دىكەى
هەمان شىعەردا بگەرئى تا وات لى دئى هئىدى هئىدى پتر تام لە شىعر
وەردهگرىت و زياتر حەوسەلەى شىعر خوئىندنەوت دەبئى. لەوانەشە دواى
ماوئىەك وات لى بئى بەدواى ئەو هۆيانەدا بگەرئى كە تو بيان گۆرى و
وايان لى كردىت ببىت بە دەروئىشى خەلوه تگای شىعر، ئەوسا دەتوانىت
چەندەها كئىبە دەر بارهئى - شىكردهوهى شىعر - بخوئىنەوه.

هەلبەتە... هەتا گەر كەسئىك، بۆ مەبەستى دەرچوون لە
تاقىكردهوهيەك، لە ئەدەب نزيك كەوتەوه... پىوستە لە روانگەيەكى
راستەوه بۆ مەبەست و نامانجەكانى پروانئى، ناكرى پروگرام و كئىبەكانى

فەرامۆش بكا، بەلام ئەگەر لەژئىر بارئىكى ناهەمواردا و لە روانگەيەكى
نارئىكەوه لە شىعر و ئەدەب هاتە پىشەوه... ئەوه ئاكامەكەى دياره...
زەرەرى بۆ پەزەكە نىيە.

لەوانەشە تو حەز بەوه بكەى بۆ خۆت، لەژئىرەوه و لە دلى خۆتدا، شىعر
بخوئىنەوه... و اتا: زەوقى ئەوت نەبئى بە دەنگ بىخوئىنەوه، يان حەز
بەوه نەكەى يەكئىكى تر بوئى بخوئىنەوه. لەوانەيە چەند كچئىكى شەرم
بە زىقەزىقەوه جوانى شىعەرەكەت لەلا بشوئىن، يان چەند هەرزەكارئىكى
دەنگ گر و ناخۆش... يان مامۆستايەك بە شىوئىەكى نارئىك و ناخۆش
بنەرئىنئى و كەچى وا بزائى بە سۆزەوه شىعەر دەخوئىنەوه... ئەوسا بەلاتەوه
سەير نەبئى گەر شىعەر لەبەرچاوا بكەوئى. هەلەدە گوئى لە هەندى شاعىر و
كەسانى وا بگرىت كە بە تام و تاسووقەوه شىعەر دەخوئىنەوه... ئەوسا بزائە
چۆن سەرسام دەبىت.

بە شىوئىەكى نمونەيى... هەموو رەخنەيەكى ئەدەبى لە تام و چىژئىكەوه
سەر هەلەدەدا. ئەوهى هەستى پى دەكەين ئەويە كە ئىمە شتئىكى بە تام و
دلخۆشكەر لە دەقئىكى ئەدەبىدا دەدۆزىنەوه، بۆ ماوئىەكەيش قەناعەت بەو
خۆشى و لەزەتە دەكەين، پاشان... هەست و هۆشى مرۆقئىكى زىت و زىرەك
تەنەها بەوئىندە رازى نابئى... بەلكو زۆر بە وردى بە دواى ئەو هۆبەدا
دەگەرئىن كە واى لى كردووئىن تام و لەزەت لەو شاكارە ئەدەبىيانە بكەين،
سەيرە... لەوانەيە هۆى ئەم تام و لەزەتەش پەيوەندى بە مەسەلەى
(جوانى) يەوه نەبئى. لەوانەيە تو بە شىعەرئىكى -لاهووتى- يانە سەرسام
بىت، يەكئىكى دىكە حەز بە شىعەرئىك بكا: تەنەها لەبەرئەوهى وشەكانى
بەجىن و هارمۆنىيەتى -ئىقاع-ى تىدايە، كەواتە رپئى تئى دەچئى تو
چەندەها جار بە تامەوه شىعەرئىك بخوئىنەوه تەنەها لەبەرئەوهى ئىقاعئىكى
خۆشى هەيە... يان تەنەها لەبەرئەوه دەبخوئىنەوه چونكە بىرۆكەى ناو
شىعەرەكە پەلە بەپەلە دەگاتە چلەپۆيە، لەوانەشە سەروا كئىشى شىعەرەكە
لەگەل خۆبىت ببا... بە رادەيەك كە تو بە هىچ شىوئىەك ناتوانىت جىگۆرئى

به وشه‌کان بکه‌یت.

که بۆ یه‌که‌م‌مجار به‌نیو جیهانی شیعردا ده‌گه‌رپین و ده‌که‌وینه شیکردنه‌وی، به هه‌رچی شیوه‌یه‌ک بێ، ئەم شیعره ده‌شیوتین. واتا به پارچه پارچه کردن و هه‌لوه‌شاندنه‌وی ئەو شیعره جوانی رووخساره‌که‌ی ده‌شیوتی. یه‌که‌م تاقیکردنه‌وی به بایه‌خی هه‌ر که‌سێک له‌گه‌ل شیعردا مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر زاتییه، هه‌زیش ده‌که‌ین ئەم هه‌سته هه‌ر به نه‌یتنی لای خۆمان بمینیتته‌وه وه‌ک هه‌ست و نه‌ستی یه‌که‌م هه‌ز و ئەوین که هه‌میشه هه‌ز ناکه‌ین خه‌لکی دیکه پێ بزانی... یان ئەزمونیتکی رۆچی و زاتی سه‌بارت به مه‌سه‌له‌یه‌کی نایینی. له‌وانه‌شه وا هه‌ست بکه‌ین گه‌ر زۆر به وردی و له نزیکه‌وه شیعرێک شی بکه‌ینه‌وه و هه‌لته‌ک و داته‌کی زۆری پێ بکه‌ین، له‌وانه‌یه به‌م شیوه‌یه له جوانی و پیرۆزی ئەو شیعره که‌م بکه‌ینه‌وه... بۆ نمونه: که‌سێک که جیی ریزی ئیمه‌ بێ... نابێ رێ و ره‌سمی دۆستایه‌تی له‌گه‌لدا بشکینین. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا... گه‌ر بتوانین به‌ویه‌ری زه‌ه‌رکه‌یه‌وه شیعر شی بکه‌ینه‌وه و به‌ش و پارچه‌کانی له یه‌کدی جوێ بکه‌ینه‌وه و هه‌لی وه‌شینین... ئەوسا تام و له‌زه‌تی شیعره‌که له‌لامان قوولتر ده‌بیتته‌وه به‌وه‌ی که چاکتر لێی حالی ده‌بین... به‌م شیوه‌یه‌ش شیعره‌که له‌به‌رچاو ناکه‌وی. شیعرێ چاک دوا‌ی خۆیندنه‌وه‌ی بیسته‌مین جاریش تام و له‌زه‌تی خۆی ون ناکا، بۆ هه‌میشه نه‌یتنی و شتی تازه‌ی تیا ده‌دۆزینه‌وه... گرنگیش نییه‌ نه‌گه‌ر تا ئەویه‌ری په‌گه‌ز و به‌شه‌کانی لێک بترازین و هه‌لی وه‌شینین... چونکه هه‌ر کاتێ ئاوری لێ بده‌ینه‌وه و به دیارییه‌وه رابمێن پارچه و په‌گه‌زه‌کان وه‌ک جارێ یه‌کدی ده‌گرنه‌وه و ده‌بنه‌وه شیعره به‌تامه‌که‌ی یه‌که‌مجار.

خوینده‌واران هه‌میشه له‌وه به‌گله‌یین که هه‌موو په‌خنه‌یه‌ک پره له چهنده‌ها وشه و زاراوه‌ی گه‌لی گران... هه‌ندی له‌و وشانه له‌به‌رده‌م خوینده‌ری لاواز و ته‌مه‌بل له سپیل و رینوسدا ده‌بن به کۆسپ و گرتی ناخۆش... بۆ نمونه: له په‌خنه‌ی شیعرێ ئینگلیزی‌دا چاوت به‌م جوهره وشانه ده‌که‌وی

(onomatopoeia) مه‌به‌ستیش له‌م زاراوه‌یه ئەو کردار و ناوانه ده‌گرتته‌وه که گوزارشت -ته‌عبیر- له ده‌نگی دیارده و شته‌کان ده‌کا: به واتا: ده‌نگی وشه‌کان گوزارشت له مانا و مه‌به‌سته‌کانی ده‌کا... هه‌ر بۆ نمونه: گه‌هی با، زیکه‌ی ده‌رگا، هاژه‌ی رووبار، قیره‌ی بۆق... هتد. یان وشه‌ی (alliteration) که به عه‌ره‌بی پێی ده‌وتری (الجناس الاستهلالی) واتا: دووباره‌کردنه‌وی پیتیک له سه‌ره‌تای چهنده‌یه‌ک... بۆ نمونه "شنه، شه‌بو... شه‌مال... هتد. هه‌لبه‌ته به‌کاره‌ینانی ئەم جوهره زاراوانه هۆی خۆی هه‌یه.

ئیمه ده‌توانین ناو سکی که‌رویشکیک هه‌لبدرین و له هه‌موو ئەندامه‌کانی له‌شیشی بدوین و بۆ زه‌لامیتکی دیکه‌ی باس بکه‌ین و بێ ئەوه‌ی یه‌ک زاراوه‌ی نیو دونه‌ی -نه‌شته‌رگه‌ری- به‌کارین. له‌م حاله‌ته‌دا ده‌توانین کۆمه‌لی ناوی وا دابته‌شین که لای هه‌موو که‌س روون و ناشکرا بێ... وه‌کو کیسی هه‌ناسه، کیسی خواردن، بۆری خوتن، که‌ره‌سته‌ی بیروه‌ش... به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەم چه‌شنه وشانه سه‌یر و نااساین... وا دینه به‌رگویی که منالانه و عه‌نتیکه بن، له هه‌مان کاتیشدا له‌نیو خه‌لکیدا نه‌بۆته باو به گه‌ده بلێی کیسی یان سندووقی... یان هه‌گه‌ی خواردن، بۆیه ده‌بێ بگه‌رپینه‌وه سه‌ر ئەو وشانه‌ی که هه‌موو خه‌لکی په‌سندیان ده‌کا. به‌م چه‌شنه کۆمه‌لی زاراوه‌ی (terms) په‌سندکراو بۆ مه‌به‌ستی وه‌سفی ته‌کنیکی شیعر به‌کار بێ: خزمه‌تیک زۆرمان ده‌کا و ته‌نها له‌م په‌گه‌یه‌وه سه‌رمان لێ ناشیوت و هه‌ول و وه‌ختیشمان به‌فیرۆ ناروا. هه‌ندی جار کاتیک زۆرمان بۆ ده‌گه‌رپته‌وه... به تابه‌تی کاتێ قوتابیه‌ک زاراوه‌یه‌کی په‌خنه‌یی به‌کار دین، بێ ئەوه‌ی مانای راسته‌قینه‌شی بزانی، به نیازی ئەوه‌ی مه‌به‌ست و ئاکام بپیک. ده‌بێ ئەم زاراوانه‌ش بۆ مه‌به‌ستی له یه‌کدی تیگه‌یشتن به‌کار بێ، نه‌ک بۆ ئەوه بێ خه‌لکی سه‌رسام بکه‌ین تا پیمان بلین - «ئهم په‌خنه‌گره زۆر تیده‌گا...!» که‌واته شتیک چاکه‌ گه‌ر شاره‌زای چهنده‌ها زاراوه‌ی په‌خنه‌یی بین، به‌لام ئەی ئەگه‌ر له شیعرێکدا

چەند شتیک سەرئنجی ڕاکیشایت و بەدلت بوون... بە ڕاددیهک که حەز بەکە ی لیبان بدویتی، وەلئ هیچ زاراوه و ناو و وشە ی ڕەخنەگرانه شک نابهیت که له تیبینی و سەرئنجەکانتا بەکاری بپینیت... گیر مەخۆ و دامەمیتنه... زۆر ئاساییه و دەتوانیت بەو پەری سانایی ئەو وشانە بەکار بپینیت که له فەرھەنگی زمانەوانی خۆتدا هەن... ئەگەرچی زاراوه ی گونجاو ئەم ئەرکە ئاسانتر دەکا... بەلام تۆ ئەگەر ئەوەندە وریا و هەستیار بیت که تام و لەزەت له شیعەر بەکەیت... هەلبەتە ئەوەندەشت له دەست دێ و وشە و دەرپینی تاییهت بە خۆت بدۆزیتەوه تا بتوانیت هۆی ئەم تام و لەزەتە شی بەکەیتەوه.

هەمیشە شتیک (نەپتیبه) له شیعردا دەمیتیتەوه که هەرگیز ناتوانین لیبی بدوین و شیبی بەکەینەوه، چونکه ئەو نەپتیبه بە تەنها له بوونی شیعەرە کەدا نییه... بەلکو له «یەکتیتی» شیعەرە کەدا هیه، بەواتا له بەشتیکی یان ڕەگەزێکی شیعەرە کەدا نییه... بەلکو له «یەکتیتی» شیعەرە کە دا به. ئەگەر هەولێ ئەو بەدەین و بمانەوێ ئەو تێ بەگەین بۆچی شیعەرێک تام و لەزەتمان پێ دەبەخشێ، لەم حالەتەدا، چار نییه، دەبێ هەموو ڕەگەز و بەشەکانی شیعەرە کە له یەکدی جوی بەکەینەوه و هەلێ وەشپنن... هۆی ئەم هەلۆهەشاندنە وەش زۆر ئاشکرا به... هەرچەندە ئێمە دەتوانین هەموو ڕەگەز و لایەنەکان بە یەکەوه و له یەک ساتدا ببینن، بەلام ناشتوانین له یەک کاتدا و دەستبەجێ وەسفی ئەو هەموو لایەن و ڕەگەزانه بەکەین، هەر وەها ناتوانین له یەک ساتدا بیر له دوو پستە ی ئالۆز و تەواو بەکەینەوه. دوا ی ئەو هەموو لایەن و ڕەگەزەکانی شیعەرێک هەلۆهەشپننەوه: ئەو ڕەگەزانه ی که شیعەرە کە یان دروست کردووه... له کۆتاییدا شتیک هەر دەمیتیتەوه... ئەو شتەش (ڕەگەز) جوانیی شیعەرە کە به، یان دەکا لایەنی شتێواز - واتا: فۆرمی شیعەرە کە، که دەلێین: جوانی یان (فۆرم) ی شیعەر: مەبەستمان تیکەلێ و بەیەکەوه گونجانی هەموو ڕەگەزە سەرەکییەکانی شیعەرە کە به. با ئاشکرا قسە بەکەین... ئێمە

ناتوانین لەم نەپتیبه بەگەین و ناشتوانین ئەم جوانیبه شی بەکەینەوه، بۆ نموونه: گەر ئێمە ناو سکی کەرۆشکێک هەلبدرین و له دوایدا بمانەوێ ژبانی پێ بیەخشینەوه، دەبێ هەموو ئەندام و پارچەکانی لەشی بخەینەوه شۆینی خۆیان، شیعەر، وەک کەرۆشک نییه، دوا ی هەلۆهەشاندنە وەش دەکرێ زیندووی بەکەینەوه، بەلام ئەو «یەکتیبه زیندووه ی» له شیعردا به هەرگیزاو هەرگیز، بە شتێو بەکی رێک و جوان، نه پیناسه دەکرێ و نه شی دەکریتەوه.

ئێمە دەتوانین دیارده و ڕەگەزەکانی فۆرمی شیعەرێک شی بەکەینەوه و لیبی بدوین و له هەمان کاتیشدا له یەکیدیان جوی بەکەینەوه، چونکه شتێوی -فۆرم- ی شیعەر، هەمیشە، ئاشکرا و لەبەرچاوتره له شتێوازی پەخشان، ئەمەش یان لەبەرئەو به که شیعەر با بەتیکێ میتروویبی زۆر کۆن و سەرەتاییه، واتا یەکتیکه له بابەتە هەرە کۆنەکانی ئەدەب، سەرباری ئەوەش... له هەموو بابەتەکانی دیکەش جوانتره. کۆنترین شیعەر، وەک ئێمە ئاگامان لێ بی، له مەبەست و ناوەرۆکدا بابەتیکێ کۆمەلایەتی بووه: هەندێ جار شیعەر بۆتە دیوان و دەفتەری دا بونەرتی هەموو خێل و تیرەکه... بۆتە بەیت و بالۆره، نوشتە و دیوجامە، هەندێ جار وەک بابەتیکێ پیرۆزی ئایینی سەیری شیعەر کراوه، هەندێ جار ییش بۆتە گۆزانیبه کی میلی و چیرۆک و سەرگۆزشتە و کارەساتی تێ خزاوه، هیچ بۆنە و جەژنیکێ ئایینی و بگره سەماش بەبێ شیعەر نەبووه و نەکراوه. بەلام ئێستا، لەم سەر دەمەدا شیعەر لایەنیکێ زۆر زاتی وەرگرتووه، مەبەستم ئەو به بلیم: شیعەر پە یو نەدییه کی توندوتۆلی بە ناخی شاعیرە کەوه هەیه... تەقاندنەوه ی هەموو شتە شاراوەکانی ناخی شاعیرە، جاری وا هەیه دەبێ بە دان پیاوان، تا ئێستاش شیعەر جەماوەریکی فراوانی خۆی ماوه و رۆلێکی کۆمەلایەتی و رۆحی گەوره دەبینێ. لەبەرئەو به، شیعەر، یەکتیکه له بابەتە هەرە کۆن و سەرەتاییه کان، دەبینن له هەموو بابەتەکانی دیکه پتر فۆرمیکێ بەرجەستە ی هەیه. مەبەست له وشە ی -بەرجهستە- ئەو به نییه که -فۆرم- تەنها لایەنی ماتریالی -

مادی- ھەبىي و بەس... چونكە ئەگەر وابىي: فەرھەنگىك لە دىوانە شىعەرىك لاپەرەي زۆرتەرە و قەوارەشى گەورەترە، بەلكو مەبەستمان ئەو دەپە كە ئىمە دەتوانىن لە پىگەي ھەست و نەستەوہ فۆرمى شىعەر بىيىن، بۆ نمونە: چا و گوچىكە، لەم بوارەدا، يارمەتییەكى زۆرمان دەدەن. منالانى زۆر بچووكيش تام و لەزەت لەو شتانە دەكەن كە ئىقاع و مۆسىقاى ھەبە، زۆر بەشمان حالەتى واى بەسەردا ھاتووە كە بە ئىقاع و مۆسىقا و دەنگەكانى شىعەرىك سەرسام بووہ بى ئەوہى بە تەواوى لە ماناى شىعەرە كە گەيشتەي.

لەنئىو جىھانى رەخنەدا، ھەرۆك ھەموو بابەتییكى ئەم ژيانە، شتەكان پەيوەندىان بە يەكەوہ ھەبە، بەلام بۆ ئەوہى ئەم كەتیبە- شىكردنەوہى شىعەر- ئالۆز نەبى... ھەول دەدەين فۆرمى فيزيائى- مەترىالى- لە فۆرمى فيكرى و روحى و- ذھنى- جيا بگەينەوہ. فۆرمى فيزيائى ئەو رووہى كە لەسەر لاپەرەكان دەبىنرى، لەوہش گرنگتر: دەنگى شىعەرەكە يە. ئەمەشيان دوو جۆرى ھەبە: يەكەميان- دەنگ و سەداى شىعەرەكە يە لەو كاتەى يەكئىك بۆمانى دەخوینتەوہ، دووەميان ئەو دەنگەكە كە لەناو مەتیشكى خۆماندا دەخوینتەوہ. شىوہش زۆر شت دەگریتەوہ... لەوانە: مۆسىقا و ئىقاع، سەروا و كيش، بەرزونزى ئىقاعى شىعەرەكە، چەندەھا جۆرى جياواز لە دەنگ و سەدا و زرنگانەوہ و دووبارە كردنەوہ. شىوہى فيكرى- ذھنى- ناوەرۆك دەگریتەوہ، جگە لەوہش ئەوہندەى مەسەلەكە پەيوەندى بە ئەدەبەوہ ھەبە بناغەى زمان و رىزمانيش دەگریتەوہ، زنجيرەبەكى مەنتقى شتەكان، بە يەكەوہ لكان و گونجانی ھەست و ختوورە و وینە و بىرۆكەكانى شاعیرەكە، جگە لە فيكرەبەكى زال و سەرەكى، بەمەرچى فيكرەكەش پابەند و تىكەل بە ھەست و سۆزى شاعیرەكە بى، ئەم ھەموو پەگەز و شتانە يەكدى دەگرن و دەتوینەوہ تا ھىزىكى لە بن نەھاتوو بە شىعەرىكى چاك بىەخشن و لەو پىوہش كار دەكاتە سەر ھەست و نەستى ھەموومان و ئەو جوانیبەش كە لە شىعەرەكە داپە سەرتاپاى خەيالمان داگير دەكا.

ئەو جىھانەى كەتیب بونىاتى دەنى

نوسىنى: دەبلىو، ئىچ، ئۇدن

بۆ نوسىنى كەتیبان ھىچ كۆتايىبەك نىبە، «ئىمە كە بەردەوام كەتیبىكى زۆر دەخوینتەوہ، لە سۆنگەى ئەوہوہ ھاتووە كە خەلكىكى زۆر ناسىن». چەند سالىك لەمەوبەر ئىليەت-ى شاعیر قەسەبەكى واى كرد. ئەم بەيانىبە كە لە خەو ھەستام؛ بەخۆم وت «ئەو قەسەبە راستە». بەلام من چۆن توانىم پروا بەو قسانە بكەم؟ ئاسانە... من چووم كەتیبى ئەو كەسانەم كرى كە قەسەى وا دەكەن، دەستەم كرد بە خویندەنەوہيان. ھەن كە دۆى خویندەنەوہ قەسە دەكەن، بەلام ناخوات... چونكە بۆ ئەوہش دەبى مەنتق و قەسەى بەجى و ئەزمونى خۆت ھەبى، دەبى بزائىت بۆچى خۆشبت لە خویندەنەوہ دى، يان بۆچى رەتى دەكەبتەوہ.

ئەوانەى كە دژ بە كەتیبان دەوہستن لە دوو ئاستدا قەسە دەكەن. يەكەميان: روانىنىكى سايكۆلۆژيانەبە و پرواى واى كە «ئەدەب» چونكە پەگ و رىشەى دەگەریتەوہ سەر خەيال (جا چ شىعەر بى و چ چىرۆك) پتر خۆى لە زىندەخەوندا غەرق دەكات، ئەو كەسانەشى كە شەيداي ئەدەبن، بۆيان زۆر زەحمەت دەبى خۆ لەگەل داواكانى واقىعدا بگونجىن. خۆ لەوانەبە ئەم بۆچوونە يەك تۆزقال راستى تىبا بى، بەلام تۆزقالىك و بەس. گرپان ئەو قەسەبە سەد دەر سەد وابى، نایا ئەوہيان چى دەگەبەنى؟ لە وەلامى ئەوہدا دەلېين كە مەرۆف خۆى ھەزى لەو خۆ غەرقكردنەبە دەنئىو خەو و خەيال و زىندەخەوندا، ھەتا گەر ئەوہ خالى لاوازى بى لە مەرۆفدا، دەبى بە راستىبەك و خۆھەلخەلەتاندن دادمان نادات. ئەو كاتەى كە دەبى وەلامى نامەى ھاوپىكانم بەدەمەوہ، ناچار دەبم كە چىرۆكى پۆلىسى بخوینتەوہ، ئەگەر چىرۆكەكان لەگەل خۆيان نەبەردم، ناچار دەبم كە بە دواى فېلئىكى دىكەدا بگەرېم.

دوو هه مین بۆچوون که ده کړی حیسابی بۆ بکړی پروای وایه که زمانی کهسانی خوینده وار پر له حکمهت و ههستی بهرز و مهنت که دهکا نهو شتانهی له دوتویی کتیبه کانداه نووسرتین، له زور حاله تدا نهو زمانه ده کړی نرمتر و دابه زیوتر بی لهو زمانه ی که کهسانی نه خوینده وار پیتی ده دوتین - با بیرسین له رومانیکی «دی. ئیچ. لورانس» دا چنده ژبانی تیایه؟ هه ندیک پروایان وایه که نهو نه زمونه ی له ناو کتیبان ده ست ده که وئ، نه زمونی راسته قینه نییه، به لکو ده کړی بلتین نه زمونی (دهستی دوو هم) ه که به بهر اورد له گه ل نه زمونی ژباندا کورتی دینئ، ژبانیک که بی کتیبه، مرؤف وهک زنده وهر نه خولقاوه که خورسکانه بۆ ژبان ناماده کرابئ، به لکو زوری شته کان له دهستی دوو هه وه بۆ دئ، له خه لکی دیکه وه. گهر بیت و به نه زمونی راسته و خوی خومانه وه پابه ست بین، بهو شتانه ی که پیتیان دهوترئ (یه کهم ده ست)؛ نه و دیان جگه له نه زمونیک (حسیانه) ههسته وهرانه هیچی دیکه نییه. گهر وای دهبئ له نیو دارستانه کان بژین و سه رله نوئ له سه ر گژوگیا بله وهر پین. گهر پروا به وه بیتین که که سیک خوینده وار پایه ی له که سیک نه خوینده وار نرمتر بی سه باره ت بهو مه سه له یه ی که زووتر درکاندمان، که واته دهبئ بلتین جوړی نهو نه زمونه ی که که سیک خوینده وار له کتیبان دهستی ده که وئ زور نرمتر بی لهو شته ی که جووتیاریک دهستی ده که وئ نهو کاته ی له گه ل باوکی یان دراوسییه کانداه مامه له ده کات. چاره سه ر له وده ا نییه که سانیک له کتیب خوینده وه بتوریتین، به لکو جوانی له وده ایه خه لکی به وه رابهیتین که تا پیتیان ده کړی کتیبی باشتر بخویننه وه.

قسه کردن له سه ر نه خوینده واری سه رمان لی ده شپوینی گهر بیت و له گه ل خوینده واری و نیشانه و هوکار و ئاکامه کانی بهر اوردی بکه یین. دهردی راسته قینه ی هم شارستانیه ته ی له مرؤکه دا هه یه که ته قینه وه یه کی ته کنولوژی گهردی به خو به وه دیوه نه ویه که تا بی دیواریک ته ستوورتر هه لده چنی، دیواریک له نیوان قه واره و دؤخی نهو ریکه خسته

کو مه لایه تبیه ی که داوای به ره می زور و هه رزان ده کا، له ولاوه ش کو مه لگایه کی ساغ له بواری رامیاری و سایکولوژی. نهو کاته ی «نه رستق» وتی کو مه لگایه ک که شیاوی نه شونوما بی؛ دهبئ هه ر یه ک له تاکه کانی نهو کو مه له بتوانئ دراوسییه کانی خوی بناسئ و له یه کدیان جیا بکاته وه، نهو کاته ی که «نه فلاتون» وتی ژماره ی دانیش تووانی کو مه لگه ی نمونه یی (۵۰۴۰) که سه: نه وان، هه ردو وکیان، ده یانویست به ئاکامیک دروست بگه ن له بونیاتنای جوړیک له مرؤف که له رووی رامیاری و رو حیشه وه مرؤقیکی تهن دروست بی، که دیاره میترو به درتژی قوناغه جیاکان هه ولتیک له و جوړه ی داوه و جهختی له سه ر کردو وه... وده یهیتانی نهو دؤخه خه ونی زوریه ی فه یله سو فسه کان بووه. ده که واته چۆن بتوانین کیشه و گرفتگی که لوپه لی زور و هه رزان له به رامبه ر کو مه لگایه کی شارستانیدا چاره سه ر بکه یین؟ که م که س هه یه بویری بلتئ «من ده توانم و ده یزانم.» تنها راستییه ک که من بیزانم نه ویه که به لبردنی کتیبه کان هیچ گرفتیک چاره سه ر ناکړی.

گریمان نهو کو مه لگایه ی ئیمه وهک هه نو که ی وایه، به لام هه رچی نووسین و تو مار هه یه لی دهر کراوه، بابلتین کو مه لگایه کی پیشه سازمان هه یه بی چاپه مهنی، بی تایپ رایتهر، بی مه کینه کانی کوپی کردن و له به رشو زینه وه. له م حاله تدا دوو شتی بهرچا و به ره و پیشه وه ده چن، نه وانیش (یاده وهری - ذاکره) و (نووسین به ده ست)ن. له م حاله تدا دهبئ هه ر له زووییکه وه، واتا له سه ره تای ته مه نه وه، وامن رابهیتین که هه ر به دل شت ره وان بکه یین، هه مو نهو شتو ازانه فیر بین که وامن لی ده که ن ئاسان شته کان نه زهر بکه یین، دیاره هه ر که سیک خه تی ناخوش بی و نه خویندریتته وه، رهنگه زور به زه حمه ت نانی ده ست بکه وئ. هه مو نهو ئیشوکارانه ی که پیوستیان به پسپوری و شاره زایی دهبئ، وایان لی دئ به تنها بۆ نهو که سانه تهرخان بکرتین که ته واکارامه و لیها توون، له وانه شه وای لی بی که به میرات ده ستا وده ست بکه ن. نه و ساش

پیتوستی هه بوونی زانیارییه کی زۆر له مێشکدا بۆ ههر کارێک، یان گه یشتن بهو هه موو دهستنووسه دهگهمن و گرانبه هایانه وا دهکهن که بازنه ی کارکردن زۆر بهرتهسک بێتهوه و ئومیدی به پسیۆز بوون لهههر بوارێکدا نزیک بێتهوه له مه حال، لیره شدا ئه و ئولفهت و نزیکبوونهوه زۆره ی که له نیتوان ماموستا و قوتابیدا دروست ده بێ، به حوکمی گواستنه وه ی زانیاری ههر به زار (تۆرهل)، وا له و په یوه ندییه دهکا که زۆر درێژ بخایه نن و نزیکییه کی وای لێ بکه ویتتهوه که له په یوه ندی (فیڕکه ر/ فیڕخواز) بێی به جوړیک له په یوه ندی خێزانداری .

ته له فریۆن و رادیۆ و سینهما که کۆمه لێ باه تی فیرکردن و له زهت به خشین؛ مه رج نییه ههر له سه ره تاوه رۆلێان نه میتنی و کاربگه ری نیگه تیقیان له سه ر بێ. به لām بۆ ماوه به کی دوور و درێژتر، هه مان ئه و نیشانانه ده ره که ون که زووتر باسما ن کرد، له وانه به له دوا ئاکامدا کاستیک له حه کا یه تخوانی پیشه کار و لیزان بینه مه یدانێ، به لām به ته قلیدیکی زۆر وشک و برینگ و کۆنه خواز. گه ر له روانگه ی پامیارییه وه بروانین، پیکهاته ی ده ولته هه رجۆنیک بێ، له رووی تیورییه وه، به لām گه ر بینه سه ر گۆر په پانی واقیعی و پراکتیکی؛ ئه وه بێ گومانین له وه ی که کۆمه له که سانیک کی کۆنه پارێز حوکما ن ده که ن که ده کړی دهسته یه کی داخرا و بن و حوکم پانییه کی «ئۆلیگارکی» به رپوه بهن. له راستیشدا، هه ر دکتاتۆریک خه ون به وه وه ده بینه که له جیهانی کدا بژی که هه موو نامرازه کانی خو شی و به زم و له زهت و بگه ره هه موو شتوازه کانی ئاراسته کردنی خه لک و عه وام ئه وه ونده بهرتهسک بکړینه وه که جگه له (سکرین - شاشه) و (بڵندگۆ) هه یچی تبا نه میتنی. سینهما پیتوستی به نامییری زۆرتر هه یه، پیتوستی به پاره و به کات و به شوین هه یه (چ بۆ به ره هه م هینان و چ بۆ پیشاندان)، هه یچ پیاویکی په وان بێژ ناتوانیت له سه ر جاده به ک بوهستی و قسه بکات و سه رنجی خه لکی به لای خویدا رابکیشی گه ر زووتر ئاگاداری پۆلیسی نه کردیته وه، به لām کتیبه کان نامیلکه کان و

گۆشاره کان تا راده به ک هه رزانن و ئاسانتر دهست ده که ون، ئاسانتر هه لده گیرین، ئاسانیش ده شاردرینه وه. له کۆمه لگایه کی پیشه سازیدا گه ر جوولنه ی چاپه مه نی نه بوو، واتا هه یچ دهسته و تا قمیکی هۆشمه ند و خوینده وارت نییه... ئه مه شیان به لگه نه ویسته .

که واته خو ش به حالمان که چاپه مه نییه کی زۆر له گه ردا یه، کتیبه یکی بێ شو مارمان له بهر ده ستدا هه یه، سوپاس بۆ ئه و ده زگایانه ی چاپه مه نی و بلا و کردنه وه که چه ندین کتیبه ی به لاشما ن بۆ ده نیرن، من یه کیکم له وانه ی که له ژووره که ی خو مدا له سه ر یه کدی که له که یان ده که م که سه بهاره ت به زۆر به یان هه یچ سه رنج و رایه کم نییه؛ چونکه هه رگیز ناتوانم بیان خو نیمه وه، وه ک هه ندی کتیبه که قهت نیازم نییه بیان خو نیمه وه... بۆ نمونه «کالیقالا» و «شیکاری خه مۆکی - ئانه تۆمی میلانخۆلیا» یان رۆمانی «پامیلا». بیره کردنه وه له و هه زاره ها کتیبه ی که سالانه ده ره دهن ده مترسینێ، به لām پیتوستیش ناکات بیری لێ بکه مه وه، ئه مه یان جوانترین شته سه بهاره ت به (وشه ی نووسراو)؛ قسه ناکات تا تۆ خو ت وه ناگای نه هینێ و نه یدوینێ. (بیر له وه بکه نه وه که ژبان چه نده ترسناک ده بێ گه ر بیت و با ر و مه یخانه کان له رووی هونه ری و ئه ده بییه وه به ژووری فۆتۆگراف و هۆلی مۆسیقا به راورد بکړین).

له رووی تیورییه وه په نگه من وا هه ست بکه م که کتیبه یکی زۆر له بهر ده ستندا هه ن، به لām له راستیشدا، له وانه یه، گله یی بکه م و بلیم ئه وه ونده زۆر نین و به پیتی پیتوستی من نین، به تایبه تی ئه و کاته ی به وئ کۆی به ره هه م کانی نووسه ریکم ده ست بکه وئ که خو شم ده وئ، ئه وسه هه ست ده که م که نیوه ی به ره هه م کانی نه ماون و زه حمه ته ده ستم بکه وئ، یان ئه و کاته ی ده مه وئ کتیبه یکی تایبه ت به نووسه ریکم ده ست بکه وئ تا بیکه م به دیاری هاو رپیه کی خو شه ویستم. هه لبه ت زۆر به ی ئه و کتیبه انه ی که من ده یان خو نیمه وه شتگه لیک کی مامنا وه ندین یان ئه وه تا زۆر بیزار که رن، به لām ژبان وه ک «هینری جه میز» ده لێ - خو شبه ختانه، بۆ ئیمه مانان، گه ر کات

به فیروندانیش بی؛ نهوه جوان و مهزنانه به فیروزی ددهین، به لام خو جار ناجاریک دهستان به و شتانه رادهگات که پرن له خوئی و وروژان و هه لچوون که دهکری قهره بووی نهوه کات به فیروندانمان بو بداتهوه، نهوه کتیبانهی که و امان لی دهکهن ساتانی بیزاریمان له بییر بچیتتهوه.

دوآجار، زور دلگه رمانه ده لئین، خووش به حالمان که (کتیب) توانیویه تی جیتی (ئاخافتن) بگریتهوه و بیی به ئالتهرناتیف. خه لکی ده توانن هه رچییه کیان هه یه سه بارهت به قازانج و زبانی کتیب بیلین، سه بارهت به پر خوینی و بی خوینی کتیبان، ده توانن زیده روپی تیا بکهن، ده توانن سه بارهت به ئاستی نزمیان یان نهوه کاولکار بییهی کتیب دهیکا، به لام هه موو نهوه توهمهت و تاوانانه و بگره له وهش زباتر و کوشنده تر، به ده په ها قات خهراپتر دهکری بخرینه سهر زمانی مروفت، نهوه زمانه ی به له سه ده بی و هیچ شتییک ناتوانیت بیبه ستیتتهوه، وهک هه ر نه ندامتیکی بی گوی و که لله شهق کاری خوئی دهکات. هه رچییه کی که ده رهق به گه نجان دهوتری؛ دهکری ملی هه موومان بگریتهوه: «ئیمه، خوومان، چه نده مهزن وه ده رده که وین گه ر گویمان له قسه ی خوومان نه بی.»

ئیمه به خته وهرین که (۹۹٪) نهوه قسانه ی خوومان ده ستبه جی بییر ده چیتتهوه، گه ر وا نه بووایه؛ ده بوو خوومان به پیشیله و سه گه کان به راورد بگردایه، له گه ل نه واندان هاوتوخم بووینایه، نهوه ی من بییری لی ده که مه وه پیشنیاریکی هیچه، به لام دهکری هه ر خانه خوئییه ک خوئی پی تاقی بکاتهوه. پیشنیاره که شم ده لی: یه ک به ند کاغز بکره و له گه ل ژماره یه کی زور له قه له م، پاشان کوکتیلیکی (ناههنگیکی) شیتانه بسازینه و هاوړیکانت بانگهتشت بکه، له نیو نه م هه را و به زمه دا له هه مووان کاستر و گیلتر که له هیچ نازانی و مه به سستی نییه یه کتیک له میوانه کان بخاته ته له وه، گه ر هات و پرسیاریکی له م بابه ته ی لی کرد و قه له م و کاغزی خسته به رده سستی... پرسیاره که ش بلتی - «نه ری سه بارهت به شیعیری هاوچهرخ بیرورات چونه؟» نهوسا ده بیینی چ شیت بوونیک شیت ده بی و چ

کاره ساتیک ده قه ومیته گه ر هاته پای نهوه ی قه له م و کاغز به کار بیینی.

پهراوتیز:

ده بلیو. تیچ. ئودن: له سییه کانی سه ده ی بیسته مدا «ئودن» هیتشتا شاعیریکی لاو بوو که له گه ل کومه لیک له شاعیرانی دیکه ی وهک (ستیقن سپیدر، سی. ده ی. لويس، لويس ماکنیس گروپیتکیان دامه زرانده و ناویان لی نا گروپی «ئوکسفورد». نه م کومه له شاعیره زینده گی و روژناهی و خوین و شیوازی تازه بان له گه ل خویناندا هاورد، به وهش شیعیری ئینگلیزی نوی بۆوه. له پای هه ولی شیعیری بیانه ی خویدا توانی له سالی (۱۹۳۷) دا و له تمه نه ی سیی سالییدا مه دالیای ئالتوونی پادشا له لایه ن (جوړج-ی شه شه م) وه وه ر بگری. دوآجار باری کرد و چوه نه مریکا، له ویدا وهک شاعیر و رخنه گر ناوی ده ر کرد. له سه ر کتیبی [سه رده می ده راوکی] دا و له سالی (۱۹۴۸) دا پاداشتی - پولیتزه ر-ی وه رگرت.

سهرچاوه:

High llights of Modern Literature,

Edited by: Francis Brown

A mentor Book

چاپی یه که م ۱۹۵۴

له ستایشی گوتاری هه جوودا

نووسینی: چارلز سیبیک

هیچ پۆلیستیکی هاوچهرخى فیکر نییه ئەو قسهیه دووباره نه کاتهوه -
«هه رچییه کی که پیتی دهوتری تاییه تییه دیویکی سیاسی تیا به و هیچ
(من) یکی سه ره خووش له ئارادا نییه، هه تا گهر هه شبی... ئەوه ده بی بی
گومان بین که ئەو (من) له بهر ژه وه ندى (کو) دا کار ناکات. له هه موو
شونیکدا ده بی به دوژمن... به نیازی رازیکردنی دوا تییوره سه بارهت به
چاککردن و هینانه سه ر پتی کۆمه لگه ی مرۆقشایه تی... به لى ده بی به
دوژمنى هه ر که سیتک که بروای به وه نه بی له رووی کۆمه لایه تییه وه
(من) هه کی پا به نده و ده کرى کۆنترۆل بکرى. له ئە کادیمیای درۆکاندا که
دلگه رمی تازه تیکه له به رق، له و شونیه کی که به ته نه ا مانلان و شیتته کان
توانای ئە وه یان هه یه حه قیقته بدرکیتن... ئا له و جووره حاله ته دا هه ر
مرۆقشیک پتی له سه ر (تاکر هوی - فهردانیهت) دابگرى، به قه ولی (گۆبلز)
- وه زیری رۆشنییری هیتله ر- ده بی له قوژینیکی ژووریکدا بوه ستی و
رووی له دیواره که بی.

«ئۆرئۆدۆکسییهت»، بیرکردنه وه ی دهسته جه معی، هه رچییه کی که پتی
دهوتری چاکه و فه زیلتهت، به پیتی راسپارده ده بنه به هاکانی هه ر ئاین و
پروژه یه کی کۆمه لایه تی «یوتۆپی». تاکه گرفتیک که بی بارانی ئەو جووره
رژیمانه روو به رووی ده بنه وه: پرسیاره، ئاخۆ چۆن بتوانین ره وتی ئاسایی
مرۆق پیر بکه یین له ورووژان و دلگه رمی. له راستیدا ئایدیۆلۆژیه کان له
نه ته وه په رستییه وه بیگه ره بۆ ره گه زیه رستی هیچ په یوه ندییه کیان به
فیکره وه نییه: ئەم چه مکانه حه شارگه ن بۆ قه شه و ئاخونده کانی سه ره له نوێ
زیندوو بوونه وه؛ ئەوانه ی هه لیک له به رده م داد په ره وه ره کان خووش ده که ن
تا وه کو خو یان هه ست به بالاده ستی و سه رکه وتن بکه ن. ئەوه ی که تازه یه و
دووباره ده بیته وه له هه ر کۆیونه وه یه کی چاکه کاران ئە وه یه که ده لى - «ئیمه

ده توانین تا سه ر به خته وه ر بییه کی ئە به دی بیاریزین، ده توانین وا بکه یین
ئاسووده گی و ناشتی به رکه مال بی به و مه رجه ی قوریانی تاکه که س
بده یین.»

ئەزمونی خۆم له ناو میژوودا فییری کردم که له به رامبه ر هه ر
راگه یان دنیکی کۆگه لیدا وت و وریا بم. هه تا بۆ ره خنه گرانی ئە ده بییش؛ من
ده که ومه گومان ئەو کاته ی به گشتگیری قسه له سه ر شت و دیارده کان
ده که ن. هه لبه ته هونه ر مه ند و شاعیرانی لا و هه ن که یه کدی ده بیین و کار
له یه کتریش ده که ن، سه ر به هه مان رۆحی سه رده می خۆیانن، به لام له گه ل
ئە وه شدا: ئاخۆ هیچ ئە ده بیکی ئە وتۆ له گۆریدا هه یه که به های هه بی و به
هاوکاری گروپیک و کۆمه له که سانیک نووسرابی؟ ئایا هیچ
هونه ر مه ندیکی راسته قینه هه یه له هه ر ئان و سه رده می کدا خۆی به ته نه ا
به شیک له بزافیک (قوتابخانه یه ک) زانیبی؟ ئاخۆ هیچ که سینک هه یه که
به راستی بانگه شه ی ئە وه بکات و بلتی: من هه لگری په یامی پاش
مودیرنه م؟ بام ئەو وشه یه هه ر مانایه کی هه بی. من له هه موو جووره سیستم
و خانه کارییه ک بیزارم. هوشیاری ئیستاتیکی به من ده لى: ئەم ژنه
شاعیره ره سه نه، چونکه ناتوانیت له ژیر هیچ مارکه یه کدا پۆله ندى بکه ی.
ئەو تاکر هوییه ی که ئاماده نییه سووکایه تی به ژیان بکا و لیتی که م
بکاته وه، ده بی له هه مان کاتدا به مه زن و پیروژ رایبگری و به رگری لی
بکات. بۆ وه ستانیش به رووی که سانی زمان دریتز، گه ر پیوستی کرد
مرۆق بگه ریتته وه ناو فه رهنگی جنیوه کان... با هه بی...!

شاگه شکه بوونی یه که مم که هه رگیز له بییر ناکری، یه که م خووشی که زمان
پیتی به خشیم ئەوه بوو که توانیم «وشه ناشیرین و پیسه کان» بدۆزمه وه.
له وه ده چی ته مه نم سێ چوار سالان بووبی که بۆ یه که م جار گۆیم له و قسه
ناشیرینانه بووبی. ئەو کاته ی فییری وتنه وه ی ئەو وشانه بووم و به
ده نگیکى به رز دووباره م کرده وه بۆ ئەوه ی سه رنجی خه لک رابکیشم، له و
کاته دا بوو که دایکم شه پا زله یه کی پیندا کیشام و پیتی وتم که وشه ی وا
دووباره نه که مه وه. ده باشه... من وای بۆ چووم که ده کرى هه ندى وشه ی

به نرخ و پر به ها هه بن که ناکرئ مرؤف به دهنگی بهرز بیانلی. ئه وه بیان به ته اوای راست نیبیه. من پوورئیکی پیرم هه بوو، بهم شیوهیه قسه ی ده کرد، هه رکاتیک زاری لیک بکردایه ته وه که سی نه ده پاراست، هه موو جار دایکم لیتی ده پاراپیه وه و پیتی دهوت- «که دیتی له بهرده می مناله کاندان اواهی قسه مه که» ئه ویش گوئی له و تکایه نه ده گرت. بوونی که سیکی وا بهم زمانه ناشیرینه وه له ولایتیکی کۆمۆنیستیدا باریکی ته اوو قورس بوو. دایکم پیتی دهوت- «له سه رینی ئیوه وه هه ره موومان ده چین به ندیخانه.» هه ندئ جار له ژبانتا ساته وه ختی وا دئ که حه ز له وه بکه یت به ده م جنیوئیکی راسته قینه وه هاوار بکه یت، ئه و ساته یه که هه ستیکی قول دامانده گری به وه ی دادوه ریه کی ره ها به پیوست بزاین و هه ره له سۆنگه ی ئه وه وه به پیستری زمانی شیاو ده ردی دلئ خویمان هه لبرئین، گالته به شته کان بکه ین، جنیو بده ین، دار و به رد داشورین و زۆر توند دابه زین. له سه رده مانئیکی زووتردا «رؤبرت برتون» له (شیکاری خه موکی) دا نووسیویه تی- «نامه وی که س ریتی ئه وه م لی بگری که هه له ی وا نه که م.» من له گه ل ئه و قسه یه دام.

ئه گه ر شتیک هه بی که به وی فراوانتری بکه م و بیگه به نم به که مال: ئه وه گه نجینه یه که یان با بلیم تویشو به ره یه که له نه فره ت.

ئه وه ی ئیستا ده یلیم له میژووی سه ده ی بیسته مه وه فیتری بووم: ته نها فیکر و بیر و بوچوونی گینه کان سه ره له نوئ به کاردینه وه. خه ونی هه ندیک له چاکخوزه کانی کۆمه لایه تی ئه وه یه بینه سه رچاوه ی جینه جینکردنی سزای سه پاندنی زیندانیکردنیکی رؤشنگه رانه... سزایه ک رۆح ساغ بکا ته وه، هه موو که سیکی بی تام که به خو به وه ده نازی، هه موو که سیکی شه رانگیز و به دره وشت و دۆراو له عیشق و سیکسیدا نیبه که خه ون به وه وه نه بینی که ئه و (نوشوستیبه سیکسیبه ی خوئی بکا به یاسا). قات و جله کانی «ماو»: ئه مرؤکه یه ک ملیار که س له وانیه ئه م جو ره جلانه له به ره ده کن و تووتی ناسا ئه و شته ده لینه وه که له (کتیبه سووره) که دا نووسراوه؛ هه ره

ئه و خه لکه ئه مرؤکه ئه و ئومیده په نهانه بز خه ون بینانی نوئ پیک دهه ین.

مرؤف هه ر کاتی هه ستی به وه کرد که زۆریه ی ئه و شتانه ی که ده یانینی و ده یانبیستی خزه تی یه ک بیروکه ده کن: ئه ویش ریزگرته له فروفیل و به ندوباو... هه ره وه ختیک یه کیک له ئیمه ده رکی به م حه قیقه ته کرد: روو به رووی ده یه ها گرفت و کۆسپ ده بیته وه. پووره پیره که ی من، بو نمونه، به ماوه یه کی دریز به ره له رؤشنبیره (پاریس) یه کان هه ستی به وه کرد که یه کیتی سۆقیه ت و ئه وانیه که پیتیان ده وترئ دیوقراتیبه میللیه کان، له سه ره وه تا بنی پی، جگه له درۆ و قسه ی پروبووچ هیچی دیکه نین. پوورم له و جو ره ژنانه بوو که له پشت ده مامک و روو پۆشه وه حه قیقه تی شته کانی ده بینی، به لام به هه موو کلۆجه کان ئه و ژنه هیچ بیروکه یه کی بیروزی سه باره ت به مرؤقیه تی نه بووه. ئه وه له به ره وه ش نه بوو که ژنیکی ده م به گله یی و سکالا بی، یان به حوکمیکی پیشین فریوی خوارد بی... حوکمیکی له سه ره ئه وه ی پروای به هه بوونی «کولانه ی ماره کان» هه بی. به لکو ته اوو به پیچه وانیه بوو. ئه م تیر به دلئ خوئی ده یخوارد و ده یخوارد وه و پیده که نی و هه ندئ جار به دزیبه وه خیانه تی له میرده پیره که ی ده کرد... له گه ل پیاوی دیکه ده چوه ناو کادینه کان.

به لام تا بلئی ژنیکی سه رپاک و دیده رۆشن بوو، دوور له شیرزه بی و شیواوی. هه ره که سیکی بدیایه پیتی دهوت که ئه م رژیتمه شویشگی ره ی خویمان زماندریژی و نه بوونی ئایدیۆلۆژیا به تاوانی سیاسی له قه له م ده دا، ئه و که سه نه گبه تانه ی که ده یانگری له سه ره بیروباوه ری جیا، به ئه ندانی نه خوئی کۆمه لگیان ده زانی، پیاوانی ئه و رژیتمه، به «مارشال تیتو» وه بیگه... جگه له زیل و زار هیچی دیکه نین. پوورم که ئه و هه موو خه لکه گیل و وره ی له ده ور به ره ی خو به وه ده بینی؛ شیت و هار ده بوو... ده ته قیه وه. رای وا بوو که خه لکانیکی ترسنوک و میتشک سست ده وربان داوه. که گوئی له رادیۆ ده بوو، یان رۆژنامه کانی به رچاوده که وت... وه ک شیت هه لده چوو و هاواری ده کرد... به رووی دایکم و نه نکمدا

دەيقرىشكاند - «ئەرى ئېۋە نارشېنەۋە كە گویتان لەم قسانە دەبى؟»

خۆ ھەتا گەر داىكم و نەنكم پىيان بوتبايە : وايە... راست دەكەى، ھەتا گەر قسەكەيان بەلماندايە، ئەو پورم ھەر دلى ئاۋى نەدەخواردەۋە، ئەو دەبوت: ئەو كۆمۆنىستانە جگە لە كۆمەللىك جووتىيارى نەخوتىندەۋار و پىساوكوژ و دەرويشى «ستالين» ھىچى دىكە نىن... بەلكو لەۋەش خەراپترن. ئەم سەبارەت بە مرۆڭ، ۋەك توخم، ھەمىشە نىگەران بوو... لە دلەپراۋكى دابوو. بەلئى مرۆڭ لە كۆنەۋە ھەروا بوو. سووكى و گىلى و ملھورى و شىتى ھەمىشە ھەر ھەبوون. ھەردوو دەستى لىكدى گىر دەكرد و سەرسام و ئەبلەق دەيخستە سەر سەرى، جار لەدوای جار ھەمان شتى دووبارە دەكردەۋە، ۋەك ئەۋەى لەۋە ئىفلىجتر بى كە ھىچى پى بىكرى. سەبارەت بە حالەتى ئەو ۋەك ئەۋە و ابوو كە نەخۆشى (ئەلىرگى) ھەبى و چاكبونەۋەى بۆ نەبى، (ئەلىرگى) لەمەر ھەر شتىكى پىس و ھەلەدا. بەلام ئەمەيان و اى لى نەدەكرد كەيفى بە ژيان نەيەت، بەلكو ئەم شىتۋازى خۆى ھەبو لە دەركردنى رۆحە شەرانگىزەكان، ئەۋەش مەسەلەيەك بوو؛ و اى لى دەكرد كە بە درىژايى رۆژكار بىكات. ئەم لەزەتتىكى شاھانەى لەۋەدا دەبىنى كە داروبەرد بە نەفرەت بىكات، وا ھەست دەكەم بى ئەۋەى بە خۆى بزانى خۆشى لەو تانە و تەشەرانەى خۆى دەبىنى، ديارە بۆ مئىش ھەروا بوو؛ مئىك كە لە پشت دەرگاكانەۋە گوتم دەگرت و بى شەرمانە پىتدەكەنىم.

لە كىتەبىكدا لەژىر ناۋى «دژۋارىيەكانى توخم» دا - جودىث لوربىر - بەدەرشتىكى ژنانە قسە لەسەر ئەو دەبەنگىيە ئەبەدەيە دەكات: «لە جىھاننىكدا كە يەكسانىيەكى تەۋا بەركەمالە؛ دەبى ھەمان ژمارە لە كچان و كوران نامادە بىكەين و رايان بەيىن بۆ زانستە سروسشتى و ئىنسانىيەكان، بۆ رايىنان لەسەر كارى فىكرى و دەستى لە بوارى ھەموو پىشەكاندا. لەئىۋ ئەۋانەى كە خاۋەنى ھەمان پلەۋپايەى زانستىن، لە ژن و لە پىسا، دەبى بە نۆرە لە ھەمان كار و پىشەدا خۆيان تاقى بىكەنەۋە، يان وايى كە پىساۋ لەو شوپناھە دامەزىن كە بۆ ژنان تەرخان كراۋە، ژنانىش

با لەو كارانەدا خۆيان تاقى بىكەنەۋە كە تەرخانە بۆ پىساۋان، بۆ ئەۋەى نىۋەى شوپنەكانى كاركردن بە پىساۋان پىركىرنەۋە، نىۋەكى دىكەشى لەلەيەن ژنانەۋە پىركىرنەۋە.

لەۋە دەچى ئەم بۆچونە زۆر جوان بى، بەلام ئاخۆ مەسەلەكە لەگەل پۆلىسەكان و ياساۋلەكانى بەندىخانەكان و سىخوړەكان چۆن بى كە ديارە پىوستن بۆ راپەراندنى گەللى كارى جۆراۋجۆر؟ باشە ئەۋانىش بەپىتى ئەو يەكسانىيەى نىوان نىر و مېدا، كە بە توندى پىتى لەسەر داگىراۋە، دابەشى سەر خانەكان و پۆستەكان دەكرىن؟ ھىوادارىن كە وايى. بەلام بىرتان نەچى... كە ئىمە لىرەدا قسەمان لەسەر تاك نەكردەۋە، كە ئەۋەيان مەسەلەيەكە كە ھەمو ئەۋانەى خۆ بە خوداناس و پىرۆز دادەنېن، خۆ بە پىغەمبەرانى خۆشۋوۋدى سەرتاسەرى دادەنېن: خۆيان بە خودانى ئەم بانگەشەيە دادەنېن. ئىمە چۆن خۆمان لەو درندانە پىارتىزىن كە كۆمەلگە بەسەر دوو بەرەدا دابەش دەكەن: بەرەيەك كە سوودمەندن و بەرەيەكەش كە ھىچ سوودىكىان نىيە؟ ھاۋنىشتمانى نمونەيى لەلەى ئەۋانە كۆيلەيەكە كە بەردەۋام نامادەيە خۆبەخش بى، ئەۋان دەيانەۋى ئەمرىكا بىيەتە قوتابىخانەيەك بۆ فەزىلەت، كە دەبى وردەكارانە بە دواى ھەموو نامازەيەكى سىياسىدا بگەرتىن لەناۋ ھۆنراۋەيەكدا گەرچى باسى لە خۆرتاۋا بوون كرىبى.

كۆرپىك دەناسى كە تەمەنى تەنھا سىازدە سال بوو، نامەيەكى نووسى كە تىايدا ھىرشى كرىدبوۋە سەر سەرۆك (جۆنسن) لە سۆنگەى كە لە جەنگى (قىتنام) دەست ھەلناگرى. و اى لەو نامەيە...! وتبوى: سەرۆكمان گىلە و پىساكوژە، ئەو خۆى شايسەستەى ئەۋەيە بە ناپالم دايگرىتەۋە... بەلكو ھەقە لەۋەش خەراپترى پى بىكرى. ئىۋارەيەكىان... كۆرە لەگەل داىك و خوشكەكەى لەسەر مېزى نانخواردندا لە موۋبەقەكەدا دانىشتبى، سەرگەرمى شۆربا خواردن بوون، كىتوپر دەرگا و ئەو پەنچەرانەش كرانەۋە كە دەچونەۋە سەر قالدەرمەى ھەدەقەكە، چەند پىساۋىكى دەمانچە بەدەست چوار دەۋرى مېزەكەيان گرت.

رایانگه یاند که ئەوان له ئۆفیسى لیکۆلینه وهی فیدرالی (F. B. I) هوه هاتوون، هاتوون بزنان ئەو کەسه کێیه که ناوی «ئەنتۆنى بالمیرۆ» یه. هەردوو ئافرهتە که پەنجەیان بۆ کورپیزگه یه ک درێژ کرد که چاویلکه یه کی جام ئەستووری چاوکزی له چاودا بوو... به نیگایه کی زیوینییه وه له چهک به دهسته کان رامابوو. هەردوو ئافرهتە که زۆر ماندوو بوون تا وا له پیاوه کان بکهن دلنیابن له وهی که نووسه ری نامه که ئەو میترد مندالیه یه. ئەوان وایان پیتیبینی ده کرد که خاوه نی نامه کۆمۆنستیکى که ته ی پیاوکۆژ بێ، قژتیکى درێژى بهردا بپته وه و عه مباتریک چهک و ته قه مه نی هه بێ. (ئەم چیرۆکه م له خوشکی کورپه که بیست).

رۆژتیکیان گوتم له پیره ژنیک بوو که له ئۆفیسى یارمه تییه کۆمه لایه تییه کان هاواری ده کرد: «چیتان لیم ده وێ؟ خوینم؟» بۆ ماوه ی پینچ چرکه ی دیکه پیره ژن داروبه رد و هه موو خه لکی نه فره ت باران کرد، له به ره ئه وه نه بوو که چاوه رپتی ئەوه بێ شتیکى ده ست بکه وێ که ئەو ناهه قییه بسرپته وه که له گه لیدا کراوه، به لکو ته نها بۆ ئەوه ی بوو که هه ست بکات که هیتشتا ئاده مییه کی ساغ و سه لیمه، پاک و ته میزه... هه تا گه ره ئەو هه سته ماوه یه کی کورتیش بخایه نی.

په راوتیز:

- چارلز سیمیک له (به لگرد) - یۆغۆسلاقییا - و له سالی (۱۹۳۸) دا له دایک بووه. خه یالی ئەم به یاده وه ریه کانی جهنگی ناو ئاوروپا پر ببوو. له (۱۹۴۹) دا به خاو و خیزانه وه گه بیشتنه ئەمریکا، له پاش خزمه تی له سویدا چوه زانکۆی نیویۆرک و ته وای کرد. له سالی (۱۹۷۴) هوه له زانکۆی (نیو هامبشایه ر) ئەده بی ئینگلیزی ده لیتته وه. له ماوه ی سی سالدا یازده کۆمه له شیعری بلا و کرده وه، له (۱۹۹۰) دا پاداشتی (پۆلتیزه ری وه رگرت، که دیاره ئەوه یان گه وه ره ترین پاداشتی ئەده بییه له ئەمریکا، ئەم له سه ر کۆمه له په خشانه شیعریک وه ری گرت.

- فازل عه زاوی: ئەم بابته ی کرده وه به عه ره بی - له گۆقاری - عیون - ژماره ۴ - ۴ - دا - بلا و بۆته وه - لاپه ره (۵۶ - ۶۱).

له مه ر شاعیران و قاندره کانیان (۱)

نووسینی: بێن ئۆکری (۲)

یه که م

ئەو جیهانه ی که ده بی شاعیر تیایدا بژی مه رج نییه که شیعر ئامیز بێ. ئەو جیهانه، هه ر جیهانیکی بێ وا به ئاسانی نایه ته به رده سته شاعیر، به لکو هه میشه سرکه و خۆی نادا به ده سته وه. ته نها له رپتی را و کردن و سه ره له نوێ دارپشتنه وه و پشکنیندا ئەو جیهانه سرکه ی که خۆی نادا به ده سته وه مالی ده بی و ده کری وای لێ بێ بگۆری به بابه تیک پر له خوازه و رۆحی ستران و شیعر.

که واته جیتی سه رسامی نییه گه ر بلتین شاعیره کان هاتوونه ته دونیا تا رووبه رووی ئەو جیهانه به ستنه وه. شاعیر پتیوستی به وه هه یه که شه وان بیدار بێ، ئەو وه خته ی هه موو دونیا نووستوه. پتیوستی به وه هه یه له هه موو شوینه دووره په رتیز و لاته ریک و زۆر سه به ره کاندای بژی، له و کاته «تاو» بروای به وه یه که ده بی بسره وێ، پتیوستی به وه هه یه که له و شوینانه دا ئاماده بێ که جالجالۆکه کان به نه پتی و بێ ده نگ ته و نی خو یان رایه ل ده که ن، دوور بروا و تا ده گاته شوینه په نه انه کان... پتی ئاسایی بێ ده نیو چلپاودا بژی... بگاته نیو هه موو ئەو درز و چینانه ی که له ویدا خه و نه کاتمان جیگیرن و ده له وه رپن. شاعیره کان پتیوستیان به وه هه یه که

(۱) قاندر: واتا دوژمن یان ملۆزم... که ئینگلیزییه که ی ده کا (Antagonist)

(۲) بێن ئۆکری: نووسه ریکی نایجیریا به و له - له نده ن - نیشه جیهیه. چوار کتیبی بلا و کرده و نه ته وه که دووانیان کۆمه له چیرۆکن له ژنیر ناوی «رووداوه کانی ته ک ئەو مه زاره» و ئەسته یه رکهانی سه ر له ئیواره یه کی نوێ». بێن ئۆکری چه ندی خه لاتی وه رگرتوه؛ له وانه ش خه لاتی «ئاغا خان» له گۆقاری پارسی که تابه ته به ئەده بی چیرۆک و رۆمان، کۆمه له شیعریکی له سالی (۱۹۹۱) دا به چاپ گه یاند و له هه مان سالدا رۆمانی «رنگای برسیه تی» بلا و کرده وه.

لهو شوینانه دا بژین که خه لکی دیکه پرووی تی ناکهن و نایبین، خو گهره که واش بکهن، چونکه گهر وا نه کهن چۆن ده توانن په ی بهو هم موو نه پینیا نه ی ئیمه بهن، چۆن ده توانن ئه و هم موو هر یمه تازه به له ژبان و بوونی ئیمه دا بدۆزنه وه، چۆن له سترانه کانیان جیمان ده که نه وه؟

شاعیره کان پتویستیان به وه هیه که خاوه نی چه ندین کاره کتر بن، به واتا مهرجه که سایه تیبه کی رهنگا وره نگیان هه بی، له واقیعدا چه ندین حاله تی جیا هه ن، وه ک چۆن له ئاهه نگی ده مامکبازه کاند چه ندین ده مامک هه ن، بۆ شاعیر مهرجه هه ر هه موو روو خساره کانی پشت ده مامکه کان بنا سیتته وه، تا وه کو بتوانی هه ر هه موو ره په نده کانی ئه و ژینه مان پی ئاشنا بکات که به زه حمه ت خه یالیش زه فهری پی ده بات، تو ماری هه موو ساته وه خته ناخوشه کانی... هه موو ئه فسوون و سه مایه کی خواهانه... هه ر هه موو گوشه په نه انه کانی.

هه موو روودا وه زۆره کانی هه ر پۆزه به ئاراسته یه کدا ده پوات. گهره که شاعیر به ئاراسته ی جیاواز و پیچه وانده دا پروات - خو هه ندی جار ده قاو ده ق رووبه روو ده جوو لی، هه ندی جاریش به حال ته ماس له گه ل مه ودا ئینسانیه کاند ده کا و هه ندی جاریش زۆر به قوولی، له وه ده چی ئه و وه خته ی شاعیر له به رامبه ر جیهاندا رووبه روو ده وه ستی، بۆ ئه وه به تا به رده وام پیمان سه لپتی که ئه و جیهانه سنوورداره ی ئیمه جگه له درۆیه که هیچی دیکه نیبه: درۆی سنووریه ندی دونیا که مان، به دیوی ئه ودا وا ده کا پروا به وه بینین که ئه و مه مله که تی ئیمه ی تیا ده ژین تا ئه و په ری فراوانه و بی سنووره.

شاعیر وا ده کات زه وی بی به دایک، ئاسمانیش ده بی به سبیه ر و سایه، خو ریش ده کا به خودا وه ندی کی پر نه پینی و نادیار. شاعیر هه موو که سه «پراگماتیست» ده کان سه غله ت ده کا، ئه و که سانه ی که به دهره ئه نجما که مان به های فه لسه فه و بیر هه لده سه نگین، شاعیر دژ به وانیه که دونیا له ژیر یه ک ناو و یه ک رهنگ و شیوه دا ده بین. ئه وانیه ده بینه

ملۆزم و قاندری شاعیره کان ئه وانهن که نایانه وی واقیع له دۆخی سروشتی و کرانه وه ی خویدا ببینن. ئه وانهن که ناتوانن له وه تی بگهن واقیعه تی هه ر تاکه که سیک له گه ل واقیعه تی که سیک دیکه دا جیاوازه. یاساکان ناتوانن ئیدراک و هه ستره کدمان به شته کان بخه نه چوارچیوه و به ندیان بکهن. به قه د ژماره ی جوړی ژبان: دونیای جیاواز هه ن. مه سه له به تنها ئه وه نیبه که که سه بی خه یاله کان گرفتار بن: چونکه ئه وه یان بۆ جوونیکی هه له یه؛ ئیمه هه ر هه موومان بی خه یال نین، به لام زۆر که سه له ئیمه ناتوانن ئه و خه یاله بخه نه گهر، که مان هه ن که لک له و خه یاله ببینن. گرفته که ئه وه یه که زۆر که سه هه ن له و هیزی خه یاله ده ترسن که سنووری نیبه و هیچ کو ت و به ندی کی نیبه، گرفته هه ندی له وانه ترسیانه له و که سانه ی که ده توانن به رده وام بانه زنه ی ئه گهره کان و شته شیوا وه کان به رفراوانتر بکهن، ئه وانیه بی وه ستان و بی پسانه وه ده توانن سه رله نوئی له خه ونه کانیان دونیا دروست بکهنه وه، سه رله نوئیوون به ره م بیننه وه، ئه و که سانه مان بۆ بیننه وه که له سه ر رۆخی هه لدیر دانیشتون... ئه وانیه بزرن و له هیچ تو ماری کدا ناویان نیبه. دوژمنانی شاعیره کان ئه و که سانه که بیرکرنه وه به کی ئایین په روه رانه و راسته قینه یان نیبه - له م قسه به شدا مه به ستمان جوړه ئایینیکی دامه زراو و ده زگایی نیبه. تا وه کو رۆجی کی ئایین په روه ر و راسته قینه ت هه بی گهره که خاوه ن هه سستیکی وا کوشنده بیت که له ترس و تو قین بگه یت، له هه ست و سو ز و به زه بی... له وه ی که خاوه ن خه یالیکی ده وله مه ند بیت، پرواشت به وه هه بی که له (سئ ره هه ند) زیاتر هه یه. ئایین له و شوینه دا رۆحمان داگیرده کا که ده کری خه یال به شته زۆر پیرو ز و خواهانه و ئاسمانیه کان تیکه ل بی. شاعیریش له و شوینه دا ته ماسمان پتوه ده کات که تیایدا ئایین له هه رچی شتیکی ئاده میانه هه یه جوئی نایبته وه. له وه ناچی له نیو به هه شته شدا شاعر هه بی، دیاره که ناکری ده نیو دۆزه خیشدا شاعر هه بی. شاعر ته نها له بواری کدا، له دونیا یه کدا، له سه ر ئه سستیره یه کدا ده خو لقی که (به هه شت و دۆزه خ) به یه که وه لیک بدرین و بونیاتیکی ئاده میزادانه ی لی بسازی، بونیاتیکی

دهکا بهردهوام شتی تازه و په نهان بدوژینهوه، نهو ههسته زورخوشه ویزدانی وهئاگا هاتوومان پتر ناسووده بکات، بو دوزینهوهی شته سهیر و په نهان کانیس کولای دلخوش دهبن، چونکه نهو شتانه دهکونه دهرهوهی توانای بینیمان. ئیمه نابج شاعیره کاتمان ناچار بکهین که زیاتر نهو جیهانهی هه مانه سنور بهندی بکات، چونکه نهو هیان تاوانیکه دژ به خودی ژیان خوئی. خو گهر شاعیر به تنها قسه لهسه شته داخراو و بهرتهسکه کانی نیوژیان بکات، لهسه نهو شتانهی که بج ههول و ماندووبون دهتوانین تییان بگهین، ههرسیان بکهین و بیاناسینهوه، گهر لهمه نهو شتانه قسه بکات که پییان سهغلهت نابین، لییان ناترسین، نهو شتانهی نامان وروژیتین، توورهمان ناکهن، هانمان نادهن، یان نهو هتا پتر تووشی دلراوکیتمان ناکهن، یان پتر بو یه کسانیی هاوار بکهین و بگرین، پتر به دواى خه یال و بیروکهی کوژراودا بگه پتین و بیاندوزینهوه، نهو بیرو و خه یاله جوانانهی که له سهردهمی جحیلیمان کوژران و له کیسمان دان، گهر شاعیر به تنها خوئی له گوشه داخراوه کاندایه بند بکات و ستران بچری، به زمانیکی داخراو و له قالب دراو بنوسی، وشه و دهسته واژهی وشک و برینگ به کار بیینی... که واته گهر وا بکات ده بی ئیمه چ هیوا به کمان هه بی... جا چ لهسه نهو تهستیره بژین و چ لهسه نهو تهستیره به کی دیکه... ده بی چاوه پتی چ خوشنوودیه ک بین؟

گهر که ساتیک هه بن بهم دونیا به پازی بن، وا که مته رخه م و بج باک بن، ده کری بلتین چ به رۆح و چ به لهش زور بی خیر و ترسنوکن. ئیمه له هه موو کرده به کی مه زن و پاله وان بازانه دهرسین. ئیمه زنده قمان له جیهانیک چوه که بتوانی سه رله نوئی یه ک بگریته وه. ئیمه هه تره شمان له خه رمانی به بهر که تی (بوون) چوه. ئیمه زور ته مبهل و ته وه زهل لیی دانیش تووین و داوا له شاعیره کاتمان ده که بین که نه گهر بکری ناسومان لی نزدیک بخه نه وه، نهو تا فگه به یی که ره نگا وره نگ دهرژی، نهو کانیا وهی ده ته قی: پروشه ی ناوه کان به شپوه به کی زور سهیر ده مانترسین. ئیمه چیر خومان نانا سینه وه و نازانین کیین، بیریشمان چوته وه که له مه وه بهر چی

بووین، له چ حالیکدا بووین له میانه ی نهو قوناغانه ی که تیایدا بو ماوه به کی درپژتر وهئاگا بووین. نهو نهو که سانهن که له واقع و حقیقهت دهرسن، له راستیه کانی خو بیان وهرسن له وهی که ههن، قیز له بوون و ژیان خویان ده که نه وه، نهو نهن که زنده قیان لهو دهموچاوه سهیرانه چوه که ههر ده لئی ده مامکن، به لام نهو دهموچاوه ده مامکدارانه دهموچاوی خو یانه که له ناوینه کانی زه مه ندا ده یان سینه وه، نهو نهو نهن که دژ به هه موو شتییک ده وه ستنه وه که شیعر نامیژه، له به رامبه ر هه موو شتیکی شاعیرانه دا ده جهنگن. نهوان به ههرچی هیزی شراوه ی که هه یانه به رووی «شیعریهت» ده وه ستنه وه، چونکه گهر وا نه کهن، وزه و هیزی نهو وشانه ی، نهو راز و قسانه ی که وان له نیو میتشکیانا ده ته قنه وه و هه موو دهرگاکانی ناوه وه ی رۆح ده که نه وه، گهر وا نه کهن چی بکهن، ناخر ههرچی درنده کانی که وان له ناخدا و ههر له ویشدا ده له وه پتین، به بازیک خو هه لده دن و دینه دهره وه و به سه ر مافووری هه ست و ویزداندا راده بوورن و ویرانی ده کهن. ناخو نه وسا چی پارچه لیک ترازوه کانی نیو گیان به یه که وه ده نووسین و گرییان ده دا؟ ده بی نهوان ههرچی شتییک که به رۆحی شیعر باره بیکوژن و له باری بیهن، یان نهو هتا به شپوه شپواوه که ی وه ری بگرن، یان له ساده ترین حاله تی لاسایی کردنه وه دا هه نگا و بنین، ناشکرشه بو؟ چونکه نهوان له ده میکه وه هه ول بیان داوه چی که ف و کول و شۆرش ژیان هه یه دایر کیین، چی رهنگی جو راو جو ر هه یه بمرین، ههرچی دووانه ی سروشتی شته کان هه یه لیکیان بکهن و نه یان هیلن.

ملۆزمان و دوژمنانی شیعر ناتوانن گره و بیه نه وه. راسته که جیهان، له وه ده چی، خو به ده سته وه نه دا و نه گیری، به لام له ناو خویدا تا نه بهد نهو ناره زوه هه لده گری که خو به بهرگ و رهنگیکی دیکه بگوژی و بنوین، ناره زوی نه وه ی به شتیکی بالاتر بیی و بگوژی. له دهره ورا و له روو که شدا وا دهرده که وی که جیهان جله و گیر نه بی و خو به ده سته وه نه دات، به لام وه ک چند هیزیکی دیار بکراو له هه وادا، رهنگه چاوه پتی جوړیک له خه یال بکا و بیه وی نهو سبهر و نه فسونه له ناو خویدا نازاد بکات.

شاعیر به تنها خولقیتهنر نیبه، به لکو بوونه وهریکی کیمیاگهره. شاعیران بیانه وی یا نه یانه وی له تهک هیتز و سیحره مه زنه کانی ناو ئەم گهر دوونه، له تهک مه سه له ههره مه زنه کاندان، هه میسه خهون به داهاتوو به که وه ده بینن که پراوپره له دادپهروهی و به ها گهره کان.

مادامه کچی پرومان به وه ههیه که شاعیره کان هه میسه روو له تایندهن، مادامه کچی لهو به ره یه دان که خهونیان بو داهاتوو له بن نایه، بویه ده کچی بلتین که پتیوستیان به وهیه له به رامبه ردا کۆمه لکی دۆژمن و ملۆزمیان هه بی. هیندییه سووره کانی ئەمریکا ئیدیۆمیککی سه یریان ههیه که تیایدا ده لێن - «خوا بکه م دۆژمنه کهت به هیتز بی.» هه رچییه که که خوینبه ره کانی ژیاغان و شک بکات دۆژمنی گهر وهی ئیمه یه: ئەوه بویه هه تا پیغه مبه ره کانیش به و دلگهرمی و جگهر سوژییه وه، بی پسانه وه دهنگ هه لده برن و قسه له سه ر مرۆف ده کهن، مرۆف ئەو کاته ی خوئی ویران ده کات، ههر به و مانایه هه موو پیغه مبه ره کان شتیکی له روچی شاعیره کانیان تیایه، به لām هه موو شاعیره کان پیغه مبه ر نین. گهر شاعیر وهک فیزییاگهریک، یان وهک زانایه کی سروشت، وهک پزیشکیک، یان وهک فریشته یه ک یان هه تا گهر ئەهریمه ن په رستیش بی ناکرئی بیز له و دونیایه بکات که تیایدا ده ژئی. شاعیر خوئی به گهر وه تر نابج له و دونیایه تیایدا ده ژئی، شاعیریش وهک زانایه ک وایه، هیچ زانایه ک که ده روانیته بروسک و چیا و ئەستیره کان، قهت خوئی به گهر وه تر نازانی، شاعیریش هه روا. بو ههر کرده و کاریک هیچ شتیکی نزم و به رز له ئارادا نییه، یان گهر وه و بچووکی، به لکو مانا و به ها کان دیدمان بو شته کان بی ده گورچی. خو شه ویستی شاعیر له چۆنییه تی خه ونه کان و کاره کانیدا وه درده که وی. چه نده قوولتر هه ست به شته کان بکات؛ ئەوه نده قوولتر ده پیشکنی و نه یینییه کانی ده درکنی. چه نده پتر بمانه وی شته کانی ئەم دونیایه به یه که وه گری بدین، ئەوه نده پتر ده توانین شوین هه نگا وه کانی شاعیر بکه وین... ئەو کاته ی که ده که ویتته ئالوگوره مه حاله کان. ئەوان حیساب بو ههر کرده یه کی پالنه وانبازانه ده کهن: به پتی هوشیاری له ههر ته مه نکی جیادا.

ئوهش راسته که ده لێن مه رج نییه شاعیره کان به پیش زه مه نی خویان که وتین. ئەوه تنه نا ئیمه ین که که وتووینه ته دوا ی زه مه نی خویمان.

دووهم

برسیه تی یه کیکه له و ملۆزمانه، چه ندین جوژی برسیه تی. ده کچی پیناسه ی کۆمه لگا وهک ئەو مه یدانه یان فه زایه وایی که هه موو جوژه کانی برسیه تی ئیمه تیایدا به یه ک ده گهن، وهک ئەوهی که له بازاریکی گهر وه و قه له بالغ و پر هه رادا بن. برسیه تی شاعیر برسیه تی ئیمه یه... برسیه تییه ک بو ژبیانیکی فره به به ها و ده وله مه ندرت. ههر هه موومان، هه ندی جار، ده که وینه ژیر ئەو حاله ته کوشنده یه. هه ندی جار وه کو میگهل مامه له مان له گهل ده کچی، بی له پشتی ملمان ده نین، فیلمان لی ده کهن و به پتی ویتلدا ده مان به ن... که له وه ده چی ئەو ریگایانه نه چه نه وه سه ر هیچ مه نزلگایه ک، مه گهر تنه نا بچه وه سه ر گوپرستانه کان. پرسیار ئەوه یه: ئاخو ئیمه خویمان ریگاکانمان هه لبژاردوون؟ یان ریگاکان ئیمه یان هه لبژارد؟ ئیمه له بری خه لکی دیکه و به ناوی ئەوانه وه هاتینه سه ر ئەم ریگایانه یاخود بریاری خویمان بوو؟

ئیمه هه موومان ده که وینه ژیر ئەم پرسیاران هه، به لām ههر هه مووشمان ده که وینه ژیر سیحری ئەو مه یله ی وا ده کات خویمان به یه کدییه وه به سه ستینه وه، ههر هه موو له ده وری بانگه شه که ی «دانتی» کو ده بینه وه، بانگه شه ی خو شه ویستی، ئەو «خو شه ویستییه که وا ده کات خو و ئەستیره کان له خولگه کانی خو یاندا بسوو پینه وه» (دانتی) وای ده وت. هه ندی ئەو ئەفسوون و خو شه ویستی و گیرۆده بوونه ئەو وه خته دی که ئیمه که متر خویمان بو ئاماده کردوه، ئەو وه خته ی ئیمه زۆر رووتین، خه وتووین، به بی ده نگی دی، درهنگی شه و که هه موو شتیکی خاموش و مردووه: دی. وهک سوپا حه قیقییه کانی -ریلکه- ی شاعیر دی، ئەو سوپایه ی گه مارۆی «شاره هیمنه کان» ده دا، ئەو شارانه ی ده که ونه «ده ره وه ی دیوار و شووره کان... وهک گونده دووره ده سه ته کان» وهک ئەو

کهسانهش دین «که هیچ کهسیک بۆ هه‌ر شه نانیره نیو ئه و شارانه، یاخود به‌لینیک بدا، یان ئه‌وه‌تا دانوسانیان له‌گه‌لدا بکات.» به‌لێ... هه‌ندێ جار به‌شه‌و دێ، ئیمه‌ش له‌ خه‌و راده‌بین و ئاره‌قه ده‌که‌ین، ناشزانین بۆچی له‌ خه‌و هه‌ل‌ساین یان چی ئیمه‌ی وه‌ئاگا هینا؟ بۆچی له‌ خه‌و راجه‌نین؟ چی بوو ئاواهی شپه‌زه‌ی کردین و خه‌وی لێ زران‌دین؟

په‌تۆکان له‌سه‌ر خۆمان وه‌لا ده‌ده‌ین و له‌نیو پی‌خه‌فه‌کان دێینه‌ ده‌رێ. به‌نیو ماله‌کاندا دێین و ده‌چین تا بزانیان هه‌موو شتی‌ک له‌ شوتینی خۆیه‌تی. هیچ بووه... هیچ گۆراوه. که‌چی ده‌بینین دونیا خامۆشه و خه‌لکی له‌ پرخه‌ی خه‌ودایه... پرخه‌یه‌ک له‌سه‌رخۆ، پاشان هه‌ول ده‌ده‌ین بچینه‌وه‌ نیو پی‌خه‌فه‌کانمان، به‌لام ئه‌و پرسبارة هه‌راسانمان ده‌کا: بۆچی له‌ خه‌و وه‌ئاگا هاتین؟ ئاخۆ که‌ی بوو که‌ بۆ دواجار ئاواهی و به‌ی هۆیه‌کی ئاشکرا له‌ خه‌و رابووین؟ پاشان گه‌ر به‌خت یار بێ، هێدی هێدی هه‌ست ده‌که‌ین که‌ له‌وه ده‌چی شتی‌کی زۆر په‌نه‌ان، بوونه‌وه‌رێکی کپ و مه‌نگ له‌نیو رۆچی خۆماندا، له‌نیو بوون و ژیا‌ماندا و ده‌یه‌وی بماندوتینی، ئه‌وسا تێ ده‌گه‌ین که‌ ئیمه‌ له‌به‌ر هۆیه‌کی زۆر سه‌یر و ساده له‌ خه‌و رابووین: ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ خه‌ومان لێ تیک‌چوو. ترسی‌کی گه‌وره، سۆزێکی بێ پایان و تاسه‌یه‌کی کوشنده له‌نیو رۆچی خۆماندا ده‌خولقان، به‌لام بێ ئه‌وه‌ی بزانیان له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌و ترس و سۆز و تاسه‌یه‌ ده‌رسکان. ئیمه‌ نازانیان چۆن مامه‌له له‌گه‌ل ئه‌و ترس و تۆقینه‌دا بکه‌ین، ترس و تۆقینه‌کی داخرا و په‌نه‌ان، یان چۆن چۆنی به‌ر په‌یشبینه‌کانی شه‌ر بگرین، خۆ له‌وانه‌شه‌ ده‌رک به‌وه بکه‌ین که‌ له‌و چهند رۆژه‌ که‌مه‌ی دواییدا ئاسمان تاریک و لیت‌تره... لیت‌تره چونکه‌ ئیمه‌ رۆژه‌کانی خۆمان پێ‌کرده‌وه له‌ قرتویرت و ده‌راوکی... یان پێ له‌ خووی خه‌راپ و رۆح مران‌دن. وێ ده‌چی روه‌خساری مرۆف به‌رده‌وام به‌ دوو ره‌نگی جیا خۆ بنوتینی، دوو شپه‌وه‌ی دژ به‌یه‌ک... روه‌خسار و شپه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل ئیمه‌دان، هی ئه‌وانه‌ش که‌ دژ به‌ ئیمه‌ ده‌هه‌ستن. دیاره ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ دژن: زۆرت‌رن. له‌وه ده‌چی ئیدی ئیمه‌ چیت‌ر نه‌توانین جیهان وه‌کو خۆی ببینین. ته‌واو... چیت‌ر ناتوانین له‌ شته‌کان رابمێنین، چیت‌ر

چاوی ئه‌وه‌مان پێوه نییه له‌ جوانیی وردبینه‌وه و پتی سه‌رسام بێن. نا... ئیمه‌ چیت‌ر ناتوانین به‌ دیقه‌ته‌وه سه‌رنجی شته‌کان بده‌ین، هه‌ر به‌ راستی بیرمان نایه‌ته‌وه که‌ی بوو که‌ بۆ دواجار توانیمان گۆشه‌یه‌کی تاریک رووناک بکه‌ینه‌وه، په‌رده له‌سه‌ر شتی‌کی په‌نه‌ان وه‌لا بده‌ین و نادیارێک ئاشکرا بکه‌ین. ئه‌و هه‌ست و روانینه‌ قوولانه‌ خه‌و راو ده‌نین. هه‌ستی‌کی سه‌یر و په‌نه‌ان له‌ ناوه‌ه‌را دامانده‌گرێ، هه‌ستی‌ک که‌ پراوپه‌ له‌ شه‌ژان و شپه‌زه‌ بوون و دلساردی، له‌ ناوه‌ه‌ پتر جێ بۆ خۆی داگیرده‌کا، هه‌روه‌ک هه‌ست کردن به‌ گونا که‌ کتوپر به‌ره‌للا ده‌بێ، خۆ له‌ ده‌ست «له‌بیرچوونه‌وه» ئازاد ده‌کا، بیری‌چوونه‌وه‌یه‌ک که‌ خۆمان به‌ هه‌موو دل‌مه‌به‌ستمان بووه‌ ئه‌و هه‌ستی گونا‌ه‌کارییه‌ی تیا بکوژین. پاشان وای لێ دێ که‌ گومان بکه‌ین، گومانی ئه‌وه‌ی له‌ شوتینه‌کا، به‌ شپه‌وه‌یه‌ک له‌ شپه‌وه‌کان، له‌ پی‌چیکدا ریمان هه‌له‌ کردبێ و هه‌ره‌ه‌موو سه‌فه‌ره‌که‌ش رێ ون کردن بووبێ، که‌ له‌وانه‌یه له‌ زه‌مانی‌کی دێرینه‌وه‌ ئه‌و گه‌شته‌ دوور و درێژه له‌ پی‌چه‌رییه‌کی وێلدا ده‌ستی پێ کردبێ، هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌نیو‌گه‌رداویکی پێ له‌ شپه‌زه‌ بوون و سه‌رلێ شتیوان و بێ سه‌روه‌ریدا خۆمان لێ بز بووبێ. ده‌کرێ بلتین وێ ده‌چی و زۆر له‌ گوینه که‌ رووه‌ ئه‌و مه‌نزل‌گایه‌ی که‌ مه‌به‌ستمان نییه‌ بۆی بچین رینگه‌یه‌کی زۆرمان بریبێ. هه‌نووکه‌ش که‌ شه‌و داها‌توو و چوار ده‌ورمان په‌ له‌ خامۆشی و بێ ده‌نگی گه‌وره، به‌هه‌ر چوار لادا که‌ ده‌روانین: نه‌ شاره‌زای رینگه‌که‌ین و نه‌ مه‌نزل‌گاکه‌ش ده‌ناسینه‌وه. له‌ خۆمان ده‌پرسین: ئاخۆ که‌ی بوو که‌ لاری و پی‌چی هه‌له‌مان گرت‌به‌ر؟ که‌ یه‌که‌مجار هاتین، بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره‌، کام رینگه‌مان هه‌لبژارد؟ له‌پاش بینه و به‌رده‌یه‌کی زۆر، له‌ دوا‌ی بیری‌کردنه‌وه‌یه‌کی قوول گومانی ئه‌وه ده‌که‌ین که‌ ئه‌و پی‌چه‌ی شارپه‌گی لێ ون کردین: لاریه‌ک بوو که‌ هیچ نیشانه‌یه‌کی به‌ سه‌ره‌وه نه‌بوو... هیچ ده‌لیلی‌ک تا بمانخاته‌وه سه‌ر شارپه‌گه‌... ئه‌و لاری و پی‌چه هه‌له‌یه‌ش هی سه‌رده‌مانی‌کی زووتر بوون له‌ ئیستا... ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ هیشتا سه‌رگه‌رم و لاو بووین، ئه‌و رتیه‌ بوو که‌ به‌ دوودلی و راری و قرتویرت به‌لین و خه‌یال و بیری‌که‌ی سه‌یر و په‌نه‌ان چه‌وریتز کرابوو، بیری‌که‌

و خه یالی خوش به داهاتوو بی نه وهی هیچ کاریکمان بۆ کردی، که تیایدا جیهان به هه زاره ها رهنگی جوان و دلگیر دهره وشایه وه، تیایدا شاعر و سترانه کان دلگه کانیان پر ده کرد له تاسه و ئاره زوو، که تیایدا هه ره موو ههست و نهسته کانیان زۆر روشنتر ده بوونه وه.

ده نیو پیخه فه که تدا ئوقره ناگرت و خو وهرده گپری و که له کان ده گۆری، هه ره ده لئی پیخه فیتیکی درکاوییه. له وه سه رسام ده بیته که چۆن ئه وه هه موو ماوه به له نیو هه مان پیخه فدا خه وتوو، شه وه له دوای شه وه. هه ره ده لئی قه فه زتیکی داخراوه. له خه و راده بیته، به ژوو ره که تدا دبیته و ده چیت، هیچ شتیکی نایه به دهسته وه. دیواره کان رهق و تهق - له وه ناچیه هیرشی له شگری ئه وه حه قیقهت و واقیعه ی «ریلکه» لئی ده دوا بتوانی به بی دهنگی ئه وه دیواره نه بری و بی رمینی، به لام تو به دووچاوی پر له سه رسامی دارو دیواری ماله کهت ده پشکنی، که ی بوو که تو له م ماله دا و له م ژوو ره دا نیشته جی بووی؟ که ی بوو ئه م ماله ت بوو به لوول پیچ؟ که ی بوو بوو به به ندیخانه؟ ماله که له ناتاسایی ده چی و بۆنی بیگانه ی لی دی، هه ره وه که بلئی که سیتیکی غه رب و نه ناس به په له و بۆ ماوه یه کی کورت تیایدا نیشته جی بووی و چیت ره زی نه کردی بیکا به مال و خیر له شته کانی ببینی. له م ساته وه خته دا که لوپه ل و هه ره موو شته کانی ناو ماله کهت: وا دهره که ون که به قه رز هینابتن. ئه وه ماله به م حاله وه به ته واوی بیزار و تووره ت ده کات. ئا ئه وه ی باس مان کرد... بوونی ئه وه ماله یه کیته که له پیچه کان و لاریگا کان، به لی... ئه وه ماله، ئه وه ژوو ره بوته یه کیته که له ریگا کان. ئیدی تو تا بی رووه هه لدی ره کان غل ده بیته وه، رووه وونیایه که له هه لوه شان و تیکشکان. له هه موو شوینیته که دا باله خانه ی خه ونه کانت داده رمین، یان دارماون، که خوت له ناو وینه کاندان به سری و بی جووله ده بینی، ئا ئه وه وینه به جوړیک له جوړه کان گالته ت بی ده کهن.

پاش تاویک قاوه یه که ساز ده که ی، شتیکی له تو دا ده گۆری، شتیکی پی دزکه ده کات و له دلته جیگیر ده بی. پاشان، له ساته وه ختی که دا، بی

ئاگاداری ئه وه رووخسارانته دینه وه یاد که له و لاری و پیچانه دا ونت کردبوون، ئه وه لاری و پیچانه ی پیا یاندا رژیستیت تا وه کو ئه وانت لی نه یه ت و به هه مان ری دا نه ری. خه ونه کانی سه رده مانیتیکی زووت بیر ده که نه وه، لاف و گه زاف و خو بادانی سه رده می لاری، ئه وه هه موو که سانه ت بیر دینه وه که چیت نایابینی. ده پرسیت: هه نوو که ئه وه که سانه وان له کوئی؟ ژبان به ره و چ گه رداویکی بردن؟ دنیا چی لی کردن؟

له نیو کورسییه که تدا ده جو لئی، کورسییه که زیکه زیک ده کا. ژبان له ژیری قورسایی تو دا زیکه زیک ده کا، له سه رخو و هیشا ده ستبه ردار ی تارما ییه کان ده بیته. ده ته وی خوت وه بیر بیته وه، خوت وه بیر بیته وه له جوانترین ساته کانی ژبانته. وه لی وینه کان ته لخ و لیتن. که یف و هه وا و لاف و گه زاف و خو بادان به سه رکه و تنه کانت هه هیچ مانایه که ناگه یه نن ئه وه وه خته ی دهرک به پووچی بی هوو ده بی ئه وه سه رکه و تنه ده که ی، یان له به نه رته دا هه موو سه رکه و تنیک ریژه ییه. که خوت ده بینی، هه نوو که، وا دلره قانه ده روانیته ئه وان ی دیکه، کتوپر به هه مان هه ست و به شیه یه کی زۆر په نه ان خوت خوش ناوی، بگره رقت له خوته. سه یرت لی دی که تو چۆن بوویت به و که سه ی که هه یته، چۆن به م حاله گه یشتی، هه ول ده ده ی شتیکی له شکومه ندی بۆ خودی خوت بگره یینیته وه. له ژیره وه و هه ره به چره له گه ل خوت دا هه ره موو سه رکه و تن و ده ستکه و ته کانت دوو باره ده که یته وه، به لام تا راده یه که به شانازییه وه و به دزییه وه له به رخوته وه ده یان لیتیته وه. به لام ئه وه یان هه رگیز قرتوپرت و دلره راوکیته کانت نا کوژی، ناتهییتیته وه سه ر راسته ریگا و ون و بز له سه ر کویره ریگا کان ده مینیته وه، هه رچییه کی که تو له به رخوته وه ناویان ده نییت و به ده ستکه و تیان ده زانی، هه ره له گه ل ناوه یینه که نامین. تو له خوت ده پرسیت: ده بی چی بکه م تا شتیکی له مندا زۆر تر له خو م بژی، که ئه گه ر بکری جوانتر بی هه رچه نده زه مه ن دلره قی بنوین، ئه وه شته ی که له نیو روچی مندا کپ و خاموش نیشته جییه، ئه وه شته ی که پتر یارمه تیم ده دا پتر بپشکنم و پتر بدۆز مه وه؟ هه رچه نده بیر ده که یته وه هیه چت به خه یالدا

نايهت، هه ناسه يه كي سارد هه لده كيشي، شتيك له نيو پوختدا نو قم ده بين و ده خنكي، شتيكي غه مناك دل و ده وونت داگير ده كا، خه يالتيكي پوچ داگيرت ده كا، بيروكه به ك زور بي هووده ده لي: ده كرى ژيانت جوړيكي تر بي، جياواز، به لام هه رچه نده ده كه يت و ده به يت: نازانيت چوڼ و به چ شپوه به ك.

وا هه نو كه خه ريكه قاوه كه ت سارد بيته وه، بير له شته هه ره پرويو چه كان ده كه بيته وه، به و ميشكه ي خوته وه حه ز ناكه ي پرويه پروي نه و هه موو مانا شاراوانه ي ناو راستييه كاني خو ت بيته وه، بويه ديسانه وه بو نه وه ي فبل له خو ت بكه ي، جاريكي تر ده كه ويته وه سه ر كویره ريگه به ك و خو ت له پيچي كدا ون ده كه ي، يه كه مين لاري و پيچ، پيايدا ده رويت. به دم رپوه بير له شتي ديكه ده كه بيته وه: باري داراييت، بير له شتيك ده كه بيته وه كه دويني به كيك و توويه تي، رهنگه شتيكي بچووك و هيچ بي، به لام له وانه يه كه ميك برينداری كره بيت، كه ميك له شكومه ندي تو ي داي، رهنگه له گه ل خو تدا بير له وه بكه بيته وه كه به و قسه و نامازه و پلارانه مه به ستيان چي بوو بي؟ ديسانه وه نو قهره ت له بهر ده بري و له نيو كورسييه كه تدا جي به خو ت ناگري. ديسانه وه راري و وهرسيت لي ده روي. به دحالي بوونت له خو ت و له دونيا ده تگه يه نيته حاله تيك ي و ناچيزه كه هيچت بو نه مين نيته وه جگه له خو تاوانبار كردن. نه وه تا جاريكي تر هه ر خو تي له به رده م خو تدا، تاسه و تاره زوويه كي كوشنده وه تاگات ديني كه ناوي نيبه و تبي ناگه ي. هه ستيك داته گري كه نه گه ر و پاك و روون به رپگه ي خويدا بروات، له وانه يه هه موو ژيانت بگوري: هه نو كه و بير ده كه بيته وه كه بيدار بوونيش بوخوي كه ميك وهرسكه ره. له گه ل خو تدا ده يليتيته وه: ده كرى سه ره له به يانتيكيان مرؤف خه يال و ختوره ي وای به زه يندا بي. رووتبوونه وه يه كي له و باه ته، نه وه هه سته كه ده نيو ره گ و ريشه ي شيعردا جيگير ده بي، كه له بنيدا ده مه بي، نه و رووتبوونه وه و هه سته ي له و گوړانه وه دي، له و پيشبيني و ده رك پيكر دنه پر له سه ليقه به: و ده كات كه به هره ي فريوده رانه ي روچ نه و په ري هه و لي خو ي

بدات تا تاگادارت بکاته وه، تا هه موو ره مز و هپما و نامازه كان بخاته به رده مت، به لام چ كه لكي هه به كه ده بيني هه موو نه وانه په رده پو ش ده كرين، ده خنكيندرين، هه و و ترو توپيک، لاف و گه زافنيك نه و هه موو هه سته، نه و هه موو خه ياله تاريخ ده كات. نو سه ري نه مريكي «سو ل بيلتو» راستي كرد كه نو سي - «كاريكي خه راپه... به لام ته نها تازار و تلانه وديه كه ده كرى روچ له خه و بيدار بکاته وه».

ته و او، له م نان و سته دا، قاوه كه ت سارد ده بيته وه و ده بي به ده مي مردو... هه لده ستيت تا سو له كانت له پي بكه ي، به لام پييه كانت تيبان گير ناي، سه يران ده كه ي، پاشان به زور هه وليكي ديكه ده دي تا سو له كان بكه ي به سه ر پيته وه، كويه كه ت هه لده گريت و ده بيته موويه قه كه، ده ته وي كه مي ماله كه ت ريك بخه بيته وه، به لام نه م هه سته ت له لا كزه، هه ر هه موو گلپه كاني ژووره كان داده گيرسي تيت، چيتر شته كان سه ير و ناسايي نين، هه موويان ده ناسي ته وه، هه ره موو شته كان به تو ناشان، تا به م شپوه يه دا تمه زان دوون، هه ر به م شپوه يه ش پيكت و ه ناون، تا نه مه يان ژياني تو به، و ا هه ست ده كه ي كه حاله ت له حاله مليونه ها كه س چا كتره، كه به ژووري ميواندا راده بووري، ئيقاع و نه اندازه سازي شوينه كه له به رچاو ده گري، به ده نكيكي به رز ده لي: له وانه يه په رده كان بگوړم، يان هه ندي رايه خي تازه بيتم، ره فه ي كتيبه كانت به رچاو ده كه ون، له به رخو ته وه ده لي: نه وه يان جاريكي تر. گلپه كان ده كوژيني ته وه، هه ست ده كه ي كه له ناو خو تدا كه ميك تارام تري، و ا هه ست ده كه ي كه كه ميك له مالي خو تدا جيگيري، به لام نازاني و ت ناگه ي بوچي و ايت.

رهنگه نه وه يان نه و حاله ته بي كه داگيرت ده كا: حاله تي خه ون بينين به وه ي كه ده بيت، نه وه حه قيقه ته كه نه م هه سته تازه يه باريكه و ده بي تو له هه موو شويني كدا هه لي بگريت، هه ر نوشوستييه ك، هه ر شكه ستييه ك كه دوو چاري ده بيت باريكي ديكه يه، هه ر حاله تيك كه تيايدا ده ژيت باريكي قورسه وه ك قورسايييه كي مادي.

به لّام كه وتنه ژير باريكي دهرووني «پهواني» قورستره له كه وتنه ژير باريكي فيزيكي يان ماددى، چونكه نه وهى يه كه م باريكي قورسه به سهر پوخته وه، تارمايي نه گه ره كان ده ورت ده دهن و ده ست ده نيته بينه قاقات، به وپه پرى نه زانينه وه هيزه شاراوه كانى رّوح ده كوژين، شتيكي په نهان ده مري، به لّام گهر تو له ژير نه وباره ده رها تيت، نه گهر توانيت له حاله تيكي جوانتر و بالاتر بريت، نه وساش بوونه وه رتيكي بالاتر له نيو خودى تودا نيسته جي ده بى، نه وساش هه لچوون و داچوونت، موودت «ميزاج» ت، گرژى و خاوبوونه وه كانى رّوح زياد ده كه ن.

هه مېشه شتيك له تودا كه م ده بيتته وه، كه چى له ولاوه تابى باري شانت قورستر ده بى، ده چي ته وه نيو پيخه فه كه ت، به لّام وه نبييه يه كسهر بخه ويت. هه ندئ ده موچاوى غه مگين و خنكاو، هه ندئ قسه ي له ياد چوو، هه ندئ وه لّامى به په له كه تو نه تتوانى له به رامبهر تانه و ته شه ر و پلارى خه لكيدا بيده بته وه به رووياندا: ههر هه موو نه م شتانه به خه يال تا گوژر ده كه ن. له راستيدا، تا له و شه ودا، تو ناتوانيت به تارامى بنوويت. تا له م ساته وه خته پر له نه ينيان دا نكو لي له رّوحى شيعر ده كه ين و ده يكوژين، ههر به م شيوه يه ش خه ونه كانى خو مان سه رده برين. نه وساش رّوحى كوژراوى شيعر هه لده گرين و ده ييه ينه نيو ژيان و زينده گى خو مان، نه مجاره يان به وپه پرى تا گاهى خو مان وه تو له له جيهان ده كه ينه وه و رقى خو مانى پى ده پريژين. تا تا واهى ده بين به دوژمنانى شيعر: به وهى كه خو به دوور ده گرين له هه موو جوړه رووبه رووبوونه وه يه كه له گه ل زاتى خو ماندا، به وهى كه نه ينييه كانمان ده شارينه وه و كه چى پتر لاف و گه زافى پيوه لى ده دهن. له ساتانى بيداريمان پتر له خو مان ده خو ين... تا به م چه شنه ده بين به ملّوژمى شيعر و شاعيره كان - دژ ده وه ستين، دژى نه وهى واقيع پتر سيحراوى بى... دژى نه وهى جيهان له وه گه ورت تر بى كه هه يه، ههر به م شيوه يه تا بو مان بكرى نه وه هه ستى سه رساميه به رامبهر به دونيا به رته سكتر ده كه ينه وه. قاندر و دوژمنانى شاعيره كان وان ده نيو نه وه كه سانه ي رقيان له ژيان ده بيتته وه، به لّى نه وه ملّوژمانه زينده گى كوژن، نه وه كه سانه ن كه «دانتي» له

دوژخدا شويتىكى تاييه تى داونه تى، باز نه يه كه له تاگر.

سپيه م

شاعيره كان به يه كه ده نگ گورانى بو هه موو جيهان ده چرن، گورانى بو هه موو نه وه كه سانه ده لّين كه نه خو راكه ده گمهن و رّوحيه يان مه به سته و ده يخوازن. نه وان ده چنه پال نه وه كه سانه ي ده نكيان ناگات به دونيا، هاواريان نابيسترى، ده چنه پال خه لكى به ش مه ينه تان و بى ده رتاتان و له قور داچه قيوه كانى سه ر نه م نه ستيره يه، له وان هيه و له وان هه نييه، له وان ه نييه: چونكه چى له شاعيرانى ده ربار ده كه ي؟ به لّام پيوسته هه ولى نه وه بدن هار بكاريه كي گه ردوونى وه ده ست بيتن. پال پشستى و يارمه تى كوژمؤكى، چونكى نه وان به ناوى نيمه ده دوين و نه م (له برى دوانه) يان (له برى قسه كرده) گه لى پيوسته. چونكه نه وان ده نكي هه ق و ويژدانن، نه وان وه كه سه ربه ستى خو ي سر ك و سه برين. گهر شاعيران بيانه وى ده توانن ده نكي نيمه بن، نه م خو هه لېژاردن و نوينه رايه تيبه ش له جوړى خو شه ويستى نه وان بو نيمه خو ده نوينى، ده توانن، له پاى نه وه وه، له برى نه وه ي پارايى و دله راو كى بيان كوژى: به و موحيه ته ي كه هه يانه خو بان تا سووده بكن، ده توانن هه رچى وزه و هيزى زينده گى هه يه له به رامبهر سته م و نايه كسانيدا وه تا گاهى بيتن، ده توانن وه ك «عيسا» مو عجيزه بنويتن، نه وهى «پاسكال» ناوى نابو و حيكمه ته كانى مه سيح، كه كايه ته پر په مز و هيماكاني: نه وان هى پر بوون له ماناى مؤرالى، شاعير ده كرى خاوه نى هه ره موويان بى، ده توانى نه وه كه سانه ش كوړى بكا كه ده بيتن. له هه ر شويتى كدا تا زار هه بى، نه وان ده چن كه مى بكه نه وه، له هه ر كوړى ده رد و دو هه بى: نه وان ده يانه وى فر يا بكه ون تا بيپه رپين، له هه ر كوړى كار ه سات هه بى: نه وان فر ياد رهن، نه وان شوړش و راپه رينه كانيان وه تا گا دپين و گورانيان بو ده چرن، نه وان خه ونان ده چين، هيو و توميد ده به خشن، خه ون و هيو و توميد به سه ربه ستى. نينجيل روون و تا شكرا ده يلّى «بو وه دى هينانى خه ون و بينين خه لكى «مريدانى» من خو به خت

نهرکی شاعیر

نووسینی: هیلریک نیسن*

که واته... گهر مرۆف شاعیر بی: ده بی نه و هیان مانای چی بی؟ من خۆم گه لیک له میژه له و راستیه گه یشتووم که شاعیر پتویسته زۆر به وردی گه و ههر و حه قیقه تی شته کان بیینی، به لام چاک ناگاتان له وه بی، ههر شتیکی که ده بیینی: ده بی به شیوهیه ک بی که خه لکیش وه کو شاعیره که بیبین و ههستی پی بکه ن. به لام شاعیر ناتوانی ههچ شتیکی بیینی و ههستی پی بکا، گهر له گه لیا نه ژیا بی... ته نهها له م ریگه یه وه خه لکی سهری ره زامه ندی بو ده له قین. هه موو نه بیی ته ده بی تازه و هاوچه رخیش، به وردی، پابه نده به مه سه له ی ته زموون و تاقیکردنه وه ی نیو ژیا ن... و اتا ته و ته زموونه ی تیایدا ده ژیت رۆحی ته ده بی تازه یه. هه رچییه کی که نووسیومه، له ماوه ی ته م ده سه له ی دواییدا، به دل و به رۆح له گه لیا نا ژیاوم. به لام ههچ شاعیریکیش به ته نیا و دوور له خه لکی ناژی... ههر به ته نیاش له گه ل شته کانا مامه له ناکا. ته و شتانه ی شاعیره که ده بان بیینی و به سه ریا نا تیده په ری... خه لکی ته و ولاته ش له گه لیا هاویه ش و به شدارن. ته گهر مه سه له که به م شیوه یه نه بی... ناخو چی ده توانی پردیک له نیوان ته م دوو به ره یه دروست بکا: له نیوان ته و که سانه ی شت ده به خشن و ته و که سانه ی به میشکیکی گه وره وه وه ری ده گرن؟

که واته... ده بی ته و شته چی بی که من تیایدا ژیاوم و دیومه و بگره سروشی (ئیلهامی) داومه تی؟

هه لبه ته گه لی شت هه ن. تارا ده یه ک ته و شتانه ی بوونه ته مایه ی ئیلهامی من زۆر به ده گمه ن و له ساتانی تاییه تی و ناسکی ژیا نا تا ته و په ری میان هه ژاندووه و له ناخه وه هه لچوویمه و ده توانم بلیم شتی زۆر پیروژ و جوانیش بوینه. با وا بلین: ته و شتانه ی میان خستوته سهر

قسه دووباره ده که یه وه، ته و مه رگه ی دونیا بو ماوه یه کی در ژتر شینی بو ده گپری. ته نهها له و ساته وه خته دا ده گرن و ده لاوینینه وه که ئیمه چۆن تو مان له کیس دا، چۆن ده نگه ی جوان و دلیر و ده گمه نی تو مان دۆراند، چۆن ته فسوون و سبخری تو مان له ده ست دا، ههستی پاراو و موودی شیرینت... هه میسه تاماده گیت که ئیمه مه ته بمان بوو.

هو شاعیره کان، با وه کو کیسه ل و ابن: کیسه ل ته و تو تکله به ردین و قورسه ی سه ریشتی هه لگرتووه، ده با ئیوه ش جیهان بخه نه سه ر شان و برۆن، به لام مه رجه له ژیر ته و باره قورسه شدا گۆرانی خو تان ههر بچرن، ته و شیعه ره نگا وره نگ و پر له سوژی به جو ش و خرۆشی خو تان بلین، ته و گۆرانی و شیعرانه ی ده نیو خوینی ئیمه دا سازاون، ده نیو تازار و ته شکه نه جی ئیمه، خو شه ویستی و میژووی ئیمه، ده نیو کویریوونی ئیمه دا خو لقاون. تاکه راستیه ک که هه لاتن له به رده میدا مه حاله، تاکه راستیه کی زۆر ساده ته وه یه که ئیره، ته وه ی هه یه و ده بیینی ته نهها مه مله که تیکه که ئیوه ی شاعیران هه تاهه تایه ده بنه خاوه ن و سه ردار ی، ته و سه رنشینی ته و میرنشینه ن. تا ته وه یان مالی ستران و هو زانی تو یه.

سه رچاوه:

New Writing
An Anthology edited by
Malcolm Bradbury and Judy Cooke
Minerva is association with the British Council
(C) British Council/ 1992
لا په ره (۱۵۱ تا ۱۵۹)

هه‌وای شیعەر و سروشیان پێ به‌خشبووم گه‌لێ پیرۆز و مه‌زنتەر بوون له‌و
گرفته‌ زاتیانه‌ی له‌ ژبانی رۆژانه‌ما ده‌یانبینم و خه‌میان لێ ده‌خۆم. من
ئێله‌مامی خۆم به‌م شیوه‌یه‌ خواستوووه‌ چونکه‌ ویستوووه‌ رووبه‌رووی ئه‌و
شتانه‌ بيمه‌وه‌ به‌رنگاریشیان بکه‌م و له‌ هه‌مان کاتدا بیانکه‌م به
پارچه‌یه‌ک له‌ خود و زاتی خۆم.

به‌لام ئێله‌مامی من له‌و شتانه‌وه‌ش دێ که‌ دژوارن و له‌گه‌ل زاتما ڕکه‌
ده‌کن، ئه‌و شتانه‌ی که‌ کاتێ مرۆف دهروونی خۆی ده‌پشکنێ و بێ ترس و
شهرم لێیان ده‌دوێ: ته‌ماشای ده‌کا پره‌ له‌ پیس و پۆخله‌وات و گه‌ندوگوو...
ئه‌و شتانه‌ی له‌ دهرووندا ژه‌نگیان گرتوووه‌ و ماونه‌ته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیک
له‌ سروشتی نووسه‌ره‌که‌ خۆی، ئا به‌م شیوه‌یه‌ نووسین لای من هه‌روه‌کو
گه‌رماویک (حه‌مام) وایه‌... کاتێ لێی دیمه‌ دهری و هه‌ست ده‌که‌م پاکترم،
نه‌ندروستیم خۆشتره‌، هه‌روه‌ها سه‌ربه‌ستترم.

به‌لێ... به‌رێزینه‌ هیچ که‌سێک نییه‌ بتوانێ شاعیرانه‌ ڕه‌سمی جیهانیتیک
بۆ بگرێ... گه‌ر خۆی تا ڕاده‌یه‌ک و به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ هه‌ندێ جار تیایدا
نه‌ژبایی ناشتوانێ وه‌سفی حاله‌تیک بکا گه‌ر خۆی نه‌بووبێ به‌ مۆدیل و
نموونه‌ی ئه‌و حاله‌ته‌ ئاده‌میه‌.

کیبه‌ ئه‌و پیاوه‌ی له‌نیۆ ئیمه‌دا، له‌ناو زاتی خۆیدا جارچاره‌ هه‌ستی به‌وه
نه‌کردبێ که‌ جیاوازی و دژایه‌تیه‌ک له‌نیوان وشه‌ و کرداره‌کانیا هه‌یه‌،
له‌نیوان فه‌رمان و ئاره‌زوودا، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی... له‌نیوان ژبان و تیۆردا
یان کێ هه‌یه‌ له‌نیۆ ئیمه‌ماناندا، هه‌تا گه‌ر جارچاره‌ش بووبێ، خۆپه‌رستانه
نه‌یوتبێ - من به‌ ته‌نیاش هه‌لده‌که‌م و خود و زاتی خۆم به‌سمه‌ - یان بێ
ئه‌وه‌ی ته‌واو ئاگای له‌ خۆی بێ و به‌ پروایه‌کی پاکه‌وه‌ هه‌ولێ داوه‌ له‌به‌ر
خاتری خۆی و خه‌لکی به‌سه‌ر ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتیدا زāl بێ؟

له‌و باوه‌ڕه‌دام هه‌رچییه‌کی که‌ درکاندم، بۆ ئیوه‌ و قوتابیه‌کان، ورد و
درشتی سه‌رنجه‌کانم لای ئیوه‌ جیگیر بوون... چونکه‌ ئیوه‌ جه‌ماوه‌ری
راسته‌قینه‌ی من. ئیوه‌ تیم گه‌یشتن چونکه‌ هه‌موو ڕازه‌کانم بۆ ئیوه‌ بوون...

مه‌به‌ستیشم بوو تیم بگه‌ن. چونکه‌ قوتابیش هه‌مان ئه‌رکی شاعیری له‌
ئه‌ستۆیه‌: ده‌بێ پرسیاره‌کان لای خۆی ئاشکرا و روون بن... ئه‌وسا لای
خه‌لکی دیکه‌ش روون و ئاشکرا ده‌بن... ئه‌و پرسیارانه‌ی وه‌ختین و یا
ئه‌وه‌تا پرسیاره‌ی هه‌میشه‌یی و نه‌مرن... ئه‌و پرسیارانه‌ی له‌و سه‌رده‌م و له‌نیۆ
ئه‌و کۆمه‌له‌دا زیندوون که‌ شاعیره‌که‌ و قوتابیه‌که‌ی تیا ده‌ژی.

هه‌ر له‌م ڕوانگه‌یه‌وه‌ ده‌توانم بلێم، که‌ له‌ دهره‌وه‌ی ولات بووم، هه‌ولم دا
بیمه‌ قوتابیه‌کی چاک و به‌ توانا. مرۆفی شاعیر هه‌ر به‌سه‌لیقه‌ دووربینه‌
من هه‌رگیز خاک و ژبانی راسته‌قینه‌ی میلیله‌تی خۆم و به‌ جوانی نه‌بینیوه‌،
وا به‌ پری و وا ئاشکرا، وا به‌ وردی و له‌ نزیکه‌وه‌... وه‌ک ئه‌و کاته‌ی که‌
لێوه‌ی دوور بووم... من که‌ دووره‌ ولات و غه‌ریبی شاران بووم پتر هه‌ستم
به‌ خاک و نه‌ته‌وه‌ی خۆم ده‌کرد.

ئه‌میستاش... ئه‌ی هاوولاتیانی ئازیزم... له‌ کۆتایی ئه‌م دانیشتنه‌دا هه‌ز
ده‌که‌ن قسه‌یه‌ک بکه‌م که‌ په‌یوه‌ندی به‌و شتانه‌وه‌ هه‌یه‌ بۆیان ژیاوم. گوێ
بگرن: کاتێ (جولیان) ئیمپراتۆر ڕووخا و کۆتایی پێ هات... هه‌موو
شتیکێ ده‌وروبه‌ری دارما... هیچ شتیک به‌ قه‌د ئه‌وه‌ خه‌فه‌تخان و
خه‌مباری نه‌کرد: کاتێ زانی هه‌رچییه‌کی کردوووه‌، لای چه‌ند که‌سێکی
میشک ساف و بیرتیز، ده‌بێ به‌ بیره‌وه‌ری و یادگار... بیره‌وه‌ری و به‌س...
هه‌ندیکیش به‌رێزه‌وه‌ سه‌یری ئه‌و دارمانه‌ ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌غیار و
دوژمنه‌کانی ئیمپراتۆر هه‌ر ده‌میتن و ده‌ژین... به‌خۆشی و دلگه‌رمیه‌وه‌
ده‌ژین... هه‌ر ده‌وله‌مه‌ند و زیندووشن... زۆر جار هه‌مان بیر و لێکدانه‌وه‌
بۆته‌ ئه‌نجام و مایه‌ی ئه‌و ژبانه‌ی به‌ سه‌رم بردوووه‌ یان بۆته‌ بنه‌مای
پرسیاریک که‌ زۆر جار له‌ خۆم کردوووه‌. به‌تایبه‌تی کاتێ ته‌نیا و غه‌ریب و
له‌ ولات دوور بووم. ئه‌مشه‌و گه‌نجانی (نه‌رویج) هاتوونه‌ته‌ لام و به‌ قسه‌ و
گۆزانی وه‌لامی پرسیاره‌کانیان دامه‌وه‌، وا به‌ گه‌رمی و ئاشکرا وه‌لامیان
دامه‌وه‌ که‌ هه‌رگیز چاوه‌ڕێم نه‌ده‌کرد. ئه‌م وه‌لام به‌ده‌نگ هاتنه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌بێ
به‌ گه‌وره‌ترین دیاری و یادی ئه‌م دیده‌نییه‌ خۆشه‌ویسته‌... دیده‌نی پیاوانی

میلله ته کهم من هیوام وایه و لهو باوه رهدام که ئەم ئەزموونە ی ئەمشه و دەبی به یهکی لهو ئەزموونە زیندوانه ی تیایدا ژیا و گهرمی کردمه وه... دەبی به تاقی کردنه وه ی ژیا نیتیکی راسته قینه... رهنکه له یهکی له کاره ئەده بیبه کاغا رهنگ بداته وه. ئەگهر شتیکی و پرووی دا، ئەگهر رۆژی له رۆژان کتیبیکی وام نارده وه ولات... ئەوسا داوا له هه موو قوتابییه کان ده کهم کتیبه کهم وهک تهوقه کردن و دهست گوشینیک لی وه رینگرن... سوپاسیش یۆ ئەم دیده نییه. داواشتان لی ده کهم و بزنان خوشتان یه کیتک بوون له وانه ی به شداری نووسینی ئەم کتیبه تان کرد.

سالی ۱۸۷۴

* هینریک ئیسن: (۱۸۲۸-۱۹۰۶) له ولاتی (نهرویج) دا له دایک بووه و شانۆنووسیکی گهره ی جیهانییه. ئەم پارچه نووسینه ش و توویتیکی (ئیسسن) ه که له رۆژی دهی مانگی ئەبلولی سالی (۱۸۷۴) دا پیشکەشی قوتابیانی کرد. دوا ی ئەوهی (هینریک ئیسن) یۆ ماوهی ده سال له ولاتی خۆی دوورکه و ته وه، له هاوینی سالی (۱۸۷۴) دا گه راپه وه نهرویج و ماوهی دوو مانگ له وئ مایه وه. له (۱۰) ی ئەیلولدا قوتابییه نهرویجییه کان قه تاره یان به ست و به ره و مالی (ئیسسن) رتیان کرد. ئەم و توویژه بووه وه لامدانه وه یهک و میواندارییه کی گهرمی قوتابییه کان، ئەو قوتابیانه ی یۆ به خیرهاته وه ی چوونه پیشوازی.

سەرچاوه ی ئەم باسه:

Playwrightson Playwriting

Edited by Toby Cole

چاپی دووهم، نیسان، ۱۹۶۲ لاپه ره ۳ تا ۴

شانۆنووسان و شانۆنووسین: تۆبی کۆل

شانۆگه ریبه به ناوبانگه کانی (ئیسسن)

(۱) مراوی کیتی

(۲) دوژمنی گه ل

(۳) تارما بییه کان

(۴) خانۆچکه ی بووکه شووشه

(۵) هیدا گابله ر

(۶) ئەستونگه کانی کۆمەل

بۆ دەنووسم...؟

نووسینی: جۆرج ئۆرویل

هه ر له زووه وه... که هیشتا زۆر منال بووم، رهنکه له ته مه نی پینج یان شه ش سالی دا بوویم... هه ر له وساو ده مزانی که گه وره بیه ده بی بیه نووسه ر. له نیتوان هه قده و - بیست و چوار سالی ته مه نما هه ولیم دا واز له م خه یاله بپنم، به لام ده شمزانی ئەم هه وله په رینه وه و لادانیتکه له سنووری خود و خولیای راسته قینه ی خۆم و ده شمزانی رۆژی له رۆژان، چ زوو چ دره نگ، ئۆقره ده گرم و ده ست ده کهم به کتیب نووسین.

له نیتوان دوو منالی دیکه دا من ناوه نجییه که یان بووم... به لام پینج سال له نۆبه ره چکۆلانه تر و پینجیش له پاشه به ره گه وره تر بووم، هه تا ته مه نی هه شت سالی ش من به ده گمه ن باوکی خۆم ده دی. جا له به ره وه و له به ر چهند هۆیه کی دیکه تا راده یه ک بێ هاویری و ته نیسا بووم، هه ر زووبه زوو فیری هه ندێ خوورپه وشت و هه لسوکه وتی سه یر و نا په سه ند بووم که وایان لی کردم له ژیا نی رۆژانه ما و له قوتابخانه دا وه ک کیتی و نامۆیه ک سه یر بکرتیم. له ته نیایی خۆما فیربووم چۆن چیرۆک دارپیتیم... به رده و امیش له گه ل خه لک و که سانی نیو خه یالما قسه م ده کرد، و بزانه م هه ر له سه ره تا وه زه وق و ئاره زووی ئەده بیه که خولقا هی ئەوه بوو که ته نیسا و بێ هاویری بووم... به سووک و که میان ده زانیم. ده مزانی له گه ل وشه دا مامه له م خۆشه و بێ گری و گوال ده یان تاشم... ده متوانی رووبه رووی کاره ساتی ناخۆش بیه وه، هه ستم کرد که ئەوه یان جۆره جیهانیکی تابه تی بۆ خولفاندووم که تیایدا هه ناسه ی ئۆخه ی بده م و کۆست و هه ره سی ژیا نی رۆژانه می تیا فه رامۆش که م. له گه ل ئەوه شدا... ئەو چهند لاپه ره یه ی له و سه رده مه دا به دل و به گیان نووسی بووم - سه رده می هه رزه بی - له شه ش - هه وت لاپه ره زیاتر نه بوون. له ته مه نی چوار - پینج سالی دا یه که م شیعرم دارشت و دایکم بۆی نووسیمه وه. هیچم بیه نه ماوه له و شیعره ئەوه نه بی که

که گه‌یشتمه تهمه‌نی سازده سالی، زۆر کتوپر، تام و چینی وشه‌م دۆزییه‌وه... وشه و بهس! بۆ نمونه: له دهنگی وشه‌کان و په‌یوه‌ندی نیوانیان تامیکی خوشم وهدی کرد. سه‌یری ئەم دوو دێره‌ی شیعی «به‌هه‌شتی دۆراو» بکه:

ئه‌وسا به زه‌حمه‌ت و په‌نجیکی زۆره‌وه
ملی نا... به زه‌حمه‌ت و په‌نجیکه‌وه ئه‌و...

به‌لام ئیستا که لهم وشانه ورد ده‌به‌وه وهک ئه‌وسا شاگه‌شکه نابم، ئه‌وسا بره‌یه‌ی پشتیشم موچرکه‌ی پیا ده‌هات، سپیلتی وشه‌ی (hee) له جیاتنی (he) تام و له‌زه‌تیکی زۆرتری پێ ده‌به‌خشیم. هه‌ر ئه‌وسا ده‌ستبه‌جێ فیربووم چۆن وه‌سفی شته‌کانی ده‌روبه‌رم بکه‌م... بگره هه‌ر ئه‌وسا ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد کتیبان بنوسم. ویستم هه‌ندی پۆمانی گه‌وره بنوسم که به کاره‌سات و ناخۆشی کۆتاییان بێ و سه‌ر به‌ رێبازی (ناچراستییه‌کان - المذهب الطبيعي) بن: به مه‌رجی پر بێ له وه‌سفی درێژداڤ و سه‌دان لیکچوونی سه‌رسوره‌یه‌نەر، پر بێ له نووسینی وه‌سف ئامبزی - ئه‌رخه‌وانی - تیایدا وشه‌ی وا به‌کار به‌ینم که ته‌نها له پیناو ده‌نگی وشه‌کان بێ و هیچی تر. ئه‌وه‌ی راستی بێ «پۆژانی بورما» یه‌که‌م پۆمان بوو که له تهمه‌نی سی سالییدا بنوسیم، به‌لام پۆژه‌ی پۆژانیکی زۆر زووتر بوو... به‌لێ ئه‌و پۆمانه له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ بوو که وتم.

من بۆیه ئەم هه‌موو که‌ین و به‌ینه‌م هینایه‌وه و هه‌ندی زانیاری کۆنم خسته به‌رچاوتان چونکه که‌س ناتوانی له نیاز و مه‌به‌ستی نووسه‌ریک تی بگا - ئه‌و هۆبانه‌ش که پالی پێوه‌ده‌نی بۆ نووسین - گه‌ر نه‌زانی له سه‌ره‌تاوه چۆن هاتوه و پێشکه‌وتوه. ئه‌و بابته‌ی که نووسه‌ریک هه‌لی ده‌بێت پابه‌نده به‌و پۆژگاره‌ی تیایدا ژباوه - ئا ئەم بۆچوونه بۆ سه‌رده‌میکی وا جه‌نجال و شوێرگی‌رانه‌ی ئیمه‌ماناندا زۆر راسته - به‌لام به‌رله‌وه‌ی ده‌ست بداته نووسین، هه‌لبه‌ته هه‌لوێستیکی عاتیفانه‌ی له‌لا گه‌لا‌ه بووه که هه‌رگیز نه‌توانی فه‌رامۆشی بکا و به ته‌واوه‌تی لێی ده‌رباز

بێ. بێ گومان... ئەرکی سه‌رشانی هه‌موو نووسه‌ریکیش ئه‌وه‌یه که هه‌میشه له راهێنان و هه‌ول و مه‌شق نه‌که‌وی بۆ بوخت کردنی هه‌موو راو و بۆچوون و خووره‌وشتی... ده‌بێ ئه‌وه‌یه‌ری توانای خۆی بخاته کار بۆ ئه‌وه‌ی به قۆناغیکی ناکامه‌وه نه‌به‌سترتنه‌وه و هه‌روا به ساوایی نه‌مبێتته‌وه... یان ئه‌وه‌تا له بارودۆخیکی ناهه‌مواردا بژی: به‌لام گه‌ر بیه‌وێت له‌و هۆکارتیکیه‌رانه رزگاری بێ که له قۆناغیکی زوودا له‌لای خولقاوان... ئه‌وه به‌م شیوه‌یه نووسه‌ر ئه‌و ئاره‌زووه مه‌زنه ده‌کوژی که پالی پێوه‌ده‌نی بۆ نووسین. من رام وایه... بیجگه له پێویستی نان په‌یداکردن و گوزه‌ران: چوار هۆی کارتیکیه‌ری مه‌زن هه‌ن بۆ مه‌سه‌له‌ی نووسین که‌وا پال به نووسه‌روه ده‌نین، به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بێ، په‌خشانی هه‌مه‌جۆر بنوسی. به‌لام ئه‌و هۆکارتیکیه‌رانه له نووسه‌ریکه‌وه بۆ نووسه‌ریکی دیکه ده‌گۆرێ، هه‌روه‌ها لای هه‌ریه‌کی له‌و نووسه‌رانه له قۆناغیکه‌وه بۆ قۆناغیکی تر، به‌پێی ئه‌و بارودۆخه‌ی تیایدا ده‌ژی، رێژه‌یان ده‌گۆرێ. هۆبه‌کانیش ئه‌مانه‌ن:

١) «خۆپه‌رستی پووت (egoism):»

تۆ وه‌ک نووسه‌ریک پر به‌ دل چه‌ز ده‌که‌ی به‌ مرۆڤیکی زیره‌ک له قه‌له‌م بدری، خه‌لکی باست بکه‌ن، چه‌ز ده‌که‌ی دوا‌ی مه‌رگیش یاد بکرتیتته‌وه. ده‌ته‌وی تۆله‌ی خۆت له‌و گه‌ورانه بکه‌یتته‌وه که به منالی نرخی تۆیان نه‌ده‌زانی و گالته‌یان به‌ عه‌قلت ده‌کرد... هتد. ئه‌گه‌ر تۆ بته‌وی و امان تی بگه‌یه‌نی که ئه‌مه‌یان هۆیه‌کی به‌هێز و دروست نییه: ئه‌وه بێ شک دیاره فیل له خۆت و له ئیمه‌ش ده‌که‌ی... به‌لای ئیمه‌وه ئه‌و -خودپه‌رستی و زات ویستنه - هۆیه‌کی زۆر به‌هێزه. ئا لهم پوه‌وه هه‌موو نووسه‌ره‌کان له‌گه‌ل زانا و هونه‌رمه‌ند و سیاسی و پارێزه‌ر و سه‌رباز و کارگیره سه‌رکه‌وتوه‌کان یه‌ک ده‌گره‌وه و هه‌مان هۆی زاتی ده‌یانجولینێ - با به کورتی بیسپرنه‌وه، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی پێشه‌نگ و سه‌رتۆپی مرۆڤایه‌تین هه‌ر هه‌مان هۆی سه‌روه‌ه کۆیان ده‌کاته‌وه. زۆریه‌ی خه‌لکی تا ئه‌و پاده‌یه‌ خۆپه‌رست نین که

جیبی مه ترسی بی. زۆریه ی نووسه ره کان دواى ته مه نه نى سى سالى واز له ههول و ئاوات و خهونه زاتیبه كانیان دپن - بگره وایان لی دئ خویان بپیر ده چیتته وه... له زۆریه ی حاله ته کانیشدا ته و او واز له خودی خویان دپن - پتر بو خه لکی دیکه ده ژین، یان له نیتو گهرمه ی رهنج و ماندوتیتیدا ئه و - خودپه رستییه - نامینج و زۆر به ئاسانی ده مرئ. به لام کهم که سانیکیش هه ن که به هره وهر و سه رسه ختن و تا کو تاییش بریاری خویان داوه که ژیانى تاییه تی خویان هه بی و لیتوه ی دهر نه چن... ده توانین بلتین نووسه ران له و که سانه ن که دونه یای تاییه تی خویان هه یه و سه ر به م چینه که مه ن.

پتویسته بلتیم... نووسه رانی راسته قینه و په روش له رۆژنامه کان سوورترن له سه ر ته نیا بالی و پتر خوشیان به شت ده زانن... به لام نووسه ران وه ک رۆژنامه نووسه کان پوه له کی نین و که متر خولیای پاره و پوه لولن.

« ۲ » روانینی - ئیستاتیکی (Esthetic)

له نیتو دونه یای هونه ر و ئه ده بدا (ئیسستاتیکی - جوانناسی) ئامانجیکی گه وهره و پیرۆزه. هه موو نووسه ریک به دواى جوانیدا ده گهرئ و دهیدۆزیتته وه و لپی ورد ده بیتته وه... جوانی جیهانی دهر وه یان به واتایه کی دیکه به دواى جوانی و پیرۆزی وشه عه وداله و له ریکه خستنی وشه کاندان جوانییه کی پتر و مه زنتر وه دی ده کا. په یوه ندى نیوان ده نگه کان و کاری دهنگیک به سه ر دهنگیک تر وه، ههروه ها چینی وشه کان له په خشانیکی جواندا، یان ئه وه تا ئیفاعیکی به خوره م و جوانی چیرۆکیکی دانسقه و سه رکه وتوو: ئه وانه هه موو ده بنه هوی ئه وه ی نووسه ر بگه رئ به دواى ئه و تام و چیتته ی لهم په یوه ندییه ده خولقی. جگه له وه ش نووسه ر ده یه وئ له گه ل ئه و خه لکه دا به شداری هه موو ئه زموون و تاقیکردنه وه یه ک بکا گه ر بزانت به که لکه و ئه وه ده هینج که فه رامۆش نه کرئ. له لای زۆریه ی نووسه ران مه سه له ی (ئیسستاتیکی - جوانناسی) ده بی به خالیکی زۆر لاواز یان با بلتین هویه کی زۆر لاوه کی... به لام هه موو نووسه ریک و بگره ئه وانه ی که نامیلکه و کتیبی قوتابخانه ش دهر ده که ن جوهره حه ز و خوشه و یستییه کیان

هه یه به رامبه ر چه نده ها وشه و فره ز و دهر پرنیک... جا مه رجیش نییه به چاوی سوود و به رژه وه ندى بازرگانیک سه بری وشه کان بکه ن... هه یج نه بی - نووسه ر حه ز به جوانی و ریکیی چاپکراوه که ی ده کا... ههروه ها پانی و ته نگى په راویزه کانی به لاوه گرنگه... هتد. به هه ر حال... هه یج کتیبیک نییه لایه نه ئیسستاتیکییه کان فه رامۆش بکا.

« ۳ » هوی میژوویی:

هه موو نووسه ریک حه ز ده کا دیارده و رووداوه کان چۆن و ا بیان بینج، ده یه وئ هه موو راستییه کان تو مار بکا و بو نه وه ی داها توو بیان پارێزی.

« ۴ » مه به ستی رامیاری:

مه به ستیمان له وشه ی «رامیاری» مانا فراوانه که یه تی. هه ر نووسه ریک ده یه وئ جیهان به ره و رپه وه یکی تاییه ت به رئ، ده یه وئ بپیر و روانینی خه لکی بگۆرئ سه باره ت به و کو مه لگایه ی له پیتناویدا تی ده کو شتی.

له راستیدا هه یج کتیبیک نییه له نیاز و مه به ستی رامیارییه به دوور بی. ئه و رایه ی ده لی: «هونه ر هه یج په یوه ندییه کی به رامیارییه وه نییه.» ئا ئه م راو بو چوونه خوی له خۆیدا هه لویتستیکی رامیارییه به.

ئاشکرایه که چۆن ئه م هه موو نیاز و مه به سته جوهره جوهرانه ده بی رووبه رووی یه کدی ببنه وه، چۆن چۆنیش له مرۆقیکه وه بو مرۆقیکی دیکه و... له قوناغیکه وه بو قوناغیکه دیکه ده بی بگۆرین. گه ر سروشتی مرۆف وهر بگرین - ئه و سروشت و خووه ی هه ر له منالی و هه رزه کارییه وه خولقاوه - من به گویره ی ئه و سروشته ی خۆم ئه و سی مه به ستیه ی یه که م (خاوپه رستی - ئیسستاتیکی - میژوویی) پتر له مندا کو بوونه ته وه و به سه ر مه به ستی چواره مندا (رامیاری) زالترن. له رۆژانی خو شى و ئاسووده گیما ته نها بو جوانی و رووکه شانه شتم ده نووسی و... خه ریکی نووسینی کتیبی وه سف - ئامیز بووم، ره نگه ئاگام له هه یج لایه ن و مه به ستیکی رامیارییه نه بووی و هه یچم لی نه زانیبی. بو هه ر خه ریکی

نامیلکە و چامە دەکرێن بووم. «یەكەمجار بۆ ماوەی پینچ ساڵ خەریکی کارێکی زۆر نابەجێ بووم... سەر بە راپەراندنی کاروباری (پۆلیسی ئیمپراتۆریەتی هیند) بووم لە ولاتی (بورما) هەر ئەوسا زۆرم تالاری کەسەسی و هەژاری دی و هەستم بە نوشوستی و هەرس و رووخان و کەوتن کرد. ئەوەیان وای لێ کردم پتر قینم لە دەستەلاندەرەکان بێتەوه و بۆ یەكەمجار و بە تەواوەتی لە گوزەران و ژبانی چینی کرێکاران تێ بگەم، هەرەها ئەو کار و پیشەییە من لە ولاتی (بورما) دا وای لێ کردم چاکتر لە سروشتی ئیمپریالیزم تێ بگەم. بەلام ئەو ئەزموونە ئەوسا ئەوه نەبوو کە وام لێ بکا رێبازیکی رامیارییانە دیاریکراو بۆ خۆم هەلبژێرم. پاشان -هیتلەر- پەیدا بوو... دوا ئەوه شەری ناوختی ئیسپانیا... هتد. بگره له کۆتایی سالی (۱۹۳۵) ییشدا هەر نەمتوانی بگەمە بریارێک چاک و چەسپاو. بەلام بیرمە لەو سەردەمەدا شیعریکم نووسی... شیعەرەكەش ئەو ئالۆزكان و تێ گیرانە من دەخاتە روو:

رەنگە...
 دووسەد ساڵ بەر لە ئیستا
 قەشەیهکی ئاسوودە بوومایە
 باسی قیامەتم بکردبا
 دارگوێزێکی خۆم هەبوایە
 لە سەوزبونیا: تێم برونایە!

 بەلام ئەفسوس... لە سەردەمیکی پێسدا لە دایک
 بووم
 کە خەتی سمیلم دانا...
 لە خۆشی و ئاسوودەگی بێ بەری بووم
 خۆ قەشەکانیش گشت لووس و پوسن

 بگره دوايش...
 زەمانە هێشتا خێری تیا ماو
 دەمانتوانی... بە ئاسانی ئادمان بین

بیروباو هەری ژانگرتووی خۆمان رادەژەند
 تا لە نێو باوەشی درەختەکانا بخەوئ!

 ئەوسا گێل بووین و وێرین...
 باوەش بۆ خۆشی بکەینەوه...
 ئەو خۆشییە ئیستا دەیشارینەوه
 ئەوسا بولبولی سەر لقی دار سیوێدەكەش
 دەیتوانی دوژمنانم بتۆقینئ!

 وەلێ سەك و زەردەلوی كچان
 لە نێو جۆگەلە بەر سێبەردا...
 دەبنە ماسی!
 سەرلەبەیانیا نیش... ئەسپ و مرواییهكان
 دەفرن...
 سەرتاپای ئەم شتانەش هەموو خەونن!

 قەدەغەیه دووبارە خەون ببینینەوه
 ئیمە خۆشی لە خۆمان تێك دەدەین... دەیشارینەوه
 ئەسپەکانیش لە پۆلای -کرۆم- دروست کراون...
 پیاوی چكۆلانە و قەلەویش سواربان دەبن!

 من کرمیتم... بێ نارام
 من خەساویکی بێ ژنم
 لە نێوان قەشە و قۆمیسەردا
 وەك -یۆجین نارام- رێ دەكەم!

 رادبۆكە كراوتەوه و دەنگی دێ...
 قۆمیسەریش بە ختم بۆ دەگریتەوه
 بەلام قەشە بەلێنی بە -ئۆساقن- ناویك داوه
 چونکە هەمیشە -دەگی ناویك...
 چی لەسەر بێ: دەیداتەوه...!

خه ونم بینی... له کۆشکیتی مەر مه ردا ده ژيام...
وه ناگا هاتم تا بېته دی
من بۆ سه رده مېکی وا له دایک نه بووم...
سمیث بوو؟ جۆنز بوو؟ تو بوویت؟

شهری ئیسپانیا و ئەو کاره سات و رووداوانه ی له سالی (۱۹۳۶-
۱۹۳۷) دا قهومان تهرازووه که یان لاسهنگ کرد و تیکیان دا... پاشان
وايان لی کردم خۆم بدۆزمه وه و بزنام له کوئی بوستم. هه موو دپۆیک له و
شاکاره پوختانه ی که له سالی (۱۹۳۶) وه به دل نووسیومن، به
شپوهیه کی راسته وخۆیان ناراسته وخۆ، دژ به چه وسانه وه و دکتاتۆریه ت
بوون و له پیناوی -سۆشالیستی دیموکراتی- نووسیومن... ئەوه نده ی که
خۆم بیزانم و تیی بگم. به لای منه وه زۆر نابه جی و قسه ی پووچه، له م
سه رده م و رۆژگاردا، یه کئ له و باوه ردا بئ که وا نووسه ر ده توانئ خۆی له
قه ره ی ئەم جوړه باس و خواسانه نهدا و لئی وه دوور بکه و پیتته وه. هه موو
نووسه ر پیک بیه وئ و نه یه وئ، هه ره که و له بهرگیکی جیادا، له م باه تانه
نزیک ده پیتته وه. به لām مه سه له که ئەوه یه که نووسه ر لایه نگیری چ لایه ک
بئ و چ رپبازیک بۆ خۆی هه لبژیرئ. هه ر نووسه ر پیک چه ند له مه یل و
بیرو را رامیاریه کانی وه ناگا بئ: ئەوه نده پتر هه لی بۆ ده ره خسه ی و رپگه
بۆ خۆی خۆش ده کا که بۆچوونه رامیاریه کانی ساغ بکاته وه بئ ئەوه ی
قوربانی بدا به لایه نه ئیستاتیکی و (جمالی) و هونه ری و فیکریه کان.

به درپژایی ئەو ده ساله ی رابورد: هه موو هه ول و ته قه لالی من ئەوه بوو
چۆن نووسینه رامیاریه کانی خۆم بخرمه نیو قالبیک هونه ریبه وه. هه ر له
سه ره تاوه که ده نووسم خۆم به لایه نگیر ده زانم و هه ره ک پارتیزانیکی
ده روانه کاره که م... هه ست به سته م و زۆرداری ده که م... بۆیه ده نووسم که
دا ده نیشم بۆ ئەوه ی کتیبیک ده که م... قه ت به خۆم نالیم:

«من ده مه وئ شاکاریکی ئەده بی بنووسم.» من بۆیه ده نووسم چونکه
ده زانم له م دونیا یه دا درۆ و ده له سه و ته له که بازی هه ن و ده مه وئ بیان خه مه

به رچاوان، یا ئەوه تا ده مه وئ سه رنجی خه لکی به لای راستیه کدا
را بکیشم، یه که م شت که به لām وه گرنگ بئ ئەوه یه: که سانیک هه بن و
گویم لی بگرن. به لām من خۆم به نووسینه هیچ کتیبیکه وه خه ربک ناکه م،
یان هه تا باسیکی درپژیش بۆ گۆفار ناووسم گه ر بئیت و له نه زمونیکی
ئیستاتیکیانه (جوانکاری) به ده ر بئ. هه ره که سئ له نووسینه کانی من ورد
بیتته وه: چاک ده زانی گه ر من پروپاگه نده ش بنووسم: ئەو هونه ر و جانییه ی
تیایه که رامیاریه ک (پیای سیاسی) نه توانئ به شتیکی بئ سه ره به ری
له قه لām بدا. من هه رگیز ناتوانم و ناشمه وئ به ته واوی واز له و دونیا یه
بیتنم که له منالیمه وه پتی شاره زا بووم. تا بئینم به دل و به گیان گرنگی به
شپوه و ته کنیکی په خشانه کانم ده ده م، هه ره ها هه رچی له سه ر رووی ئەم
زه وییه بئ من خۆشم ده وئ، خۆشیه کی زۆریش ده بینم له و شتانه ی که
به رجه سته و له به رچاوان... تام له و زانیاریه بئ که لکانه ش ده که م که لیتره و
له وئ ده سته م ده که ون. که س ناتوانئ ئەم مه یل و ئاره زوانه ی من بکوژئ.
ئه رکی من ئەوه یه بکه ومه ناویژی و گونجانیکی. بخولقیتم: له نیوان ئەو
شتانه ی من چه زیان پئ ده که م و چه زیان پئ ناکه م... له گه ل ئەو چالاکییه
گشتی و زۆر ئاده میزادانه ی که له م سه رده مه دا بوونه ته ئه رک و پتوبستی و
به سه ر هه موو مرۆقیکدا سه پاوان.

ئوه وشیان کاریکی ئاسان نبیه. چه نده ها گرفت و ته نگوچه له مه ی زمان و
دارشتن دینه پیتشه وه، هه ره ها به شپوه یه کی تازه گرفتی -راستگویی-
دپته کایه وه. با نمونه یه کی ئاشکرای ئەم جوړه گرفته تان بخرمه به رچاو.
من کتیبیکم هه یه له ژیر ناوی «-له پاداشتی کاتالونیا-»... ئەم کتیبه ش
ده رباره ی شهر ی ناوخوای ئیسپانیا یه، هه لبه ته ئەو کتیبه زۆر راست و
ره وان بۆ مه به سستیکی رامیاری نووسراوه، به لām من له و کتیبه دا به
ته واوه تی گرنگیم به شپوه و ته کنیک داوه. هه ولئیک زۆرم داوه هه موو
راستییه کی تیا بدرکیتنم بئ ئەوه ی خیانه ت له توانا و به هره ی ئەده بی خۆم
بکه م. به لām له پال ئەم هه موو شتانه شدا... به شیکی ته واوی کتیبه که پر بوو

له و پارچه نووسینانهی که له رۆژنامه‌کانا وهرم گرتبوون... له م ریگه‌یه‌وه به‌رگرم له ترۆتسکییه‌کان کردبوو: ئەوانه‌ی تاوانبار کرابوون به‌وه‌ی ده‌ستیان له‌گه‌ڵ (فرانکۆ) دا تیکه‌ڵ کردوو. زۆر ئاشکرایه که ئەم جوړه نووسینه‌ی دوا‌ی سالتیک یان دوو له‌به‌ر چاوی هه‌موو خوێنه‌ریکی ئاسایی ده‌که‌وێ و واش ده‌کا کتیبه‌که‌ش هه‌یج به‌ها و نرخیکی نه‌می‌نی. یه‌کێ له‌و په‌خه‌گرانه‌ی که من ریزیان ده‌گرم له‌م باره‌یه‌وه موخازه‌ریه‌کی دامی و پیتی وتم «ئەم هه‌موو شته‌ قوڕ و بێ مانایه‌ چین ئەم کتیبه‌ت پێ پر کردۆته‌وه؟ تو ئەم کتیبه‌ت شتواندوو و کردووته به‌ خوانی رۆژنامه‌گه‌ری... گه‌ر وات نه‌کردایه: په‌نگه‌ کتیبیکی زۆر چاکی لێ ده‌رچووبایه؟»

بۆچوونی ئەو په‌خه‌گره‌ راست بوو، به‌لام من شتیکی دیکه‌م له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. منیش هه‌روه‌ک خه‌لکیکی که‌می ئینگلتیره‌ ته‌نها یه‌ک شتم ده‌زانی... ئەویش ئەوه‌بوو که‌ کۆمه‌ڵێ پیاوی پاک و بێ گونا هه‌ر به‌ درۆ تاوانبار کرابوون. گه‌ر من سه‌باره‌ت به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ سه‌غله‌ت و په‌ست نه‌بوومایه... هه‌رگیز ئەو کتیبه‌م نه‌ده‌نووسی.

چ به‌م شتیه‌یه‌ بێ یان شتیه‌یه‌کی تر ئەم گرفته‌ دووباره‌ سه‌ره‌له‌داته‌وه. گرفتی زمان ورد و ناسکتره‌ و زۆری ده‌وێ لیتی بدویی. ده‌توانم بلێم له‌ سالانی دوا‌یدا که‌متر خۆم به‌ وه‌سف و وینه‌وه‌ به‌سته‌وه‌ و به‌دقیقه‌تر شتم ده‌نووسی. له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا هه‌ستم کرد هه‌ر نووسه‌ریک بتوانی کارامه‌ و لێهاتوو بێ و شتێزیک بۆ نووسین هه‌لبژیری... ئەوه‌ بێ شک به‌سه‌ر ئەو شتێزه‌ش زāl ده‌بێ و فه‌رامۆشیشی ده‌کا. رۆمانی «باخچه‌ی ئازهلان» یان با بلێن «ته‌ویله» یه‌که‌م کتیب بوو که‌ زۆر هوشیارانه‌ خۆم پێوه‌ ماندوو کرد و ده‌شمزانی چی ده‌که‌م... له‌و کتیبه‌دا هه‌ولم دا هه‌ردوو جه‌مه‌سه‌ری رامیاری و هونه‌ری به‌یه‌که‌وه‌ گرێ بده‌م و بیانخه‌مه‌ یه‌ک قالبه‌وه... دوا‌ی ئەوه‌ به‌حه‌وت سال هه‌یج رۆمانیکی دیکه‌م نه‌نووسی، به‌لام هیوادارم هه‌ر زوو ده‌ست به‌نووسینی رۆمانیکی دیکه‌ بکه‌مه‌وه. په‌نگه‌ تیا‌یدا سه‌رنه‌که‌وم و نوشوستی بێنم، خۆی: نووسینی هه‌موو کتیبیکی

نوشوستیه‌، به‌لام تا راده‌یه‌ک له‌به‌رچاوم روونه‌ به‌ ته‌مای نووسینی چ جوړه کتیبیکم.

گه‌ر ئاوێ له‌و یه‌ک - دوو لاپه‌ریه‌یه‌ی دوا‌یی بده‌مه‌وه... ده‌بینم وام ده‌رخته‌وه: گوایه‌ ئەو هۆبانه‌ی پالم پێوه‌ ده‌نین بۆ نووسین ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی و خۆشی خه‌لکی. من نامه‌وێ ئێوه‌ش له‌م روانگه‌یه‌وه‌ سه‌یری من بکه‌ن و دوا‌جار ئەم هه‌سته‌تان له‌ لا جێ بێنم. من ده‌لێم هه‌موو نووسه‌ران که‌یفیان به‌ خۆیان دێ و له‌ خۆشیان با‌یین، خۆپه‌رست و ته‌مبه‌لن، له‌پال ئەم هه‌موو نیاز و مه‌به‌ستانه‌ی هه‌یانه: نه‌تیبیه‌ک له‌ ناخیا‌نا ده‌میتێته‌وه‌ و که‌س ده‌رکی پێ نایا: نووسینی هه‌ر کتیبیک کاریکی ترسناکه‌ و کیشه‌یه‌که‌ نووسه‌ر شه‌که‌ت ده‌کا و پزه‌ی لێ ده‌بێ. نووسین کتومت تاوه‌ژانی نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌یه‌ و زۆر ده‌خایه‌نی. هه‌ق نییه‌ نووسه‌ر خۆی سه‌غله‌ت بکا و شت بنووسی تا هه‌یز و رۆحیکی شه‌یتانی و عفريتانه‌ پالی پێوه‌ نه‌نی... هه‌یزیکی وا که‌ نه‌بتوانی به‌رامبه‌ری بوه‌ستی و نه‌ تیبی بگا. به‌هه‌رحال... هه‌موو که‌س ده‌زانی که‌ هه‌ر ئەو هه‌یزه‌یه‌ یان ئەو رۆحه‌ شه‌یتانییه‌یه‌ وا له‌ منالی ساوا ده‌کا بزریکیتی و بگری بۆ ئەوه‌ی سه‌رنجی گه‌وره‌ به‌لای خۆیدا رابکێشی. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا شتیکی زۆر راسته‌ که‌ که‌س ناتوانی شا‌کاریکی جوان بنووسی و خه‌لکیش به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بیه‌خوێنه‌وه‌ گه‌ر به‌رده‌وام هه‌ول نه‌دا واز له‌ خود و زاتی خۆی بێنی... نووسه‌ر پێوسته‌ که‌سایه‌تی خۆی فه‌رامۆش بکا تا بتوانی شتیکی وا بنووسی خه‌لکی بیه‌خوێنه‌وه‌. په‌خشانی جوان و نایاب وه‌ک شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ وایه‌. من ناتوانم به‌ دنیاییه‌یه‌وه‌ بلێم کامه‌ نیاز و هۆبه‌هه‌زتره‌ و کامه‌یانه‌ پالم پێوه‌ده‌نی بنوسم، به‌لام ده‌زانم کامه‌یان شیاوی ئەوه‌یه‌ فه‌رامۆش نه‌کری و پێوسته‌ پابه‌ندی بم. که‌ ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سه‌ر ئەو شا‌کارانه‌ی نووسیومن... سه‌یریان ده‌که‌م ده‌بینم له‌ هه‌ر شوێنی ئامانجی رامیارییم فه‌رامۆش کردبێ: ئا له‌و کات و شوێنه‌دا کتیبیکی بێ گیان و مردووم نووسیوه‌ و هه‌ست ده‌که‌م خۆم هه‌له‌خه‌له‌ تاندوو و پارچه‌ په‌خشانی

ئەرخەوانىم نووسىبۇ ھېچى تر... رستەى بى مانا... ۋەسفىكى زۆر و زەبەند... نەخش و دىكۆر و پروكەشى: بە گشتى ھەست دەكەم قسەى ھەلق و مەلق و پىر پەناۋىتچىم نووسىبۇ ھېچى تر...!

لەم كىتەبە ۋەرگىراۋە:

A Collection of Essays
by George Orwell
Author of Nineteen Eighty - Four
Harbrace Paperbound Library
Inc. New - York. Copyright 1946

لاپەرە ۳۰۹ - ۳۱۶

كورتەيەك لە ژيانى (جۆرچ ئۆرۋىل)

* سالى پار (۱۹۸۴) ناونرا بە سالى (جۆرچ ئۆرۋىل)... لەھەر چوار قورنەى جىھاندا يادى كرايەۋە... سەدان كىتەب و دەيان كۆز و كۆبونەۋەى بۆ پىكخرا... سەرلەنۆى پۆمانەكانى چاپ كرانەۋە. بىن گومان پۆمانى (۱۹۸۴) ى نووسەر يەكىت بو لە ۋەبانەى قىستىقائىكى ئەدەبى ۋا گەۋرەى بۆ ساز بكرى.

ناۋى راستەقىنەى خۆى (ئىبرىك ئارثرەر بلىر)ە... لە سالى (۱۹۰۳)دا و لە ھىندستان لە داىك بوە... باوكى لەۋى فەرمانبەرى ئىمپىراتۆرىيەتى برىتانىا بو... لە سالى (۱۹۰۷)دا و لەگەل داىكىا گەرانەۋە ئىنگلتەرە و پاشان چوۋە قوتاپخانە و لە (۱۹۱۷)دا لە (ئىتۆن) ناونوس كرا. سەردەمى منالى كارىكى زۆرى كرده سەر ھەموو ژيانى و جۆزى بىر كرنەۋەى... لەبەر ھەژارى و دەستكورتى ھەمىشە دلئاسارد و بىن پارە و پوول بو.

ھەر لەبەر ھەژارى و ۋەرنەگىرانى لە يەكىن لە دانىشگا بەناۋابانگەكاندا ھەمان پىرەۋى باوكى ھەلئاردار و ئەۋىش پەيوەندى بە ھىزى پۆلىسى ئىنگلىزىيەۋە كىرد و لە (بورما) بو بە چاۋدپىرى كاروبارى ئىمپىراتۆرىيەتى برىتانىا، لەۋى بەچارى خۆى زۆر ستەم و زۆردارى دى بۆيە نەيتوانى بەردەۋام بىن و رقى لە ئىمپىريالىزم ھەلگرت و لە سالى (۱۹۲۸)دا ۋازى لەم پىشەيە ھىنا و ئەۋەشىيان بو بە ھەۋىنى پۆمانى يەكەمى كە لەئىز ناۋى (پۆژاننى بورما)دا نووسى.

«ئۆرۋىل» پانزە سال لە بورما ماىيەۋە و بىرورپاى تەۋاۋ گۆرا، كە گەرپايەۋە ئىنگلتەرە ھەمىشە دوۋرە پەرتىز و خەمناك و مات بو.

دۋاى گەرانەۋەى چەند سالتىكىش بە ھەژارى گوزەراندى... ھەندى جار دەچوۋە پىزى سوالكەران... دۋاى ئەۋە گەيشتە ئەۋ بىرپارەى كە دەبى پىشتى چەساۋەكان بگرى و يەك رىز لەگەلئانا بوستى... بۆ ماۋەبەك بو بە مامۆستا و لەبەر نەخۆشى ۋازى لەۋەشىيان ھىنا. بۆ ماۋەبەكىش چوۋە پارس و لەۋى قاپ و قاچاغى چىشتخانەكانى دەشۆرى... ھەر لەۋى لە (۱۹۳۳)دا «لە دەرەۋەى پارس و لەندەن» ى نووسى. بۆ ماۋەبەكىش لە پۆژنامەكەيدا لەسەر پۆمانى ھاۋچەرخ بارى سەرنجى خۆى ھەلدەرپشت و نانى خۆى پەيدا دەكرد.

لە سالى (۱۹۳۶)دا رۋوى كرده -لانكشاير- و -يۆركشاير- لەۋىش دى كە چۆن كرىكارانى كانەكان بوونەتە نىچىس و قوربانى دەستى سەرمايەدارەكان و خوتىيان دەمژن... لە (۱۹۳۷)دا لە كىتەبى (پىگا بەرەۋ وىگان)دا ۋەسفى ئەۋ ستەم و ھەژارى و كۆپرەۋەرىيە دەكا.

لە كۆتايى (۱۹۳۶)دا كە شەرى ناۋخۆبى ئىسپانىا ھەلگىرسا «ئۆرۋىل» ئىنگلتەرەى بەجى ھىشت و چوۋە پىزى «كۆمارىيەكان» و چەكى ھەلگرت... بەلام

گوللهیهک بهر ملی کهوت و به موعجیزه رزگاری بوو... ئۆرویل سهرسامی ئهو ئهزمونه تازه به بوو کاتج بینی دموکراتیهت به رووی فاشیه تدا دهوستتی... بهلام ئه نجامیکی دلخوشکهری نه بوو... کرئیکاره کان زۆر به توندی سزا دران... رۆژنامه کان راستیان ده کرد به درۆ و دهیان خسته سهر خوانتیکی رازاوه و پیتشکهشی خه لکیان ده کرد... ترسنۆکه کان بوون به پالنه وان و شوژشگیتیر... ئهم کاره ساتهش له کتیبیکدا پهنگی دایه وه که له ژتیر ناوی «له پاداشتی که تالونیا» دا به چاپی گه یاند. دواي ئهو تاقیکردنه وه تاله ئۆرویل ته و او ره شبین بوو. له شوباتی (۱۹۴۴) دا رۆمانی «ته و یله - باخچه ی ناژهلان» ی ته و او کرد که رۆمانیکی ره مزیه و باس له نهمانی په کساننی دهکا و له (۱۹۳۷) دهه بیرى لی ده کرده وه بینوسى... دواي ئه وه ی زانی «دکتاتۆره کان زۆر به ناسانی ده توانن نازادپخوازه کان ده مکوت بکه ن»... دواي ئه وه باری دارایی تۆزی هه لسه یه وه و له (۱۹۴۸) دا کوتایی به رۆمانی (۱۹۸۴) دا هینا و ته و او ی کرد... ئه ویشیان رۆمانیکه ده باره ی چه و ساندنه و دکتاتۆریهت... به شپوه یه کی زۆر ترسناک باسی جیهان دهکا که له سالی (۱۹۸۴) دا ده بی به سی پارچه و له نیوان خویندا ده که ونه شه روشۆر... بهلام (برای گه وره - بیگ براذر) رۆلئیکی سهره کی ده بینتی و له ریگه ی نامیتری ئه لیکترونییه وه ده توانی هه موویان ببینی و که سیش ئهو نابینی...

له و سالانه دا نه خووشی - وه ره م - ته و او هیتزی لی سهند و په کی خست... له سالی (۱۹۴۷) دهه تا سالی (۱۹۵۰) قاجیکی له نه خووشخانه و قاجیکی له ده ره وه بوو... ئۆرویل ژبانیکی تراژیدی و پر کاره ساتی به سه ر برد... زۆر نوشوستی و دلشکانی گه وره ی دی... بهلام زۆریش مرۆقی خووش ده ویست و به رووی سیستمی ناریکی کۆمه لگا و سهرده می خووی وه ستا... جاریکیان وتویه تی:

«من خۆم له و باوه ره دام رهنجی تیکۆشانی مرۆقی ناسایی بهر ده گری، چ زوو چ درهنگ، بهلام من ههزم لئیه ئهم خه ونه م زوو بیته دی نهک درهنگ!»

له سالی (۱۹۵۰) دا و ههر به نه خووشی سیل و وه ره م له ته مه نی چل و شهش سالییدا سهری نایه وه و بهر له مه رگی وتی: «من پیاوئیکی چه پره وم... که چی له راستیدا باوه شم بو (راستره و) کردۆته وه... بهلام ئهم زاراوانهش به پیتی زه مانه ده گۆرین... ئهو که سه ی ئیمیرۆ چه پره وه: پهنگه دواي دهیان سالی دیکه له ریزی راستره وه کان حیسابی بو بکری!».